

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2567

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2567

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย : นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์
ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์
อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควนกุล
ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียน ก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 38 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนผดุงนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยใช้เทคนิคการสุ่มยกกลุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ รูปแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.02/84.74 2) นักเรียนมีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, $S.D.$ = 0.41)

คำสำคัญ : เทคนิค SQ4R, ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย, ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

Title : The Development of English Reading Comprehension Ability through Organizing the SQ4R Techniques accompanied Semantic Mapping of grade 9 students
Author : Miss. Panipak Malawai
Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Maha Sarakham Rajabhat University
Advisor : Assistant Professor Dr.Samarn Ekkapim
Dr.Chaiwat Supakworakul
Year : 2024

ABSTRACT

The purposes of this research are 1) to develop English reading comprehension ability of student by the learning the SQ4R technique accompanied the Semantic Mapping to have efficiency based on the criteria 80/80, 2) to compare English reading ability of student before studying and after studying 3) to study the satisfaction of student with the learning management of the SQ4R techniques accompanied the Semantic Mapping. The sample group includes 38 students in grade 9/13, 2nd semester, academic year 2023, Phadungnaree School under the jurisdiction of the Maha Sarakham Secondary Educational Service Area Office, using the Cluster Random Sampling technique. The instruments used in the research include 1) 6 learning management lesson plans 2) Reading ability comprehension tests with 4 multiple-choices formats for 30 items 3) Satisfaction questionnaire including 12 questions. Statistics used in data analysis are percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The results show that 1) learning management to develop English reading comprehension ability by organizing the SQ4R technique with the Semantic Mapping were performed according to criteria 85.02/84.74 2) Student's ability to read English for comprehension after studying is higher than before studying, statistically significant at the .05 level. 3) Students are satisfied with the learning management to develop their English reading comprehension ability organizing the SQ4R technique accompanied the Semantic Mapping was at the highest level ($\overline{X}$ = 4.76, $S.D.$ = 0.41)

Keywords: SQ4R technique, Semantic Mapping, English Reading Ability

_____Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณาและเอาใจใส่ ช่วยเหลือให้กำลังใจ และคำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทรจิตร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด และรองศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ ภูโสภา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความเมตตา และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ประกอบด้วย นายสุเมธ เทียงดาห์, นายเทพเทวัญ ดวงดี, นายศุภฤกษ์ ทัศน์เจริญ, นางเอื้อมพร ทัศน์เจริญ, และนางสาวจันทมรี ไปหนี้ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครูโรงเรียนผดุงนารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทั้งยังคอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีสำหรับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นนักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกคน ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอถวายเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และญาติมิตรทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้จนถึงทุกวันนี้

นางสาวพาณิภัค มะลาไวย

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การค้นคว้าหาความรู้ การประกอบอาชีพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก ทำให้สามารถเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคม อันจะก่อให้เกิดมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจผู้อื่นดีขึ้น สามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคมเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้มีการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงสามารถพัฒนาตนเองให้ทันโลกทันเหตุการณ์อยู่เสมอ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอีกด้วย (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558)

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจาก นักเรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาและการใช้ภาษาเท่านั้น แต่เป็นการเรียนภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และในการประกอบอาชีพอีกด้วย ซึ่งการที่จะทำให้นักเรียนเกิดคุณภาพได้ตาม

ที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดองค์ความรู้กระบวนการเรียนรู้และใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งสาระการเรียนรู้ในการเรียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 4 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ของชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-2) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้การเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้มีการส่งเสริมกระบวนการอ่านโดยตรง กล่าวคือ การช่วยให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้และแนวคิดในการตัดสินใจ รวมถึงรักษานิสัยในการแก้ปัญหาและการอ่านเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ และเป็นรากฐานของการคิดสังเคราะห์ การคิดเชิงวิพากษ์ และการคิดอย่างเป็นระบบซึ่งเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการตัดสินใจที่ดีขึ้นในอนาคต อีกทั้ง เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการพัฒนาตนเองและสังคม การสื่อสาร มุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ตามที่การศึกษาเป็นการพัฒนาคนพัฒนาชาติ ต้องพัฒนาคนให้มีความรู้โดยเฉพาะการเรียนรู้ให้อ่านออกเขียนได้ (Literacy) เพื่อจะได้รู้และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ และการที่จะสร้างนักเรียนให้มีนิสัยรักการอ่าน ครูควรมีนิสัยรักการอ่านด้วย (สายรุ้ง กิมยงค์, 2561, น. 2) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งจัดเป็นทักษะที่สำคัญและการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพในศตวรรษที่ 21 เช่นเดียวกันกับ สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อธิบายว่า การอ่านและการรู้หนังสือ (Reading and Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้และการพัฒนาชีวิตสู่ความสำคัญ การอ่านคล่องแคล่วและเข้าใจความหมายจะนำมาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณแยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ ดังนั้นการอ่านและรู้หนังสือจึงเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220)

จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงนารี พบว่า ในปีการศึกษา 2564 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารและสาระภาษาและวัฒนธรรม นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับต่ำ และจากผลการทดสอบ O-Net ประจำปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงร้อยละ 29.60 และคะแนนโดยเฉลี่ยในสาระภาษาและวัฒนธรรมเพียงร้อยละ 30.76 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่โรงเรียนควรเร่งแก้ไขและพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของโรงเรียน คือร้อยละ 80 (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนผดุงนารี, 2564) ซึ่งปัญหาที่ครูผู้สอนพบได้หลังการสอน

อ่านภาษาอังกฤษนั้น พบว่า หลังจากการสอนอ่านภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน ถึงแม้ว่าครูจะใช้ความพยายามในการสอนอย่างเต็มที่ นักเรียนก็ยังไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาในบทอ่านได้ โดยเฉพาะการที่นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงแนวความคิดที่นักเรียนอ่านได้ นักเรียนบางคนไม่รู้คำศัพท์ ไม่รู้หน้าที่ของภาษา และหลักโครงสร้างของภาษา ทำให้ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุมาจากนักเรียนมีพื้นฐานภาษาที่แตกต่างกัน มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อีกทั้งบทอ่านที่ครูผู้สอนนำมาประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีความยากง่ายและกลวิธีในการนำเสนอที่แตกต่างกัน ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจหรือเข้าใจไม่ชัดเจน ซึ่งอาจทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการตั้งใจเรียน และทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่จะกระตุ้น ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปอย่างมีเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้วางไว้

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร การใช้เทคนิค SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และการใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เป็นการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่ช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างใจความหลัก (Major Ideas) และใจความรอง (Minor Ideas) ว่ามีความสัมพันธ์กันแบบใด ช่วยทำให้มองเห็นความสำคัญระหว่างคำต่างๆ ที่เกี่ยวพันอย่างมีขั้นตอน และยังแสดงให้เห็นถึงการจัดเรียงลำดับ ๆ และจำแนกความคิดในบทอ่านที่เชื่อมโยงกัน (Sinatra, Stahl-Gemake and Morgan, 1984, p. 22) ในการสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย นักเรียนจะต้องวิเคราะห์ประเมินข้อมูลที่จะเติมในผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ให้เหตุผลโดยการเรียงลำดับจำแนกความคิดตามการเรียบเรียงของผู้เขียน (Miccinati, 1988, p. 22) นอกจากนี้ ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายยังทำให้สามารถอ่านเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิม (Prior Knowledge) แล้วสร้างเป็นแผนภาพเพื่อจัดระบบข้อมูล ซึ่งเปรียบเหมือนสะพานเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลใหม่กับความรู้เดิม (Pearson and Johnson, 1978 อ้างถึงใน Heimlich and Pittelman, 1986, p. 1) ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถดึงความรู้เดิมที่มีต่อบทอ่าน นำข้อมูลที่ได้นั้นมาช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเป็นนักอ่านเชิงรุก (Active Reader) อีกด้วย และจากการศึกษาวิจัยพบว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยแก้ปัญหาทางด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้อีกด้วย (Flood and Lapp, 1988, p. 780) การที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์หรือตีความสิ่งที่อ่านได้แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งด้านสาระความรู้ และความบันเทิง เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ มีนิสัยรักการอ่านและสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตประจำวันได้ และจากการวิเคราะห์ สรุปเรื่องที่อ่านเป็นผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายนั้น จะนำไปสู่การค้นหาความรู้ตามความสนใจจากเนื้อหา

บทเรียนที่เกี่ยวข้อง มีการจัดระบบระเบียบของข้อมูล หาความคิดหลัก ความคิดรอง เชื่อมโยงความสัมพันธ์กันเป็นหมวดหมู่ ง่ายต่อการจดจำหรือทำความเข้าใจ ซึ่งในที่สุดนักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้และสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและมีเจตคติที่ดี (วิเศษ ชิณวงศ์, 2544, น. 10-20) ดังนั้น การที่จะทำให้นักเรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ครูผู้สอนควรต้องพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่จะทำให้นักเรียนเกิดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ เบื้องต้น เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ มาพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายนั้นจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายนั้น จะช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น รวมถึงการมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย หลังเรียนกับก่อนเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 640 คน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

1.4.3.2 ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร ได้แก่

1) ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

1.4.4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในสาระที่ 1 เรื่องภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตามตัวชี้วัด ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยนำเนื้อหาวิชามาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Have You Ever?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 The More, the Better

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 It’s Amazing!

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 Leave My Things Alone!

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 What Should I Do?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 Will You Miss Me?

1.4.5 ระยะเวลา สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สถานที่ในการวิจัยคือ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย หมายถึง กิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยการอ่านจากนิทาน เรื่องสั้น บทความ และพระบรมราโชวาท ซึ่งผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ซึ่งเป็นรูปแบบของแผนผังที่ใช้ในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R โดยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนการสร้างความพร้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดบรรยากาศให้รู้สึกสบาย อีกทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่เริ่มความรู้ใหม่ด้วยการนำเสนอเนื้อหาสำหรับการอ่านเพื่อเย้ายวนผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ขั้นตอนนี้ครูแจ้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ทราบ

2. ขั้นสอน ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการสอนอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ในขั้นนี้มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นสำรวจ (Survey) ครูให้นักเรียนอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อเป็นการสำรวจเนื้อหาที่ได้อ่านว่า หัวข้อคืออะไร เนื้อหาเกี่ยวกับอะไร บรรทัดใดคือ จุดสำคัญของเรื่อง (2) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ครูให้นักเรียนตั้งคำถามจากสิ่งที่อ่าน โดยคำถามต้องเชื่อมโยงกับบทอ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้เรียนทราบคำตอบล่วงหน้าได้และเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว (3) ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read) ครูให้นักเรียนอ่านอย่างละเอียดเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง ระหว่างการอ่านให้หาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ (4) ขั้นจดบันทึก (Record) ครูให้นักเรียนบันทึกประเด็นที่สำคัญจากเรื่องที่ได้อ่านตามความเข้าใจด้วยสำนวนของตนเอง ผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้ให้นักเรียนจดบันทึก

(5) ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite) ครูให้นักเรียนทบทวนสรุปสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน (6) ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านด้วยภาษาที่ถูกต้องและสอดคล้องกับประเด็นที่ได้อ่าน ผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้ให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นด้วย

3. ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินจุดด้อย จุดแข็ง อุปสรรคของกิจกรรมการเรียนการสอนและความสามารถผู้เรียนเพื่อนำผลมาสรุปและพัฒนาปรับปรุง

ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ศักยภาพในการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ความเข้าใจในจุดประสงค์ของผู้เขียน การจับใจความสำคัญของเรื่อง เข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือตัวอักษรที่เป็นตัวกลางความคิดของเรื่อง และสามารถแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจจากการได้อ่านและทบทวน ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยวิธีสอนเทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ซึ่งแสดงคุณลักษณะ 4 ระดับ ได้แก่ การแปลความ การตีความ การวิเคราะห์/สรุปความ การเกิดความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

1. การแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ

2. การตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยที่ผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผล ความรู้ความเข้าใจของตนมาช่วยตัดสินทำความเข้าใจข้อมูลในบทอ่าน

3. การวิเคราะห์ สรุปความ (Critical Reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้

4. เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบในบทอ่าน

ประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อหาคะแนนร้อยละของกระบวนการ

เรียน (แบบฝึกทักษะ) และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และให้มีผลตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยมาเป็นร้อยละ ซึ่งคะแนนของกระบวนการได้มาจากแบบฝึกทักษะและผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้ประเมินนักเรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของนักเรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวก ความชอบ ความสุขของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยการวัดความพึงพอใจได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's scale)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1เป็นแนวทางให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น เสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

1.6.2 เป็นแนวทางในการปรับปรุงและการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายสำหรับครูผู้สอน

1.6.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำวิจัย ในหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551
2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. การอ่าน
4. เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพ
7. ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
8. การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
9. ความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
11. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้มีสาระการเรียนรู้ทั้งหมด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วยกัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนด ให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และศักยภาพในการคิด และทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ โดยมีสาระสำคัญดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น. 1-28)

1. ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น. 1)

2. วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ การแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น. 1)

3. คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชา ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ที่ผู้เรียนจึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้วไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละระดับชั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น. 4-5) ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้ เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัด และความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต

มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะเฉพาะด้านสนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะ กระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการ ชุมชนในด้านต่าง ๆ

ซึ่งเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้กำหนดกรอบไว้ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียน สื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าวเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์เรื่อง ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อ เรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าวเหตุการณ์สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วมจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ

อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. สาระการเรียนรู้

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น. 1-2)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรีย การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

5. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐาน การเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน พัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพ การศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐานตามสาระการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 2)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

6. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 น. 8-48)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน

2. อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

4. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม

4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคล และโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษา ไทย

2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างชีวิดความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

6. คำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีรายละเอียดดังนี้

การปฏิบัติตามและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ อ่านออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยค ข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อยกรองสั้น ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกระบุและเขียนหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ และสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ พูดสนทนาและเขียนบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง อธิบายเปรียบเทียบเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของไทย เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริง แล้วนำเสนอด้วยการพูดและการเขียนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และสื่อสารในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมอย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างรายวิชา รหัสวิชา อ23101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่	เรื่อง	ชั่วโมง	น้ำหนัก
7	Have You Ever?	9	10
8	The More, the Better	9	10
9	It's Amazing!	12	20
10	Leave My Things Alone!	9	10
11	What Should I Do?	9	25
12	Will You Miss Me?	12	25
รวม		60	100

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดมาตรฐาน ต 1.1 มาใช้ในงานวิจัย โดยคำนึงถึงคุณภาพผู้เรียนที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้หลังจากสำเร็จการศึกษา เช่น การปฏิบัติตามคำขอร้อง การออกเสียงข้อความอย่างถูกต้อง รวมถึงการเลือกใช้ภาษา น้ำเสียงกริยาท่าทางในการอ่าน หรือทำกิจกรรมทางภาษาที่เป็นไปตามวัฒนธรรมและกรอบสังคมของเจ้าของภาษา ซึ่งคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง จะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนากับงานวิจัย โดยเลือกเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง

2.2 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยมีการได้ใช้กระบวนการคิดในการนำความรู้เป็นขั้นตอน ตามกระบวนการฝึกที่ให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดนำความรู้ทางภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน และทักษะในการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประโยชน์จากการเรียนรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1 ความหมายและความเป็นมาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลายท่าน ดังนี้ วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979, p. 103) กล่าวว่า ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค ไม่ใช่เป็น

ความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถามตอบ การออกคำสั่ง เป็นต้น ดังนั้นความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่าความรู้ความเข้าใจในภาษาเท่านั้น ซึ่งเป็นประโยชน์เพียงเล็กน้อย แต่จะเกิดประโยชน์มากที่สุด ต้องสามารถนำความรู้ ในการใช้ประโยคไปใช้ให้ในการสื่อสารตามโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่นเดียวกับ ลิตเดิลวูด (Littlewood, 1983, p. 95) ที่ให้ความหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการด้านทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยเชื่อมสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งนี้ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องได้สัมผัสกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารหลากหลายรูปแบบ ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิต ประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้อง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) หมายถึง การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้จากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ จดจำนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (กรมวิชาการ, 2544, น. 132) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) คือ แนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร การสอนตามแนวการสื่อสารได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 และการสอนตาม แนวการสื่อสารเกิดขึ้นในยุโรปเพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเข้าไปอาศัยอยู่ในยุโรปเป็นจำนวนมาก สมาพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (Function National Syllabus Design) ได้ใช้คำว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์หรือปะทะสังสรรค์สังคม (Social Interaction) ซึ่งความสามารถด้านภาษาที่สำคัญที่สุด คือ ความสามารถที่จะพูด หรือเข้าใจคำพูดที่อาจไม่ถูกหลักไวยากรณ์ แต่มีความหมายเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่คำพูดนั้นถูกนำมาใช้ (ธูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549, น. 31)

Canale (1983, p. 5) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการสื่อสารอย่างมีระบบ โดยต้องเน้นสิ่งต่อไปนี้

1. ความรู้ความสามารถด้านภาษาและการสื่อสาร

1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาหรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammar Competence) ได้แก่ การสร้างประโยคอย่างง่าย รวมถึงไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง และการสะกด เป็นต้น

1.2 ความสามารถทางด้านสังคมศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบของสังคม โดยเลือกใช้ให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น การทักทายอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เป็นต้น

1.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ การปรับภาษาและประเภทของข้อความที่ใช้ในการสื่อสาร โดยใช้ความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างไวยากรณ์ และการเชื่อมโยงความหมายของภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

1.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า หรือน้ำเสียง ประกอบในการสื่อความหมาย เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย การอธิบายโดยใช้ท่าทางประกอบ หรือการแปลงประโยคให้เป็นภาษาของตนเอง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค ความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการสื่อสารอย่างมีระบบ มุ่งเน้นผู้เรียนให้สามารถนำภาษาไปเพื่อใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในขณะเดียวกัน ก็ไม่ได้ละเลยกฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์เช่นกัน

2.2.2 ความมุ่งหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 109-112) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะการอ่าน เมื่อเรียนหรือฝึกแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านคำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์บางอย่างได้ หรือในทักษะพูด ผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้ เป็นต้น

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลาย ๆ ทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ การเรียนภาษาจึงควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป

(Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้ จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมาย และใกล้เคียงการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้ ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้รู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วย เช่นกัน

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้น นอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป กิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิด หรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ อาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนัก แค่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

Stern (1981, อ้างถึงใน Coady and Huckin, 1997, p. 13) กล่าวว่า การสื่อสารมีเป้าหมาย คือ ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อการติดต่อกับภาษาเป้าหมาย และสามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำกิจกรรมมาให้นักเรียนฝึก เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วและแม่นยำในการใช้ภาษา มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม และสามารถนำภาษาไปในชีวิตประจำวันได้

2.2.3 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอนที่ใช้จัดการเรียนการสอนกันทั่วไปในขณะนี้ สก๊อต (Scott, 1981 pp. 70-77) ได้เสนอลำดับขั้นตอนการสอนทักษะต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็นขั้นตอนใหญ่ๆ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์ (Setting Objectives) การตั้งจุดประสงค์ปลายทาง และจุดประสงค์นำทางในการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการสื่อความหมายทางภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม ผู้สอนอาจตั้งจุดประสงค์ปลายทางว่า ให้ผู้เรียนสามารถขอคำแนะนำ และให้คำแนะนำให้ถูกต้องเหมาะสม หรือให้ผู้เรียนถามทิศทางไปที่ทำการไปรษณีย์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น และตั้งจุดประสงค์นำ

ทางว่า ให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์และใช้โครงสร้างใหม่ที่ปรากฏในบทสนทนาได้ ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม

2. การดำเนินการสอน (Presentation) ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในเรื่องที่สอนอย่างชัดเจน โดยการให้ความกระจ่างและชัดเจนในบริบท (Contextualization) ซึ่งการทำความกระจ่างในบริบทในแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ จะมีความแตกต่างจากแนวการสอนที่เน้นโครงสร้าง กล่าวคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมายทางภาษา ผู้สอนจะชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเพื่ออะไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร เป็นพิธีการหรือไม่ มีความถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่

3. การฝึก (Practice) เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษา โดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริง ผู้สอนอาจจะช่วยเหลือหรือแนะนำ ให้ผู้เรียนจับคู่หรือทำงานกลุ่ม โดยผู้สอนทำเป็นตัวอย่างคู่กับผู้เรียนก่อน แล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในภายหลังการฝึก ในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจว่าใครเป็นผู้ใช้ประโยคนี้กับใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน และอย่างไร

4. การถ่ายโอน (Transfer) เป็นการเลือกฝึกการใช้ภาษา โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ผู้เรียนอาจมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรี และฝึกใช้ภาษาในช่วงเวลาที่นานกว่าเดิม โดยการแสดงบทบาทสมมติหรือการเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้เต็มที่ นำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 pp. 112-115) กล่าวถึงขั้นตอนการสอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนแนวใด การเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งสำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกการใช้ภาษาในลำดับต่อไป แต่เดิมนั้นจุดประสงค์ของการเสนอเนื้อหามักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษา อาทิเช่น ด้านการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ในการนำเสนอเนื้อหาอาจจะดำเนินการดังนี้

ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน โดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านในด้านเนื้อหาที่เสนอ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคนเห็นพ้องกันว่า ควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องนำมาสอนแล้ว

ก็ควรจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่า ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบาย (Explanation) และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้ และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ เป็นลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อย ทำมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้น ครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ ดังนั้น ในการฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจ หรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ฝึกก็ได้ สำหรับการฝึกมักจะเป็นการให้นักเรียนฟังจากตัวอย่างภาษา การฟังอาจให้ผู้เรียนฟังจากเทปหรือจากผู้สอนประมาณ 1-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟังจะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง หรือฝึกพร้อมกันทั้งห้อง หรือแบ่งครึ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อมกับได้เรียนรู้การออกเสียงการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย หลังจากฝึกพร้อมกันแล้ว ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน

กับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอน และผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือการที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนรู้มาแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกในรูปแบบของการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม หรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือสามารถประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

สำหรับขั้นตอนการสอนอ่าน กรมวิชาการ (2545, น. 111) ได้เสนอลำดับขั้นตอน การสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading Activities) ผู้สอนสามารถทำกิจกรรมที่จะกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ และสนใจต่อสิ่งที่กำลังจะอ่านโดยสร้างโครงสร้างความรู้เดิม กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่าน และสร้างแนวทางในการคิดหาความรู้ใหม่ได้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนต่างๆ เช่น เกม เพลง การสาธิต

ขั้นที่ 2 กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading Activities) เป็นการนำเสนอเรื่องที่จะอ่านเป็นครั้งแรก ซึ่งสามารถอ่านได้ทั้งแบบออกเสียงและอ่านในใจ ขั้นตอนนี้มีจุดใหญ่ตรงสร้างกระบวนการคิดด้วยวิธีการต่าง ๆ วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือการตั้งคำถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน คำถามนั้นจะต้องใช้เวลาเพียงพอในการคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง และการถามจะต้องใช้รูปแบบในการถามถึงข้อมูลย้อนกลับ และความรู้เพิ่มขึ้นทีละนิด ใช้คำย้ำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นระยะ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activities) ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสอนอ่าน มีจุดประสงค์เพื่อย้ำความเข้าใจของเรื่องที่อ่านให้มากขึ้น และสร้างความประทับใจด้วยกิจกรรมที่สนุกสนาน และเน้นเรื่องการแสดงออกถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สรุปขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารข้างต้น สามารถดำเนินการสอนได้ตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ขั้นการตั้งจุดประสงค์ ขั้นนำหรือขั้นการเสนอ เนื้อหา ขั้นดำเนินการสอน และขั้นการนำไปใช้หรือขั้นการถ่ายโอน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบไปด้วยขั้นตอนการสอนหลัก ๆ อยู่ 3 ขั้นตอนที่ใช้จัดการเรียนการสอนกันทั่วไป ได้แก่ 1) ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading Activities) ผู้สอนสามารถทำกิจกรรมที่จะกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ 2) ขั้นที่ 2

กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading Activities) เป็นการนำเสนอเรื่องที่จะอ่านเป็นครั้งแรก ซึ่งสามารถอ่านได้ทั้งแบบออกเสียงและอ่านในใจ และ 3) ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activities) ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่มีจุดประสงค์เพื่อย้ำความเข้าใจของเรื่องที่อ่านให้มากขึ้น

2.3 การอ่าน

การอ่านนั้นเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ในปัจจุบัน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การพัฒนาสติปัญญา และสามารถปรับตัวเพื่อดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้ คัลลาห์ฮัน และ คลาร์ค (Callahan and Clark, 1982, p. 245) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการคิดที่เริ่มจาก จุดรวมของแง่ปัญหา ที่ดึงความหมายออกมาจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นหน่วยของความหมาย คือ ความคิด มโนคติ การไตร่ตรองหรือจินตนาการ โดยที่ความหมายนั้นจะมีความสัมพันธ์กับคำต่าง ๆ และจำนวนของคำต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นเป็นเนื้อหา ทำให้คำเหล่านั้นมีความหมายในที่สุด ทำให้การอ่านเป็นการพัฒนากระบวนการเปลี่ยนความคิด มโนทัศน์ หรือการปฏิบัติการ ซึ่งเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ แฮริส (Harris, 1990, p. 14) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง รูปแบบของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองลงบนกระดาษด้วยภาษา ซึ่งเป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านจะพยายามอ่านเอาความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ส่วนความสามารถในการเข้าใจหรือการรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน สมุทร เซ็นเชาวนิช (2542, p. 1) ได้ให้ความหมายของการ อ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งตรงกันกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันทน์ (2542, น. 1) ที่กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจการสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้าใจในเนื้อเรื่อง และแนวคิดจากสิ่งที่อ่านไม่ว่าจะเป็นจดหมาย หนังสือ บทความต่างๆ หรือจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีทัศน์ สิ่งที่ ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ สัญลักษณ์ การโบกธงของทหาร ของนักเดินเรือ เครื่องหมายจราจร ที่ปรากฏบนท้องถนน รูปภาพ โฆษณาต่าง ๆ ภาพวาด ภาพเขียน แผนที่ แผนภูมิ และการ แสดงท่าทางต่าง ๆ เป็นต้น เช่นเดียวกับ ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543, น. 13) ที่กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ด้วยความเข้าใจ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานมาประมวลเป็นความคิด และใช้ความสามารถในการถอดความของผู้เขียนที่ถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ จิรา

ภรณ์ เกตุแก้ว (2549, น. 9) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทาง ความคิดในสมอง เป็นกระบวนการของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยผ่านทาง ข้อความ ผู้อ่านต้องพยายามดีความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้เพื่อความเข้าใจถึงความคิด ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ในภาษาเขียน โดยอาศัยความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายหรือการหาความหมายจากเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ด้วยความเข้าใจ โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการประมวลความคิด ในการหาความหมายนั้นเป็นการเรียนรู้กลวิธีการอ่าน รวมทั้งการฝึกทักษะของผู้อ่านด้วยเช่นกัน

2.3.2 ความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านนั้นมีเป้าหมายสูงสุดในการอ่าน คือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นจุดประสงค์หลักที่สำคัญของการอ่าน ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543, น. 15-16) กล่าวว่า ความเข้าใจการอ่าน หมายถึง การที่ผู้อ่านได้ความหมาย ALIS) จากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ในการอ่านผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจ ในข้อความในระดับต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้อ่าน ตลอดจนรวมกระทั่งผู้เขียนที่สื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน และผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่อ่านในลักษณะของความสามารถในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ ขยายความ และสรุปความของเรื่องที่อ่านได้ สอดคล้องกับ คาเรลล์ (Carrell, 1984, p. 87) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความเข้าใจในประโยค หรืออนุเฉท โดยเฉพาะความเข้าใจในรูปแบบการเรียบเรียงเรื่อง หรือโครงสร้างข้อเขียน (Rhetorical Organization) หรือหมายถึง การรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารจากงานเขียนต่าง ๆ ถ้าหากผู้อ่านไม่สามารถรับรู้หรือไม่เข้าใจข้อมูลหรือข่าวสารใด ๆ ได้ กระบวนการอ่านก็ไม่สัมฤทธิ์ผล อีกทั้ง ฟลัด (Flood, 1986, p. 735, อ้างถึงใน จิราภรณ์ เกตุแก้ว, 2549 น. 10) ยังกล่าวว่า การอ่านจะเกิดความเข้าใจได้ เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน และได้เน้นอีกว่าความเข้าใจในการอ่านเนื้อหานั้น จำเป็นที่ผู้สอนต้องเตรียมโครงสร้างข้อเขียนมาให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย นอกจากนี้ โลโน (Lono, 1987, p. 67, อ้างถึงใน จิราภรณ์ เกตุแก้ว, 2549, น. 10) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่านความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้อ่านมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความหรือประเมินความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ เช่นเดียวกับ จิราภรณ์ เกตุแก้ว (2549, น. 10) ที่กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนประเมิน

ความคิดที่ได้จากการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็น กระบวนการทางความคิดที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสามารถในการเข้าใจในการอ่านนั้น คือ ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ และผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ประเมินความคิดที่ได้จากการอ่านได้ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการทางความคิดประกอบกับการอ่านด้วย

2.3.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

จากการศึกษาความหมายของการอ่านนั้น จะเห็นได้ว่า การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการอ่านตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจถึงความคิดที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ในงานเขียน การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2542, น. 74) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็น หรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไป

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

Bond and Tinker (1979, pp. 325-350) ได้กล่าวว่า การอ่านต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Vocabulary Meaning) เป็นพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่าน เพราะการที่จะทำความเข้าใจระดับประโยคและย่อหน้าได้ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในด้านความเข้าใจความหมายระดับคำมาก่อน

2. การเข้าใจหน่วยความคิด (Thought Unit) หมายถึง กลุ่มคำที่เป็นหน่วยความหมาย ผู้อ่านต้องสามารถแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายที่ต่อเนื่องกัน แทนที่จะอ่านทีละคำ ซึ่งทำให้ยากต่อการแปลความหมายและทำความเข้าใจ

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เป็นการพัฒนาความสามารถของผู้อ่านขึ้นมา จากความเข้าใจความหมายระดับหน่วยความคิด แล้วนำความหมายของแต่ละหน่วยความคิดมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนเป็นความหมายของประโยค

4. การเข้าใจย่อหน้า (Paragraph Comprehension) หมายถึง ความสามารถบ่งชี้ ระดับประโยคที่เป็นความหลักของย่อหน้า และความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคใจความหลักกับประโยคอื่นในย่อหน้าที่ขยายความต่อเนื่องกันได้

Ryder and Graves (1994, pp. 16-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schemata) คือ กลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำและถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามที่จะทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ประสบการณ์เดิมนี้ จะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมา ประสบการณ์เดิมนี้ ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจเนื้อหา

2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือ การตระหนักในการใช้กลวิธีการอ่านที่จะช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุมการเรียนรู้นี้ ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านยังจะต้องรู้ว่ากลวิธีต่าง ๆ เหล่านั้น สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องที่จะอ่านอย่างไร ควรใช้กลวิธีในการอ่านเมื่อไรและใช้อย่างไร ดังที่ แชพแมน (Chapman, 1987 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์, 2533, น. 113-115) ระบุว่าโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผู้อ่านได้ หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้น ๆ และรู้จุดมุ่งหมายในการหาข้อมูลได้เด่นชัดขึ้น ดังนั้นกระบวนการทางความคิด ย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

3. กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) คือ การรวบรวม เลือกจัดระบบ เก็บ แก้ไข และเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ กระบวนการนี้จะต้องเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติในขณะที่อ่าน

Williams (1986, pp. 3-7) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ว่าผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในด้านต่อไปนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องรู้เรื่องโครงสร้างของคำ ลักษณะของคำ และการเรียบเรียงคำ เพื่อช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยค แล้วสามารถตีความที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาให้ได้

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านสามารถใช้ช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ แต่จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่าน และความรู้เดิมของผู้อ่าน

5. ความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน (Knowledge of the Text Types) ซึ่งนอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่จะอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน ตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะอ่านผู้อ่านจำเป็นต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย

6. ความสามารถรู้ถึงเหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องรู้ถึงการเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมาย หรือเหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่าน ๆ เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวที่สำคัญ ๆ หรือการอ่านแบบหารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ ได้แก่ ความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิม รวมทั้งความรู้ต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งเป็นตัวช่วยของผู้อ่านในการคาดคะเน การคิดพิจารณา การไตร่ตรอง เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านที่ตรงกับสิ่งที่ผู้เขียนสื่อไว้ในงานเขียน

2.3.4 ขั้นตอนในการสอนอ่าน

มีการจัดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการฝึกทักษะการอ่านได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 178-179) ได้เสนอแนวการจัดกิจกรรมในการสอนอ่านตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ควรมีกิจกรรมการตั้งคำถาม และให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นการให้ผู้เรียนทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาที่อ่าน หาข้อมูลรายละเอียด ลำดับเหตุการณ์ สิ่งที่สัมพันธ์กัน และใช้ความสามารถในการแปลความตีความหมาย สรุปความได้ตรงจุดมุ่งหมายที่มีไว้ ด้วยการลำดับเรื่องที่ตัดเป็นส่วน ๆ เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง เติมข้อความลงไปในแผนผัง หรือเล่าเรื่องโดยสรุป

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด หรือทักษะการเขียนก็ได้โดยแสดงบทบาทสมมติ เขียนเรื่อง วาดรูป พูดแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

Williams (1986, pp. 37-41) ได้เสนอแนะลำดับขั้นในการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการสอนอ่าน (Pre-reading) เป้าหมายของขั้นตอนนี้ คือ
   1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง
   1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
   1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน (While-reading) ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีเป้าหมายดังนี้
   2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
   2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน
   2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ขั้นตอนนี้ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถดังนี้
   3.1 สามารถถ่ายโอนความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว
   3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ ความสนใจ หรือความคิดเห็นของผู้เรียนได้

2.3.5 การพัฒนาความสามารถการอ่าน

การพัฒนาความสามารถการอ่านนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายอ่านแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านและได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างแท้จริง ดังที่สมุทร เซ็นเชาวนิช (2547, น. 73) กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจคือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์ที่อาจมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจเป็น

เรื่องราวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของบุคคลแต่ละคนและถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น คืออ่านแล้วไม่สามารถสื่อความหมาย ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์และไม่ได้อะไรจากการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าสามารถเห็นภาพได้รวดเร็วเท่าใดก็จะอ่านได้เข้าใจเร็วมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ซึ่งความเข้าใจนี้จะมีอยู่ 2 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ และขณะที่อ่านต้องมีสมาธิจึงจะสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง คือความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อช่วยให้ทำความเข้าใจได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน สามารถพิจารณาไตร่ตรองหาข้อสรุปได้ ความเข้าใจแบบนี้อาศัยเหตุผล และการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วเป็นสำคัญ

2.3.6 ประเภทของการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทของการอ่านตามเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ได้กล่าวว่าประเภทของการอ่านแบ่งเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านที่พอจับแนวคิด หัวเรื่อง สารบัญ และหัวข้อใหญ่ อ่านฉเพาะหัวข้อหรือขั้นตอนที่อ่านสนใจ เป็นการช่วยสำรวจในการอ่าน

2. อ่านเพื่อเก็บแนวความคิด เป็นการอ่านเพื่อจับแนวความคิดหรือความมุ่งหมายในการอ่านซึ่งใช้มากมายในการอ่านราชกิจต่างๆ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการอ่านให้รวดเร็ว จับจุดหรือแนวความคิดหลักให้ได้ สายตาจะต้องเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ข้อความที่ไม่สำคัญอ่านผ่านไปโดยสิ้นเชิง

3. อ่านแบบตรวจ คือการอ่านแบบคร่าวๆ และการเพื่อเก็บรายละเอียด อ่านข้ามขั้นตอนที่ไม่ต้องการรู้ และอ่านอย่างละเอียดที่ต้องการรู้

4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย จะใช้วิธีอ่านแบบคร่าวๆ ก่อนแล้วเริ่มอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง เป็นการอ่านอย่างลึกซึ้งทุกขั้นตอน

5. อ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่สอดแทรกวิพากษ์วิจารณ์

ศราวุฒิ เวียงอินทร์ (2560, น. 19) ได้กล่าวว่า ประเภทของการอ่านที่รู้จักโดยทั่วไปมีดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้าและเลือกจับใจความ

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง เช่น การอ่านวันเวลาสถานที่

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด ผู้เรียนต้องเข้าใจข้อเขียน ทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยเนื้อหา แต่ไม่ได้หมายความว่าจะต้องเข้าใจคำทุกคำ

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่ยากที่สุด ควรใช้ในระดับที่สูงขึ้น เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่าน เป็นการจำแนกของพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งก่อนอ่านผู้อ่านจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านหรือคำถามเพื่อให้รู้คำตอบล่วงหน้าจากสิ่งที่ต้องการอ่าน ได้อย่างชัดเจน การอ่านซึ่งแบ่งออกเป็นได้ดังนี้

1. อ่านแบบคร่าว ๆ คือ การอ่านแบบในใจอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องอ่านแบบละเอียดเพื่อให้รู้คำศัพท์และเนื้อความ โดยผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อนเริ่ม คือ การคาดคะเนถึงคำตอบหลังอ่านคร่าว ๆ และ เลือกจับใจความของประโยคที่สัมพันธ์กับหัวข้อที่อ่าน

2. การอ่านแบบรวดเร็ว คือ การกวาดสายตาเพื่อจับคำวลี ข้อความที่สำคัญ ที่เจาะจง เช่น วันที่ สถานที่ และอื่น ๆ เพื่อให้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เจาะจง

3. การอ่านแบบรายละเอียด คือ การอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อให้ทราบถึงแนวความคิด ที่สำคัญของเรื่องที่อ่าน

4. การอ่านแบบวิเคราะห์ คือ การอ่านแบบตั้งใจ เพราะการอ่านประเภทนี้จำเป็นใช้ความคิดระดับสูง เพื่อให้แยกแยะ และเรียงลำดับข้อมูล

5. การอ่านแบบวิจารณ์ คือ การอ่านสอดแทรกคำหรือสำนวนเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านแสดงความคิดของผู้อ่าน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยหลังจากที่อ่านเรื่องและแนวคิดของผู้เขียน

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ (2564, น. 44-45) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการอ่านโดยชนิดของเรื่องและข้อความที่อ่าน มีอยู่ 6 ประเภท คือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์

การอ่านแบบนี้จะช่วยให้รู้จักการคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความ และทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้น

2. การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดที่สำคัญ (Scanning) คือ การอ่านที่จะจับใจความให้ได้รวดเร็ว เมื่อกวาดสายตาผ่านข้อความแต่ละครั้ง การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบ Skimming ตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่ (Capitalized word) หรือวลีสั้น ๆ ที่มีคำสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์

3. การอ่านเพื่อค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for detail) คือ การอ่านเพื่อค้นหาความคิดที่สำคัญ ของเรื่องนั้นโดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องอ่านแบบระมัดระวังหนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่ค่อยมีหัวข้อหรือหัวเรื่องที่จะแนะให้ผู้อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

4. การอ่านแบบศึกษา (Study reading) คือ การอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ ๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วย เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้วต้องสามารถจดจำ ไปใช้ในเวลาต่อไปอีกด้วย วิธีอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างคร่าว ๆ เสียก่อน แล้วใช้ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ อาจจดโน้ตลงบ้างและทบทวนความคิดที่สำคัญ ๆ อีกครั้งหนึ่ง

5. การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎทางวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญ ๆ และปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวังทุกคำผู้อ่านจะตั้งปัญหาไว้ในใจขณะที่อ่าน และหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง

6. การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical reading) คือ การอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ สามารถใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ หรือจากประสบการณ์ที่มีมานั้นสนับสนุนข้อโต้แย้งของผู้เขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียวฉลาดมีความระมัดระวังในการอ่าน ที่สำคัญจะต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผลหรือข้อความที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ควรพิจารณาภูมิหลังของผู้เขียน และพยายามจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่าน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) เป็นการอ่านในใจที่ผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อนเริ่มอ่านแบบฉับไวและรวดเร็ว โดยอ่านเลือกจับใจความและไม่เก็บรายละเอียด และตั้งคำถามและคาดคะเนคำตอบในระหว่างอ่านพร้อมกันด้วย 2) การอ่านแบบรวดเร็ว (Scanning) การอ่านรวดเร็วโดยกวาดสายเพื่อจับจุดแนวคิดหลักที่สำคัญ และข้อความที่สำคัญของผู้เขียนที่ได้นำเสนอไว้ 3) การอ่านแบบเก็บรายละเอียด

(Reading for Details) เป็นการอ่านเพื่อทราบสิ่งที่ต้องการรู้เท่านั้น เพื่อศึกษาค้นคว้ารายละเอียดหยิบย่อยของเนื้อหาพร้อมด้วยตั้งคำถามไว้ จดบันทึกและทบทวนความคิดที่สำคัญ ผู้อ่านจึงจะสามารถเข้าใจในและจดจำเรื่องที่อ่าน 4) การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical reading) คือ การอ่านโดยใช้หลักการความคิดระดับสูงเพื่อแยกแยะ และลำดับเรื่องราวและข้อมูลที่สำคัญให้เกิดความเข้าใจมาก 5) การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical reading) เป็นการอ่านเชิงวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้ผ่านกระบวนการสังเคราะห์และสรุปใจความสำคัญออกมาเป็นแนวคิด ภาษา และสำนวนของผู้อ่านเองที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้อ่านอย่างสมเหตุสมผล

2.3.7 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นองค์ประกอบสำคัญและจำเป็นที่ผู้อ่านควรคำนึงถึงในการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่าน ได้จำแนกระดับความสามารถในการอ่านไว้ ดังนี้

Burmister (1974, pp. 113-115) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยแนวคิดจาก นอร์ริส แซนเดอร์ (Norris Sander) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ความจำ (Remembering) คือ การระลึกหรือจำ เกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ได้

ระดับที่ 2 ความเข้าใจ (Understanding) คือ การอธิบายความคิด หรือความคิดรวบยอดได้

ระดับที่ 3 การประยุกต์ (Applying) คือ การนำข้อมูลไปใช้ในวิธีการใหม่ ๆ

ระดับที่ 4 การวิเคราะห์ (Analyzing) คือ การเข้าใจ หรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

ระดับที่ 5 การประเมินผล (Evaluation) คือ การวางเกณฑ์ แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรเป็นความจริง (Facts) และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

ระดับที่ 6 การสร้างสรรค์ (Creating) คือ การนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานแล้วจัดเรียบเรียงขึ้นใหม่

Dallman and Boer (1978, pp. 129) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (The Factual Level) หมายถึง ระดับความเข้าใจสารสนเทศ ที่กล่าวไว้ตรงๆ ในเรื่องที่อ่าน ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การรับรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด การอ่านเพื่อทำตามคำแนะนำ

2. ความเข้าใจระดับตีความ (The Interpretive Level) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรงๆ ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ทักษะย่อยในขั้นนี้ได้แก่ การย่อความและการเรียบเรียง การได้มาซึ่งข้อสรุป การทำนายผลที่จะเกิดตามมา

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (The Evaluative) หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่านโดยไม่ได้มุ่งจับผิด แต่ขึ้นอยู่กับการใช้เหตุผล หรือองค์ประกอบจำนวนมากจากการอ่าน มาพิจารณาอย่างใช้เหตุผล โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ในเรื่องนั้น ในการตั้งเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสิน ทักษะที่จำเป็นในระดับนี้ คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งหมายถึง การรู้จักตั้งคำถามต่อเรื่องที่อ่าน ต่อผู้เขียน และต่อผู้อ่านเอง

Raygor and Raygor (1985, pp. 67) ได้แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจเรื่องของคำและความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive Comprehension) ความเข้าใจระดับนี้ผู้อ่านไม่เพียงแค่รู้ถึงสิ่งที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่ยังสามารถจับความสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้ สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในเรื่องกับประสบการณ์ส่วนตัวได้ สามารถเข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลและยังสามารถตีความข้อความทั่ว ๆ ไปได้

3. ความเข้าใจระดับการนำไปใช้ (Applied Comprehension) ความเข้าใจระดับนี้ผู้อ่านสามารถประเมินแนวความคิดของผู้เขียนได้ สามารถนำแนวคิดไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งความเข้าใจระดับนี้ เป็นการผสมผสานระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียน

Miller (1990 pp. 4-7) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 แปลความได้ (Textually Explicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่อง หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในบทอ่านได้

ระดับที่ 2 ตีความได้ (Textually Implicit Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยที่ผู้อ่านจะต้องใช้เหตุผล ความรู้ความเข้าใจของตนมาช่วยตัดสินทำความเข้าใจข้อมูลในบทอ่าน ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้

สามารถที่จะตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ สามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปรวมทั้งรับรู้ถึงอารมณ์และความคิดได้

ระดับที่ 3 วิเคราะห์ สรุปความได้ (Critical Reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริงและอะไรเป็นเพียงความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆ ได้ ตลอดจนเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปไมยที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบในบทอ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้นๆ

ระดับที่ 4 เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบในบทอ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้น ๆ

Harris and Sipay (1990, pp. 583-586) แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ความเข้าใจระดับดามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง เป็นความเข้าใจระดับต้นที่ผู้อ่านเข้าใจตามตัวอักษรว่าผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียดใจความสำคัญ ลำดับเรื่อง การเปรียบเทียบ เหตุและผล และเข้าใจลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง

2. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Referential Comprehension) หมายถึง การใช้เหตุผลในการทำความเข้าใจความคิด เหตุการณ์ และความสัมพันธ์

3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) หมายถึง การคิดวิเคราะห์เพื่อประเมินค่าสิ่งที่อ่าน และการพิจารณาความคิดและข้อมูลใหม่โดยอาศัยความรู้และความเชื่อเดิม

4. ความเข้าใจระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) หมายถึง การค้นพบแนวคิดและข้อสรุปใหม่ ซึ่งไม่ใช่เพียงการอ่านเพื่อความเข้าใจเท่านั้น

Searfoss and Readence (1994, pp. 231-232) ได้อธิบายถึงระดับของความเข้าใจในการอ่าน พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ ดังนี้ ตัวอย่างบทอ่าน และคำถามที่บอกระดับของความเข้าใจในการอ่าน

Dave rode his horse slowly over the sand. The air was getting cool as the sun sank over the horizon. The horse kept up her search for a few blades of glass while Dave struggled to stay on her.

What was Dave riding?

What time of day is it?

What do you think will happen to Dave?

Why do you think so?

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Text-explicit) คือ ความสามารถในการหาคำตอบ ข้อมูล หรือบอกในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรงจากการอ่าน คำตอบหรือข้อมูลที่ได้ก็จะต้องเป็นไปตามตัวอักษรที่ปรากฏ ดังเช่น การหาคำตอบสำหรับคำถามข้อที่ 1 ในตัวอย่าง

2. ระดับความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ (Text-implicit) คือ ความสามารถในการหาคำตอบหรือข้อมูลที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง แต่ผู้อ่านจะต้องประมวลข้อมูลในบริบทที่เกี่ยวข้องแล้วคิดหาคำตอบซึ่งมีได้หลากหลาย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการอ่านเพื่อตีความของผู้อ่านแต่ละคน เพราะความเข้าใจระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านเชื่อมเข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเอง แล้วจึงอนุมานเป็นความหมายที่แฝงอยู่ กระบวนการคิดดังกล่าวอาจเรียกว่าคิดและค้นหา ดังเช่น การหาคำตอบสำหรับคำถามข้อที่ 2 ในตัวอย่าง

3. ระดับความเข้าใจจากประสบการณ์ (Experience-based) คือ ความสามารถในการหาคำตอบ หรือข้อมูลโดยใช้ประสบการณ์ของผู้อ่าน ว่าเรื่องจะดำเนินต่อไปอย่างไร เพราะอะไร ซึ่งคำตอบหรือข้อมูลที่ได้นี้ไม่มีปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง คำตอบหรือข้อมูลนี้สามารถมีได้มากกว่าหนึ่ง ดังเช่น การหาคำดอบสำหรับคำถามข้อที่ 3 ในตัวอย่าง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจมีอยู่ทั้งหมด 4 ระดับ ซึ่งแบ่งตามลำดับความยากง่ายของการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์มาจากความเข้าใจในการอ่านของ มิลเลอร์ (Miller, 1990, pp. 4-7) ได้แก่ ความสามารถในการแปลความ การตีความ การวิเคราะห์สรุปความ และความคิดสร้างสรรค์จากเรื่องที่อ่านได้

2.4 เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

2.4.1 ความหมายของการสอนอ่านแบบ SQ4R

มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของการสอนอ่านแบบ SQ4R ได้ดังนี้

ยุวดี โปธายะ (2546, น. 8) ได้ให้ความหมายของการสอนอ่านแบบ SQ4R หมายถึง วิธีการสอนอ่านตำราที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นสำรวจ โดยนักเรียนสำรวจเรื่องที่อ่านอย่างคร่าว ๆ ว่ามีหัวเรื่องหรือหัวข้อย่อยอะไรบ้าง ขั้นตั้งคำถาม ครูให้นักเรียนลองเปลี่ยนหัวเรื่องหรือหัวข้อย่อยเหล่านั้นให้เป็นคำถามแล้วหาคำตอบในขั้นอ่าน โดยเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้วครูสามารถแทรกการตั้งคำถามเข้าไปได้อีก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในชั้นบอกคำตอบอีกครั้งหลังจากการอ่านนั้นให้ นักเรียนใช้คำพูดของตนเอง

ซึ่งให้ความหมายเดิมของเรื่องเอาไว้ขั้นเขียนให้นักเรียนเขียนสรุปใจความเรื่องที่อ่าน หลังอ่านจบแล้วให้นักเรียนทบทวนเนื้อหาทั้งหมดซึ่งหมายถึงคำถามและคำตอบโดยเล่าให้เพื่อนหรือครูฟังอีกครั้งและนำบันทึกที่จดไว้มาทบทวนอีกสัปดาห์ละหนึ่งครั้งหรือก่อนสอบ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2545, น. 287) ได้กล่าวว่า การสอนอ่านแบบ SQ4R หมายถึง เทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาข้อมูลและความสำคัญของเรื่องโดยให้นักเรียนอ่านคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Survey) และต่อจากนั้นเป็นการตั้งคำถาม โดยเปลี่ยนจากใจความสำคัญของเรื่องให้เป็นคำถาม (Question) ขั้นตอนต่อไปให้นักเรียนได้อ่านเพื่อหาคำตอบโดยละเอียด (Read) แล้วให้นักเรียนจดข้อมูลต่าง ๆ (Reflect)

รัตนภัณฑ์ เลิศคำฟู (2547, น. 5) ได้ให้หมายความของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่จัดลำดับขั้นตอนการสอนแบบของวอลเตอร์ พอค (Walter Pauk) มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ Survey (S) อ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง Question (Q) การตั้งคำถามเพื่อให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมายและจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด Read (R) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้นๆ ซ้ำอีกอย่างละเอียดเพื่อค้นหาคำตอบสำหรับ คำถามที่ตั้งไว้ Record (R) จดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 3 โดยมุ่งเน้นจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็นโดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน Recite (R) การพยายามตอบคำถามหรือการเขียนสรุปใจความสำคัญไว้พยายามใช้ถ้อยคำของตนเองมากที่สุดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ Reflect (R) วิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

จากการศึกษาความหมายของเทคนิค SQ4R สรุปได้ว่า เป็นวิธีการสอนอ่านอย่างคร่าว ๆ ที่มีลำดับ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นอ่านสำรวจหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Survey) ขั้นการตั้งคำถาม (Question) ขั้นอ่านเพื่อหาคำตอบโดยละเอียด (Read) ขั้นการจดบันทึกข้อมูล (Record) ขั้นทบทวนเรื่องที่อ่านจากข้อมูลที่ได้จดบันทึก (Recite) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนได้อ่าน (Reflect) เพื่อให้การจัดการเรียนรู้การอ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

2.4.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ SQ4R

การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบ SQ4R จะกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีปัญญา และทฤษฎีโครงสร้างความรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognitive Theory) ฤทัยรัตน์ เจริญและบัญญานาญกิจ (2557, น. 7) กล่าวว่า แนวคิดทฤษฎีปัญญานี้มีความสำคัญในการสอนให้นักเรียนมีสติในการควบคุมการใช้ยุทธวิธีในการอ่าน และควบคุมตนเองในขณะอ่าน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ยุทธวิธีในการสอนอ่านที่

ถูกต้อง ทำให้ประสบผลสาเร็จในการอ่านทฤษฎีอภิปัญญาได้ สรุปไว้ว่า แยกได้เป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1.1 การตระหนักรู้ (Awareness) เป็นการตระหนักรู้ถึงทักษะ กลวิธี และแหล่งข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และรู้ว่าจะต้องทำอย่างไร กล่าวคือ เป็นเรื่องของการที่บุคคลรู้ถึงสิ่งที่ตนเองคิด และความสอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนรู้ รวมไปถึงการแสดงออกในสิ่งที่รู้ออกมาโดยการอธิบายให้ผู้อื่นฟังได้ สามารถสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่เรียนรู้นั้น หรือมีวิธีการจำ การวางขอบข่าย การจดบันทึก และความสามารถในการสะท้อนการคิดของตนออกมาในขณะที่อ่านเรื่องราว หรือในการคิดแก้ปัญหา ซึ่งเป็นทักษะที่จะทำให้บุคคลทำงานอย่างมีแผน เพราะจะทำให้รู้ว่างานนั้นจะต้องประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง ที่จะทำให้งานนั้นเกิดประสิทธิภาพ และทำให้สถานการณ์นั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ความสามารถในการกำกับตนเอง (Self-Regulation) เป็นความสามารถในการกำกับตนเองในขณะที่กำลังคิดแก้ปัญหา รวมไปถึงการพิจารณาว่ามีความเข้าใจในสิ่งนั้นหรือไม่ การประเมินความพยายามในการทำงาน การวางแผนในขั้นตอนการทำงาน การลบวิธีการที่ใช้ การตัดสินใจในการใช้เวลา การเปลี่ยนไปใช้วิธีอื่นเพื่อแก้ปัญหา

Flavell (1979, p. 906, อ้างถึงใน พรประภา อันดอนกลอย, 2557 น. 33) กล่าวสรุปได้ว่า ปัญญา หมายถึง การเรียนวิธีที่จะเรียนมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทางปัญญา (Metacognitive Knowledge) เป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนและรู้จักตนเอง เช่น "ฉันรู้ว่าการเขียนไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากสำหรับฉัน"

2. ประสบการณ์ทางปัญญา Metacognitive Experience) เป็นการใช้ความคิดอย่างมีสติและรู้สึกตัว เช่น รู้สึกและเข้าใจว่าตัวเองเข้าใจหรือไม่เข้าใจในสิ่งนั้นๆ

3. เป้าหมายหรืองาน (Goals or Task) เป็นการกำหนดจุดประสงค์หรืองานที่จะทำไว้แน่นอน

4. การกระทำและวิธี (Action and Strategies) เป็นวิธีการที่บุคคลใช้เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

2. ทฤษฎีอภิปัญญากับการอ่าน วนิดา เหล่าเทิดพงษ์ (2541, น. 32) ทฤษฎีอภิปัญญากับการอ่าน หมายถึง วิธีการหรือขั้นตอนที่จะทำให้การอ่านบรรลุตามเป้าหมายของการอ่าน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วนคือ ความตระหนักรู้ (Awareness) และการควบคุม Regulation) กลไกที่ใช้ในกระบวนการอ่าน

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญากับการอ่าน สรุปได้ว่า เป็นการตระหนักของผู้อ่านที่มีจุดมุ่งหมายของการอ่าน วิธีการที่ใช้ในขณะอ่าน การตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจาก การอ่านและมีการประเมินวิธีการอ่านและความสามารถในการอ่านของตนเองด้วย ดังนั้น การที่ประสบความสำเร็จ

ในการทำความเข้าใจการอ่านนั้นต้องมาจากการที่ผู้อ่านมีความกระตือรือร้นทีจะเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องเป็นผู้มีพฤติกรรมการอ่านและเรียนรู้ด้วยการริเริ่มและควบคุมตนเอง ต้องอาศัยอภิปัญญาและการใช้กลวิธีที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2.4.3 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการอ่าน นักวิชาการกล่าวถึงความหมายทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ดังนี้

จิดาภา ฉันทานนท์ (2541, น. 53) ได้กล่าวถึง แนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่ามีองค์ประกอบอยู่ 3 ด้าน ดังนี้

1. พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การ สะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสัมพันธภาพในข้อความ

2. พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านตามที่ปรากฏหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบท อ่าน

3. พื้นฐานด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่างๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย (Descriptive) ประเภทเล่าเรื่อง (Narrative) ประเภทเปรียบเทียบ (Comparison) โครงสร้างความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและการเรียนรู้เราสามารถทำความเข้าใจในตำราที่อ่านได้ หน้าที่ของโครงสร้างความรู้มี 3 ประเด็น ดังนี้

3.1 ช่วยให้ผู้อ่านค้นหา (Seek) และเลือก (Selection) ข้อมูลที่ผู้อ่านต้องการจากการอ่าน ในการค้นหาและเลือกข้อมูลนั้น ผู้อ่านตีความเรื่องที่อ่านและการตีความจะเกิดขึ้นเมื่อมีการคาดเดาเนื้อหาที่จะได้อ่านต่อไป หรือเติมคำที่หายไประหว่างการอ่าน

3.2 ช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงข้อมูลในตำราได้กระบวนการ ซึ่งเรียบเรียงและบูรณาการความรู้ใหม่และความรู้เดิมเพื่อเกิดความคงทนในการจำ ตำราที่มีการเรียบเรียงไม่ดีจะทำให้เข้าใจยาก

3.3 ช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ซึ่งกระบวนการที่ทำให้เกิดการทำความเข้าใจนี้จะช่วยให้สามารถเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ตัดสินใจและประเมินผลได้

วนิดา เหล่าเทิดพงษ์ (2541, น. 94) ได้กล่าวถึงทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ว่าเป็นทฤษฎีที่อธิบายเกี่ยวกับ

1. วิธีการจัดระเบียบความรู้ในสมองของเรา

2. วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกันกับความรู้เดิม

3. วิธีการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไข ความรู้เดิมให้เหมาะสม

ในแง่ของการอ่านนั้น นักทฤษฎีโครงสร้างความรู้เชื่อว่าผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน

Ausubel (1968, อ้างถึงใน ภพ เลาหไพบูลย์, 2547, น. 78) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้ง ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful Verbal Learning) กล่าวสรุปไว้ว่า การเรียนรู้ เกิดเมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานและนำมาเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่ ครูต้องเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้พื้น ฐานความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ การเรียนรู้สิ่งใหม่จะต้องมีความหมายกับผู้เรียนเพราะ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมโนมิติใหม่กับโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่ ถ้าหากผู้เรียนเรียนสิ่งใหม่ที่ ไม่เคยมีพื้นฐานมาก่อนจะกลายเป็นการเรียนแบบท่องจำ

จากการศึกษาทฤษฎีโครงสร้างความรู้สรุปได้ว่า โครงสร้างความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้ เกิดความเข้าใจในการอ่านและการเรียนรู้ เราสามารถใช้ความรู้เดิมทำความเข้าใจตำราที่อ่านได้ โดยโครงสร้างความรู้จะทำให้ผู้อ่านค้นหาและเลือกข้อมูลที่ต้องการอ่าน ทำความเข้าใจและเรียบ เรียงข้อมูลได้จากการอ่าน

2.4.3 ลักษณะสำคัญของการสอนอ่านแบบ SQ4R

มีนักศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

จิตรา ชัยอมฤต (2539, น. 25) กล่าวว่า การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านจากตำราที่เป็นระบบซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตำราที่อ่านด้วยตนเอง โดยในแต่ละขั้นตอนนั้น พัฒนาทักษะการอ่านเนื่องจากเน้นที่การอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ การ สอนอ่านแบบ SQ4R ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ (Survey: S) 2. การตั้งคำถาม (Question: Q) 3. การอ่านอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบ (Read: R) 4. การจดบันทึกประเด็นสำคัญ (Record: R) 5. การเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite: R) 6. การสะท้อนความคิด (Reflect: R) โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีต่างๆ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น เช่น ขั้นสำรวจ เป็นการดูแบบแผนอย่างคร่าวๆ และดูหัวข้อย่อยในแต่ละบท รวมทั้งคำถามและสรุปใจความท้ายบทด้วยเพื่อนำไปตั้งคำถามที่ได้จากบทอ่านเพื่อถามตนเองซึ่ง เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญ ๆ ในบทนั้น โดยตั้งคำถามที่ถามนั้น ได้แก่ ใคร อะไร ทำไม อย่างไร และเมื่อไหร่ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมายและจับประเด็นที่สำคัญได้ ซึ่งขั้นตั้งคำถามนี้เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผน ควบคุมและปรับปรุงกระบวนการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดอภิปัญญาในการเข้าใจจุดประสงค์ ตั้งจุดประสงค์ การเลือกยุทธวิธีที่เหมาะสมการตัดสินใจ และการประเมินความเข้าใจของตนเอง หลังจากนั้นผู้เรียนต้องกลับมาอ่านเนื้อหาซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด การอ่านอย่างแท้จริงเกิดขึ้นในขั้นนี้ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้แล้ว และในขั้นนี้หากนึกถึงคำถามอะไรขึ้นได้อีกก็จดบันทึกลงไป และอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบนั้น เมื่อได้คำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้แล้วใช้คำพูดของตนเองเพื่อสรุปคำตอบในขั้นตอนนี้จะแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้อ่านด้วยว่าเข้าใจประเด็นได้ถูกต้องหรือไม่ เพราะการพูดคำตอบออกมาจากความจำ โดยใช้คำพูดของตนเองนั้นเป็นการถอดความที่ต้องคงความหมายและแนวคิด

ของเรื่องเดิมไว้ให้ครบถ้วน โดยสามารถใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่บูรณาการเข้ากับสิ่งที่รู้จากเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้น เขียนคำตอบที่ได้เพื่อสรุปใจความเรื่องราวที่ได้อ่าน ประกอบด้วยใจความหลักและใจความสนับสนุนซึ่งครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และทบทวนสิ่งต่างๆ ที่ได้ จดบันทึกย่อไว้และเขียนสรุป ความสำคัญจากเรื่องที่ได้อ่านจบแล้ว เป็นการทบทวนคำถาม คำตอบ หากไม่แน่ใจส่วนใดของเรื่องให้กลับไปอ่านใหม่เพื่อให้จำได้ดีขึ้น

จากการศึกษาลักษณะสำคัญของการสอนอ่านแบบ SQ4R สรุปได้ว่า เป็นวิธีการจัดการ เรียนรู้การอ่านจากตำราที่เป็นระบบซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตำราที่อ่านด้วยตนเอง โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นพัฒนาทักษะการอ่านเนื่องจากเน้นที่การอ่านซ้ำๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่ อ่านได้

2.4.4 ขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ4R

มีนักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ4R มีรายละเอียด ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545, น. 290) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ4R ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้รู้สึกสบายไม่เคร่งเครียด เสนอแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ เนื้อหาที่เตรียมมาให้อ่านให้ผู้เรียนเตรียมมาเองก็ได้หรือผู้สอนเป็นผู้จัด

2. ขั้นสอน ซึ่งทำการสอนตามระบบของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 Survey (S) การสำรวจ หรือการอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ใช้เวลาสั้น ๆ อ่านอย่างคร่าว ๆ ช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้

2.2 Question (Q) การตั้งคำถาม เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็นมีความสนใจมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอยู่ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน และครอบคลุมใจความสำคัญของ เรื่องนั้น คือ เป็นคำถามว่า ใคร อะไร ทำไม อย่างไร สิ่งใด ตอนไหน เมื่อไหร่ การตั้งคำถาม จะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน และสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ถูกต้อง

2.3 Read (R) การอ่านข้อความในแต่ละตอนอย่างละเอียด พร้อมกับค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ เป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ขณะที่อ่านอยู่ ถ้านึก คำถามได้อีกก็เขียนคำถามเพิ่มไว้ และตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

2.4 Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่อ่านได้จากขั้นตอนที่ 3 โดยการจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น เขียนอย่างย่อๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

2.5 Recite (R) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยใช้ภาษาของตนเองหากยังมีข้อสงสัยไม่แน่ใจในบทใดตอนใดให้กลับไปอ่านใหม่

2.6 Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งในประเด็นที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบผู้เรียนอาจทำได้โดยการ เชื่อมโยงความคิดจากเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุปและประเมินผล เมื่อจบขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SQ4R แล้ว ผู้สอน จะต้องมีการวัดผลประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินผลความสามารถเอามาพัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้เรียนที่เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติม ให้แบบฝึกมากขึ้นหรือสำหรับผู้ที่เรียนดีก็อาจจะให้แบบฝึกเสริมให้มีทักษะเพิ่มเติมขึ้นก็ได้

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ4R จึงสรุปได้ว่า เทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R มีขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการอ่านสำรวจหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Survey) ขั้นการตั้งคำถาม (Question) ขั้นการอ่านเพื่อหาคำตอบโดยละเอียด (Read) ขั้นการจดข้อมูล (Record) ขั้นทบทวนเรื่องที่อ่านจากข้อมูลที่ผู้อ่านได้จดบันทึกไว้ (Recite) และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนได้อ่าน (Reflect)

2.4.5 ประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ SQ4R

นักการศึกษากล่าวเกี่ยวกับประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ SQ4R มีรายละเอียดดังนี้ จิตรา

ชมฤต (2539, น. 25) มีความคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ SQ4R สรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่ช่วยพัฒนาความสามารถการ อ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นวิธีส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผน

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545, น. 290) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ SQ4R ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านที่ดีกว่าการอ่านโดยไม่ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า จะทำให้การอ่านไม่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการอะไรในการอ่าน อ่านแล้วจะจับจุดสำคัญ หรืออ่านไปแล้วใช้จุดมุ่งหมายเหมือนกับการเหวี่ยงแห ไม่รู้ว่าจับอะไร ได้อะไรหรือไม่ แต่ถ้ามีการ ใช้คำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบเมื่อผู้สอบถาม ดังนั้น การใช้คำถาม จึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้

รัตนภัณฑ์ เลิศคำฟู (2547, น. 55-58) ได้แสดงความเห็นไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ รูปแบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่ดี มีขั้นตอนเป็นระบบชัดเจน เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญโดยให้ผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ นอกจากนั้นในแต่ละขั้นตอนยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดตลอดเวลา กล้าเสดงความคิดเห็น เรียนมีความกระสานในการเรียน โดยเฉพาะการตั้งคำถามนั้นจะช่วยให้ เรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ทำให้อ่านอย่างมีขอบเขต ซึ่งส่งผลให้อ่านมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า การไม่ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า และวิธีการจัดการเรียนรูปแบบ B24R สามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้

สุนทร อุตมหาราช (2547, น. 48) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ SQ4R เป็นกระบวนการอ่านที่มีขั้นตอนเป็นระบบช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดี ตลอดจนการตั้งคำถามจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น เพราะการตั้งคำถามเป็นแนวทางให้ผู้อ่านอ่านเนื้อหาที่ อยู่ในขอบเขตทำให้รอ่านมีจุดมุ่งหมายและช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาประโยชน์ของการสอนอ่านแบบ SQ4R จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า เทคนิค SQ4R เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน และช่วยในการฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ เพราะแต่ละขั้นฝึกนั้น ได้ให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ และกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและความกระตือรือร้นในการเรียน ที่สำคัญยังช่วยให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีขอบเขต ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ทำให้การอ่านของผู้เรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งใช้ได้ทั้งกับผู้เรียนที่เรียนอ่อนและเรียนดี

2.4.6 ความหมายของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ความหมายของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย นักวิชาการหลายท่านเรียกชื่อ ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายแตกต่างกันออกไปตามลักษณะ การนำไปใช้ เช่น Concept mapping, cognitive mapping, idea mapping, semantic networking, graphic overview, flowcharting, plot maps, patterned note taking, Semantic mapping เป็นต้น

Hanf (1971, p. 225) เป็นผู้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้เป็นคนแรกได้กล่าวถึงผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายว่า เป็นผังแทนความคิดที่มีการจัดเรียบเรียงและกำหนดสัญลักษณ์โดยผู้อ่าน

Davidson (1982, p. 52) กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นการสร้างความสัมพันธ์ของความคิดของผู้อ่านจากเนื้อเรื่อง โดยใช้เส้นแสดงให้เห็นความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

Sinatra, Stahl-Gemake and Berg, (1984, p. 22) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เส้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักและประเด็นต่าง ๆ

Schmidt (1986, p. 113) ที่กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นยุทธวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้อ่านทำผังสัมพันธ์เพื่อแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

Helimlich and Pittleman, (1986, p. 3) ที่ให้ความหมายว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายแสดงให้เห็นว่าคำหนึ่ง ๆ มีความสัมพันธ์กับคำอื่น ๆ อย่างไร

Davis and McPherson (1989, p. 232) ได้กล่าวไว้ว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่สามารถใช้ได้ทั้งก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่านซึ่งช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นขั้นตอนและลำดับความสัมพันธ์ของเรื่องที่ อ่านได้เป็นอย่างดี

Miccinati (1988, p. 542) ได้ให้ความหมายของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายว่าเป็นการจดบันทึกเนื้อความจากเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นแผนภาพ ทำให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ประเมินข้อมูลที่มีอยู่เดิม และให้เหตุผลโดยเรียบเรียงและจำแนกความคิดตามการเรียบเรียงของผู้เขียน

Martin (1998, p. 1) ซึ่งให้ความหมายว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นระบบที่ช่วยให้มองเห็นการสร้าง การรวบรวมและการนำเสนอข้อมูล

Barba (1999, p. 1) กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นถึงความคิดรวบยอด เพื่อการนำเสนออย่างมีความหมาย

Estes (1999, p. 1) ได้กล่าวอีกว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ประกอบด้วยกล่องหรือรูปทรงอื่นที่มีลักษณะเป็นกรอบปิดและเส้น สำหรับกล่องบรรจุต้องมีอักษรที่แสดงให้เห็นความคิดพื้นฐาน และเส้นแสดงการเชื่อมโยงของความคิด

Sinatra, Stahl-Gemake and Berg (Sinatra, Stahl-Gemake & Berg, 1984) กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจเป็นรูปธรรม และยังส่งเสริมความคงทนในการจำคำศัพท์ นั่นคือ การใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantic Map) ที่มีกระบวนการตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) และทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognitive Theory) ซึ่งผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเสมือนเป็นเครื่องมือช่วย สนับสนุนให้นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ ชัดเจนมากขึ้น โดยนักศึกษาจะใช้ความรู้ทางภาษาและทางเนื้อหาที่เคยได้เรียนมาก่อนมาเป็นส่วนประกอบต่อยอดกับบทอ่านนั้น จัดเรียงความคิด ความเข้าใจในแต่ละส่วนของบทอ่านอย่างเป็นระบบ แล้วแจกแจงออกมาเป็นแผนผังที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญหลัก ใจความรอง และรายละเอียดสนับสนุน

Johnson and Pearson (1984, p. 12) ได้ให้ ความหมายของกิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายว่า เป็นการจัดระบบข้อมูล พร้อมกับ แบ่งแยกออกเป็นประเภทในรูปแบบแผนผัง โดยผู้เรียนนำเอาคำศัพท์ใหม่มาสัมพันธ์กับความรู้ และประสบการณ์เดิม

Antonacci (1991, p. 174) and Gunning (1992, p. 164) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายไว้ว่าเป็นวิธีหนึ่งของการจัดสรรข้อมูลให้อยู่ในรูปของกราฟิก ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสอนศัพท์ได้ ตลอดจนการนำเสนอความรู้และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกันในรูปแบบของแผนผัง

Heilman, Blair and Rupley (1994, p. 140) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เป็นส่วนหนึ่งของการสอนคำศัพท์ และยังสามารถช่วยให้นักเรียนเพิ่มวงคำศัพท์มากขึ้น โดยการจัดแบ่งข้อมูล ซึ่งนักเรียนสามารถมองเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ใหม่ แนวความคิด และพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ได้อีกด้วย

เดชา เซซ่ง (2546, น. 9) กล่าวว่า กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย คือ การสอนที่ใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีอยู่ แล้วนำมาเชื่อมโยงให้มีความสัมพันธ์กัน และจัดสรรอย่างเป็นระบบในรูปแผนผัง ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถมอง เห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งใหม่และเก่าได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำมาใช้สอนคำศัพท์ตามหัวข้อที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ เป็นรูปธรรม และยังส่งเสริมความคงทนในการจดจำคำศัพท์ ซึ่งผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเสมือนเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนจะใช้ความรู้เดิมทางภาษาและทางเนื้อหาที่เคยได้เรียนมาก่อน มาเป็นส่วนประกอบต่อยอดกับบทอ่านนั้น การจัดเรียงความคิด ความเข้าใจในแต่ละส่วนของบทอ่านอย่างเป็นระบบ แล้วแจกแจงออกมาในรูปแบบของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญหลัก ใจความรอง และรายละเอียดสนับสนุนของบทอ่านนั้น

2.4.7 แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ในการสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายผู้อ่านต้องประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ดังต่อไปนี้

2.4.7.1 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)

Carrell (1987, p. 461) กล่าวว่า ผู้สอนจะดึงเอาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนออกมา ซึ่งโครงสร้างความรู้เดิมนั้น แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ โครงสร้างความรู้เดิม เชิงรูปแบบ (Formal Schema) และโครงสร้างความรู้เดิมเชิงเนื้อหา (Content Schema) เมื่อผู้เรียนเรียนเกี่ยวกับการจัดรูปแบบการเขียนหรือโครงสร้างของบทอ่านก็จะเป็นการเน้นเรื่องโครงสร้างความรู้เดิมเชิงรูปแบบ ส่วนโครงสร้างความรู้เดิมเชิงเนื้อหานั้น จะใช้เมื่อผู้เรียนต้องใช้ความรู้รอบตัวที่มีอยู่เพิ่มพูนความเข้าใจเรื่องราวในบทอ่าน (เดชา เซซ่ง, 2546 น.11)

นอกจากนี้ คาเรลล์ และ อิสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold, 1987, p. 218 อ้างถึงใน เดชา เซซ่ง, 2546 น. 12) กล่าวว่า ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมเป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของความรู้เดิม โดยอิงทฤษฎีจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ผู้ที่นำเสนอทฤษฎีนี้เป็นคนแรก คือ บาร์เล็ท (Barlett, 1932) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิดนี้ว่า “Schema” หมายถึง โครงสร้างความคิด ในสมองที่มีการจัดการกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่ โดยจะมีการจัดเป็น ลำดับขั้นตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ข้อมูลเหล่านี้มี ประโยชน์ในการคาดคะเน ตีความข้อมูลใหม่ ปรับข้อมูลใหม่ให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อ เก็บข้อมูลนั้นไว้ใช้ต่อไป การที่สามารถนำเอาข้อมูลเดิมออกมาคาดคะเน และตีความข้อมูลใหม่ ได้ จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมนี้ให้ความสำคัญต่อ ความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีประสิทธิภาพต่อ

ความรู้ใหม่ หรือความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่บุคคลกำลัง เรียนรู้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาวรรณ์ (2540, น. 46-47) ซึ่งให้ความเห็น ว่า โครงสร้างความรู้ต่างจากโครงสร้างความรู้เดิม ตรงที่ความรู้เดิมเน้นถึงตัวเนื้อหาอย่างมีระบบ ซึ่งการจัดระบบของแต่ละคนก็อาจมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ โครงสร้าง ความรู้ จึงหมายถึงความรู้ที่ถูกจัดระบบในหน่วยความทรงจำ ทั้งนี้โดยการจัดข้อมูลไว้ใน “ช่อง” ต่าง ๆ และแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลออกเป็นเครือข่ายที่ง่ายต่อการจัดเก็บข้อมูล เพิ่มเติม หรือง่ายต่อการดึงข้อมูลออกมาใช้เมื่อจำเป็น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า โครงสร้างความรู้เดิมนั้นมีความสำคัญ ต่อการเรียนรู้คำศัพท์เช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ เดิมในการเรียนรู้ และทำความเข้าใจคำศัพท์ใหม่นั้น ๆ เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์เดิม โครงสร้างทางภาษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายได้ต่อไป

2.4.7.2 ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory)

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของ อภิปัญญา ไว้ใกล้เคียงกันดังนี้ อภิปัญญา หมายถึง ความเข้าใจและการควบคุมกระบวนการทางปัญญาของบุคคล (Carrell, Pharis and Liberto, 1980, Brown, 1982, อ้างถึงใน Graney, 1992, p. 162) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การวางแผน และการประเมินผลที่บุคคลกระทำในกระบวนการคิด ผู้เรียนจะใช้กลวิธีทางอภิปัญญาในการรวบรวมวิธีเรียนรู้ (Oxford, 1990, อ้างถึงใน Graney, 1992, p. 162) เช่น ผู้เรียนอาจเลือกพูดออกเสียงคำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยในการระลึกคำ เขียนสะกดคำ เพื่อช่วยให้จำได้เมื่ออ่าน จำแนกคำเข้ากับกลุ่มคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่อขยายความหมายและสร้างภาพตามความหมายของคำศัพท์ ซึ่งเป็นทางเลือกของผู้เรียนใช้สำหรับ สนับสนุนจุดประสงค์การเรียนรู้ และการระลึกคำศัพท์

Mcneil (1984, pp. 82-95) กล่าวว่า อภิปัญญา คือ การตระหนักรู้และการไตร่ตรองเกี่ยวกับความรู้และความสามารถในการเรียนรู้ตนเองเกี่ยวกับภาระงาน

ในกระบวนการเรียนรู้นั้นและเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเอง อภิปัญญามีความพิเศษกว่าการใช้ทักษะทางปัญญาทั่วๆ ไป เพราะว่าจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักกลวิธีในการเรียน เน้นให้ผู้เรียนรู้ถึงความสำคัญ และสามารถที่จะประเมินหรือตรวจสอบกลวิธีต่าง ๆ เหล่านั้นได้ด้วยตนเอง พื้นฐานของอภิปัญญา คือ การทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความแตกต่างระหว่าง สิ่งที่เขารู้แล้วและสิ่งที่ยังไม่รู้ ผู้เรียนจะรู้ถึงจุดประสงค์ในการเรียนของตนเองอย่างชัดเจน รู้วิธีการที่จะบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และสามารถตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้

Spring (1985, p. 291) ให้นิยามว่า อภิปัญญา คือ ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นอย่างรู้ตัว โดยรู้ว่ากระบวนการการเรียนรู้ของเขานั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร และกฎเกณฑ์ในการเรียนรู้นั้นมีอะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเริ่มรู้จักเลือกยุทธวิธีที่เหมาะสมสำหรับการอ่านนั้นไปใช้ได้ รู้จัก

ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และเป็นผู้ประเมินความสำเร็จของเรื่องที่อ่าน ซึ่งรวมถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในการอ่านครั้งนั้นด้วย

Brown Armbruster and Baker (1986, อ้างถึงใน Carrell, Bookey and Josept, 1989, pp. 647-678) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับอภิปัญญาว่าเป็น ความเข้าใจของบุคคลต่อกระบวนการทางปัญญา อภิปัญญาในบริบทของการอ่านมักจะถูกเข้าใจว่าประกอบด้วยกระบวนการทางปัญญา 2 ประการ ซึ่งประการที่หนึ่ง ได้แก่ ความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับยุทธวิธีต่าง ๆ ในการเรียนรู้บทอ่าน และประการที่สองคือ การควบคุมที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่านโดยมีจุดประสงค์ที่ต่างกัน ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จนั้นจะแก้ไขวิธีการอ่าน และการ เรียนรู้ได้ โดยการวางแผนใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ หรือปรับความพยายามได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังสามารถประเมินความสำเร็จขณะที่กระบวนการอ่านกำลังดำเนินอยู่เพื่อเข้าใจบทอ่าน

Red and Renolds (1984, อ้างถึงใน Graney, 1992, p. 162) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการของบุคคลที่ตระหนักในกระบวนการทางอภิปัญญามี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่หนึ่งคือ ตระหนักในงาน (Task Awareness) ว่าจะเน้นสิ่งใด ขั้นที่สองคือ ความตระหนัก ในยุทธวิธี (Strategic Awareness) โดยการเลือกวิธีที่ดีที่สุด และขั้นสุดท้ายคือ ความตระหนักในการปฏิบัติ (Performance Awareness) ว่าทำได้ดีแค่ไหน เพียงใด ซึ่งในการประยุกต์ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ให้เข้ากับการสอนวิธีทำผังความหมายนั้น ควรเริ่มต้นที่วัตถุประสงค์ในการอ่าน บทความ เมื่อตั้งวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจนแล้ว ผู้เรียนก็จะตัดสินใจที่จะเน้นความสนใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ว่าบทอ่านนั้นบอกความสัมพันธ์ของความคิดต่าง ๆ ชัดเจน และมีขั้นตอนที่ถูกต้องตามกระบวนการหรือมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ หรือไม่ แล้วจึงใช้ชนิดของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ซึ่งจะช่วยให้ความเข้าใจชัดเจนและสมบูรณ์ และประการสุดท้ายผังดังกล่าวได้รับการประเมินว่าช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจบทอ่านกระจ่างเพียงใด สิ่งสำคัญที่สุดของอภิปัญญา คือ การตัดสินใจ (Decision Making) ผู้สอนสามารถสร้างความตระหนักในยุทธวิธีทางอภิปัญญาของผู้เรียนได้ โดยการเสนอตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจ และกระตุ้นการสำรวจยุทธวิธีอื่น ๆ ที่มีอยู่ การสร้างผังความสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายจะช่วยให้เห็นการตัดสินใจบางอย่างที่ผู้เรียนใช้สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า อภิปัญญา คือ กระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่สามารถเรียนรู้ด้วยการรู้ว่าตนเองรู้หรือยังไม่รู้อะไร ซึ่งเป็นวิธีการตรวจสอบ ประเมินตนเอง และรู้จักกลวิธีในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แล้วมีการเรียบเรียงหรือจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง อภิปัญญา หมายถึง การเรียนรู้ที่จะเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของอภิปัญญา

อภิปัญญา หมายถึง การเรียนรู้ที่จะเรียน มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (เดชา เซซ่ง, 2546, น. 16, อ้างถึงใน Flavell, 1979)

1. ความรู้ทางอภิปัญญา (Metacognitive Knowledge) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียน

2. ประสบการณ์ทางอภิปัญญา (Metacognitive Experience) เป็นการใช้ความคิดอย่างมีสติและรู้สึกตัว

3. เป้าหมายหรือภาระงาน (Goal of Tasks) เป็นการกำหนดจุดประสงค์หรืองานที่จะทำไว้ให้แน่นอน

4. การกระทำและกลวิธี (Action and Strategies) เป็นวิธีการที่บุคคลใช้ เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า อภิปัญญา หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจ ถึงกระบวนการคิด ตระหนักถึงความรู้ความสามารถ และพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเอง รู้จุดประสงค์ในการเรียน ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2.4.7 ความสำคัญและประโยชน์ของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ บองการนำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายในการพัฒนาการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

Morris and Stewart-Dore (1984, p. 48) กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในข้อความที่อ่าน สรุปโยงความสัมพันธ์ จัดรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่มตามหัวข้อหรือประเภท และแยกแยะข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องได้ โดยจะต้องอ่านอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน กล่าวคือ จะต้องศึกษาโครงสร้างของบทอ่าน หาใจความสำคัญ และลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ อัลเวอร์มาน (Alvermann, 1986, pp. 210-211) กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ และสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญกับใจความย่อย ๆ ในบทอ่านไว้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ในทำนองเดียวกัน บัวมาน และ บัลลาร์ด (Baumann and Ballard, 1987, p. 609) ได้กล่าวถึงผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายว่า เปรียบเสมือนแผนที่เดินทางที่นักขับรถใช้ เพื่อเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง โดยจะนำผู้อ่านจากจุดเริ่มต้นของเรื่องไปจนถึงตอนจบเรื่อง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นโครงร่างของเรื่องซึ่งแสดงให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่านอีกด้วย นอกจากนี้ ฟลัต และ แอพพ์ (Flood and Lapp, 1988, p. 780) กล่าวว่า ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนที่มี ปัญหาทางการอ่านมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักและความคิดย่อย ๆ ในเรื่องที่ อ่านได้ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน และแก้ปัญหาทางการ อ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้

จากความคิดเห็นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อพัฒนาการอ่านนั้น มีความสำคัญและมีประโยชน์โดยตรงต่อผู้อ่าน คือ ช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องราวที่

อ่านได้ดีขึ้น ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในข้อความหรือบทอ่านที่อ่าน สามารถสรุปโยงความสัมพันธ์ได้และรู้จักการคิดวิเคราะห์ อันส่งผลให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางความคิดมากขึ้น

2.4.8 ข้อควรคำนึงในการใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

นักการศึกษาได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อพัฒนาการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

Davidson (1982, pp. 52-56) ได้เสนอแนะว่า เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมากขึ้นแล้วให้ลงมือทำเอง การให้ผู้เรียนสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายในครั้งแรก ๆ ผู้เรียนจะมีความรู้สึกไม่มั่นใจ แต่ความรู้สึกเช่นนี้จะหมดไป ถ้าให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้เป็นกลุ่ม เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การมีปฏิสัมพันธ์กันเกี่ยวกับการสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล อันจะทำให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านดีขึ้น เช่นเดียวกับ เดวิส และ แม็คเฟอร์สัน (Davis and McPherson, 1989, p. 232) ที่เสนอแนวคิดว่า การนำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายไปใช้ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ด้วย เช่น วุฒิภาวะของผู้เรียน ในครั้งแรกของการสอน ควรให้ผู้เรียนดูผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายที่สร้างเสร็จแล้ว หลังจากที่ได้อ่านเรื่องนั้นจบ ผู้เรียนยังไม่ต้องลงมือสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจวิธีการและองค์ประกอบของการสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายก่อน ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายจึงควรนำมาใช้เป็นกิจกรรมหลังการอ่าน เพื่อระลึกความทรงจำ ในสิ่งที่อ่าน เช่น นำเรื่องที่อ่านมาพูด หรือเขียนอีกครั้งเมื่อดูผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายแล้ว นอกจากนี้ Sinatra, Stahl-Gemake and Morgan (1986, p. 4) เสนอว่า นักเรียนจะสร้างผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายได้ดี หากผู้สอนชี้แนวทางเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านนั้น ๆ เสียก่อน ดังนั้น สิ่งที่ครูควรคำนึงในการใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อพัฒนาการอ่านจึงสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความยากง่ายของคำศัพท์
2. ตัวผู้เรียน เช่นวุฒิภาวะ และประสบการณ์
3. วิธีสอนควรคำนึงถึงขั้นตอนที่ชัดเจน เสนอตัวอย่างด้วยความระมัดระวังตามลำดับจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายและชัดเจน
4. การเสริมแรง จะช่วยให้ผู้เรียนสนุก พอใจ และมั่นใจมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญ เช่น ความยากง่ายของคำศัพท์ วุฒิภาวะของผู้เรียน วิธีการสอน และวิธีการสร้าง หรือองค์ประกอบของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เป็นต้น

5. รูปแบบของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายสามารถเขียนได้หลากหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบนั้นจะต้องเหมาะสมกับโครงสร้างของข้อเขียนแต่ละประเภท ซึ่งโครงสร้างของข้อเขียนแต่ละ ประเภทก็จะมีความแตกต่างกันออกไป ขอบข่ายความหมายไว้ ดังต่อไปนี้

Sinatra, Stah-Gemake and Morgan (1986 pp. 5-7) ได้เสนอรูปแบบของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย 4 ประเภท ดังนี้

1. ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของข้อเขียนเชิงเรื่องเล่าเรียงตามลำดับเหตุการณ์ (Narrative Sequential Organization or Sequential Episodic Map) ใช้แสดง โครงสร้างข้อเขียนเชิงเรื่องเล่าซึ่งเกิดตามลำดับ โดยใช้ลูกศรเป็นเครื่องแสดงลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงเหตุการณ์สนับสนุนในแต่ละกรอบเหตุการณ์ (Sinatra, Stahl-Gemake & Morgan, 1986 pp. 7)

2. ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของข้อเขียนเชิงบรรยาย (Thematic or Descriptive Map) ใช้บรรยายลักษณะรายละเอียดหรือองค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของ โดยมีใจความสำคัญของเรื่องอยู่ตรงกลางโดยมีลูกศรพุ่งมาจากใจความ สำคัญมาสู่องค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่รายล้อม (Sinatra, Stahl-Gemake and Morgan, 1986, p. 7)

3. ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของข้อเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative and Contrastive Map) หัวข้อใหญ่ที่นำมาเปรียบเทียบอยู่ในกรอบบนสุด โดยมีลูกศรโยงมาสู่ กรอบความเหมือนทางซ้ายมือ และลูกศรสำหรับกรอบแสดงความแตกต่างทางขวามือ และ จะมีรายละเอียดปลีกย่อยของทั้งสองฝ่ายอยู่ในกรอบ (Sinatra, Stah-Gemake and Morgan, 1986, p. 7)

4. ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของข้อเขียนเชิงจำแนกประเภท (Classification Map) กรอบสี่เหลี่ยมบนสุดเป็นความคิดรอบยอดหรือสิ่งที่ต้องการแบ่งประเภท และกรอบสี่เหลี่ยมในระดับล่างแสดงถึงประเภท ชนิด หรือคุณสมบัติของความคิดรวบยอดนั้น ๆ โดยมีลูกศรชี้ลงล่างภาพ (Sinatra, Stahl-Gemake and Morgan, 1986, p. 7)

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อนิวรรต พิภพวงศ์ไพศาล (2559, น. 66) ได้กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครูอันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

อาพรรณ สุวรรณโณ (2560, น. 34) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าอย่างละเอียด เพื่อเป็นยาทำในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเตรียมการการสอนอย่างเป็นระบบ และช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

รวีรัตน์ สิริภูบาล (2551, น. 19-23, อ้างถึงใน ศราวุฒิ เวียงอินทร์, 2560, น. 50) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ครูสร้างขึ้นเพื่อความมั่นใจและความพร้อมของการจัดการเรียนรู้จากการเตรียมไว้ล่วงหน้า ช่วยให้ครูมีแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการช่วยเหลือแนะนำผู้เรียนและกำกับควบคุมดูแลกระบวนการเรียนรู้ทั้งในเรื่องเนื้อหาสาระ ระยะเวลา จุดประสงค์การเรียนรู้พฤติกรรมของผู้เรียน เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งการมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมส่งผลให้ครูสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ขึ้นภายในตัวผู้เรียนตามที่ครูต้องการ โดยยึดมาตรฐานและสาระเรียนรู้ที่กำหนดไว้แต่หลักสูตรเป็นหลัก

ภูวภัทร อ่ำองอาจ (2561, น. 49) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับเนื้อหา สาระการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เครื่องสำหรับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ระยะเวลาในการสอน นวัตกรรมหรือเทคนิควิธีการสอนที่จะนำมาใช้กับผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้สอนมีแนวทางและวิธีการสอน ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี และสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ๆ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ศราวุฒิ เวียงอินทร์ (2560, น. 52) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นคู่มือที่ใช้ในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบ แต่ละสัปดาห์ล่วงหน้าว่าจะจัดกิจกรรมอะไรใช้วิธีสอนอะไรต้องเตรียมบุกสื่ออุปกรณ์แหล่งเรียนรู้อะไรบ้าง และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใดซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นบรรลุตามวัตถุประสงค์

อาพรรณ สุวรรณโณ (2560, น. 36) ได้กล่าวว่า การจัดการความรู้มีความสำคัญเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการเรียนมีคุณภาพ เพราะการทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นครูผู้สอนได้เตรียมการล่วงหน้าด้วยตนเอง ที่มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจ

ของนักเรียน การเตรียมตัวล่วงหน้าโดยการจัดทำแผนการเรียนรู้ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนผู้บริหารมีแนวทางในการนิเทศการจัดการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นผลงานทางวิชาการที่น่าเชื่อถือได้

ภูวภัทร อ่ำองอาจ (2561, น. 49) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์อย่างมากกับครูผู้สอน เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ คือ คู่มือและเป็นเครื่องมือที่ครูได้จัดทำขึ้นไว้ก่อนล่วงหน้า ทำให้เกิดการวางแผนก่อนการสอน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนช่วยให้ครูมีทิศทางในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน รวมไปถึงการวัดผลประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ยังสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการนำไปใช้แล้วมาพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่พบ และนำไปจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งในแต่ละคาบและสัปดาห์ แผนการจัดการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อครูในการวางแผนและบริหารการจัดการในห้องเรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และเป็นสิ่งสำคัญที่ทำทราบถึงข้อบกพร่อง แนวทางการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น. 99 อ้างถึงใน กฤติยาภรณ์ คนไว, 2562, น. 53) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้)
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (สาระสำคัญ)
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
4. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้
5. การวัดประเมินผล
6. ความคิดเห็น / และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
7. บันทึกหลักการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
8. ภาคผนวก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543, น. 72, อ้างถึงใน ฐิติวรดา พิมพานนท์, 2560, น. 69-70) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. หัวเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้

4. เนื้อหา

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

6. สื่อการเรียนการสอน

7. การวัดและประเมินผล

8. ภาคผนวกหรือเอกสารประกอบท้ายแผน

9. ความเห็นของผู้ตรวจ

10. ผลการใช้แผนหรือผลการสอน

เรืองยศ ศิริเสาร์ (2553, อ้างถึงใน อาภาพร บุญเติม, 2561, น. 76) ได้กล่าวว่า หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นงานที่ไม่ยาก แต่ผู้ที่ไม่คุ้นเคยจะรู้สึกว่าเป็นงานที่ยาก ถ้าได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอผลที่ได้จะคุ้มค่ากับเวลาที่แท้จริงหลักการเขียนถูกต้องตามหลักการสิ่งที่ควรเขียนให้ชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้ได้แก่

1. ชื่อเรื่องหรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย

2. จำนวนคาบ

3. สาระสำคัญ

4. จุดประสงค์การเรียน

5. เนื้อหา

6. กิจกรรมการเรียนการสอน

7. สื่อการเรียนการสอน

8. การวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยส่วยสำคัญ ดังนี้ 1) หัวเรื่อง 2) หัวข้อย่อย 3) จำนวนคาบ 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) สาระสำคัญ 6) กิจกรรมการเรียนการสอน 7) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 8) การวัดและการประเมินผล 9) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ 10) บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้ 11) ภาคผนวก (เอกสารหรือสื่อประกอบการสอน และ เครื่องมือการวัดและประเมินผล)

2.5.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ฐิติวรดา พิมพานนท์ (2560, น. 73-76) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนมีหรือบรรลุ ซึ่งมีทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ จุดประสงค์การเรียนรู้จะได้มาจากจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาหรือกลุ่ม ประสบการณ์ และจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา การเขียนจุดประสงค์

การเรียนรู้ จะต้องเขียนให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านและเขียนให้เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์สามารถจำแนกได้ 3 ด้าน ดังนี้คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive) คือ จุดปรสงการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง (HEAD) หรือ ความรอบรู้ในเชิงเนื้อหาวิชาหรือในทฤษฎี

2. ทักษะ (Skill) คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติที่ต้องลงมือทำ (HAND)

3. จิตพิสัย (Affective) คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม หรือเจตนคติ หรือความรู้สึกในจิตใจ (HEART)

จุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

1. จุดประสงค์ปลายทาง คือจุดประสงค์ที่เป็นเป้าหมายสำคัญที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการเรียนแต่ละเรื่อง หรือแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2. จุดประสงค์นำทาง คือ จุดประสงค์ที่วิเคราะห์แตกออกจากจุดประสงค์ปลายทาง เป็นจุดประสงค์ย่อย โดยกำหนดพฤติกรรมสำคัญที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนจากจุดย่อยไปจนถึงจุดใหญ่ปลายทาง ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์นำทางไปสู่จุดประสงค์ปลายทาง

ขั้นที่ 2 การกำหนดแนวการจัดการเรียนการสอน (Learning) เป็นการพิจารณาว่าการเรียนการสอนในแผนนั้น มีจุดเด่นหรือสาระสำคัญอะไร จะต้องสอนเนื้อหาได้จึงจะครอบคลุมครบถ้วน จะเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีสอนได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจะทำให้ผู้ได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และจะใช้สื่อการเรียนการสอนใด จึงจะสอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. การเขียนสาระสำคัญ สาระสำคัญหมายถึง ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ เนื้อหาหลักการ วิธีการที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนเรื่องนั้นๆ แล้ว ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ เจตคติ สาระสำคัญ จะเป็นข้อความที่เขียนในลักษณะสรุปเนื้อหา เป้าหมายอย่างซ้ำ จะเขียนเป็นความเรียงหรือเป็นข้อก็ได้

2. เนื้อหา คือ รายละเอียดของเรื่องที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ วิธีการ และแนวปฏิบัติ การจะเขียนเนื้อหาสาระในการสอนแต่ละจุดประสงค์หรือแต่ละเรื่องได้ดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้จากเอกสาร ตำราเรียน คู่มือครูและแหล่งความรู้ต่าง ๆ นำมาพิจารณาใช้ประกอบให้เหมาะกับวัย และระดับของผู้เรียน ทั้งในด้านความยากง่ายและความถูกต้องเหมาะสม การเขียนเนื้อหาสาระในแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะเขียนเนื้อหาสาระ รายละเอียด ทั้งหมดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ตามหัวข้อที่อยู่ในแผนการจะเรียนรู้ก็ได้ แต่หากรายละเอียดของเนื้อหามีมากควรเขียนเฉพาะหัวข้อเรื่องเนื้อหานั้น ๆ ไว้ ส่วนรายละเอียด

นำไปไว้ในส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ หรือนำส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของทุกแผนการจัดการเรียนรู้แยกไว้อีกเล่มนึงแต่หากเป็นเอกสารประกอบการสอนก็ได้

3. กิจกรรมการเรียนการสอน คือ สภาพการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อนำ ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนที่กำหนด การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จึงเป็นความสามารถและทักษะของครูมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีลักษณะดังนี้

3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

3.2 ฝึกกระบวนการที่สำคัญให้กับผู้เรียน

3.3 เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน

3.4 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง

3.5 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. สื่อการเรียนการสอน ทมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตนคติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น หรือเร็วยิ่งขึ้น จากการศึกษาวิจัยพบว่าสื่อประเภทต่างๆมีประสิทธิผลเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ต่างๆ ในระดับที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีวัดและประเมินผล (Evaluation) การวัดและการประเมินผลจัดเป็นกิจกรรมสำคัญที่สอดแทรกอยู่ในทุกขั้นตอน ของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอนจะเป็นการประเมิน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ระหว่างการเรียนการสอนจะเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงผลการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา/ภาคเรียน จะเป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนเพื่อตรวจสอบ ให้แน่ชัดว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนที่กำหนดไว้ สรุปขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร จะต้องศึกษาตั้งแต่หลักการ โครงสร้าง จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาและคำอธิบายรายวิชา เพื่อจะนำไปสู่การวิเคราะห์จุดประสงค์เรียนรู้ได้

2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรม การวิเคราะห์ จะต้องวิเคราะห์จากจุดประสงค์ และคำอธิบายรายวิชา แล้วนำไปสัมพันธ์กับจุดหมายและหลักการของหลักสูตร เพื่อดูว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรม ครอบคลุมครบถ้วนตามที่หลักสูตรต้องการหรือไม่

3. หากลวิธีการทำแผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมการสอน ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษากลวิธีการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญมีการฝึกทักษะเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มกระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน

และทฤษฎีการเรียนรู้มีมากมายที่จะเลือกหามาใช้สอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งกระบวนการที่ให้นักเรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วย

4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน การทำแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องจัดหาสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคนละวิธีที่คิดขึ้น

5. จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล การทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องคิดวางแผนให้ครบวงจร คือจะต้องวางแผนทางให้ครอบคลุมถึงการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อดูว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุผลหรือไม่เครื่องมือวัดและประเมินผล การเรียนการสอนนั้นจะต้องทำทั้งประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อปรับปรุงและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วย

6.กำหนดโครงสร้างการทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นโดยตลอดใน 1 ภาคเรียน ประกอบด้วย เวลา เนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ แนวการสอน สื่ออุปกรณ์ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล

อรพรรณ สุวรรณโณ (2560, น. 39-40) ได้กล่าวว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกซึ้งในวิชาและรายวิชาที่สอน เช่นศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชาและธรรมชาติของวิชา เป็นต้น

2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรมวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตร

3. หากลวิธีสอน คนวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการและทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งผสมผสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเองคงจะไม่มีวิธีได้วิเศษสุดในโลก แต่วิธีการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ให้รู้จักการวางแผนและฝึกทักษะเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็นและเห็นช่องว่างในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้แล้วหรือสื่อที่คิดค้นขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย

5. จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือนั้นจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองด้วย

6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชา สามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเกตและโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเวลากระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้เห็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 รายวิชา

7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมง อย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมี ส่วนประกอบใน แผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วย ให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมาย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

7.1 สาระสำคัญ

7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

7.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

7.4 สื่อการเรียนการสอน

7.5 การวัดและประเมินผล

มยุรฉัตร ฉัตรพุฒิชัย (2559, น. 54) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ เริ่มจากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการ จากนั้นนำตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้รายปีมาจัดทำคำอธิบายรายวิชา แล้วกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง ซึ่งการจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมง มีองค์ประกอบคือ หัวเรื่อง (Heading) จุดประสงค์ (Objective) สาระสำคัญ (Concept) กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) สื่อการเรียนรู้ (Resources and Materials) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) และการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ควรเริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรในรายวิชาที่สอนด้วยการออกแบบโครงสร้างรายวิชา โดยวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานและตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ เนื้อหา และเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ต่อจากนั้นศึกษาและค้นหาขั้นตอนการสอนของกลวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติจริง ต่อมาจัดทำสื่อการเรียนการสอนและเครื่องมือการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน

เริ่มขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการแบ่งย่อยจากหน่วยการเรียนรู้จากโครงสร้างรายวิชา ออกมาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง โดยเริ่มด้วยส่วนประกอบสำคัญ ดังนี้

1. สาระสำคัญ การอธิบายหลักการความคิดรวบยอดของเนื้อหาและเทคนิคที่ใช้สอนที่ต้องการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น ๆ ของผู้สอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ (พุทธิพิสัย, ทักษะพิสัย, จิตพิสัย) ให้คลอบคลุมทั้ง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

3. กิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนเรียบเรียงให้คลอบคลุมกับ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และรูปแบบเทคนิคการสอนที่ใช้

4. การวัดและประเมินผล การจัดทำกรอบการประเมินให้สอดคล้องกับ การวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้ง 3 ด้าน และเกณฑ์การตัดสินผลของแต่ละด้าน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

2.6 การหาประสิทธิภาพ

2.6.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2537, น. 94-95, อ้างถึงใน ฐิติวรดา พิมพานนท์, 2560, น. 77-78) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำผลการสอนไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำ ผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้สอนจริง ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 3 ข้อ คือ

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการสอนจะพึงพอใจว่าหากแผนการสอนมีประสิทธิภาพตามระดับนั้นแล้ว แผนการสอนนั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนให้มีสัมฤทธิ์ผลสูงสุด เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบต่างเรียนของผู้ได้ทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) ของผู้เรียน ได้แก่ การทำใบงาน การทดสอบย่อย การประเมินพฤติกรรมการประกอบกิจกรรมกลุ่ม การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมอื่นๆที่ผู้สอนกำหนดไว้

3. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) โดยพิจารณาจาก การทดสอบหลังเรียน และการสอบไล่ ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำใบงาน การทดสอบย่อย การประเมินพฤติกรรม การประกอบกิจกรรมกลุ่ม การประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมอื่น ๆ

ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำข้อสอบปลายภาคเรียน หรือสอบไล่ ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 การที่จะกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติอาจตั้งไว้ 75/75

บุญชม ศรีสะอาด (2556, อ้างถึงใน อาภาพร บุญเติม, 2561, น. 79) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปเมื่อมีการพัฒนานวัตกรรมขึ้นใหม่ ควรมีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นตัวบ่งชี้สภาพความสำเร็จของกระบวนการที่กำหนดโดยแผนการจัดการเรียนรู้นั้นทำให้ผู้ปฏิบัติหรือผู้ใช้สามารถประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมซึ่งมีหลายขั้นตอน คล้ายกับการหาคุณภาพของแบบทดสอบหรือสาระในรูปแบบของตารางความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่องย่อย ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามตามแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อให้ทราบถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีการกำหนดการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

2.6.2 เกณฑ์การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

เผชิญ กิจระการ (2546, อ้างถึงใน อาภาพร บุญเติม, 2561, น. 79) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนเป็นการนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนเป้าหมายที่ต้องการการหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอนแบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากจะใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดได้ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น E_1/E_2 = 80/80, E_1/E_2 = 85/85, E_1/E_2 = 90/90 ขึ้นอยู่กับธรรมชาติเนื้อหาวิชา นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับ ร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ศิริอร เมี้ยนมิตร (2561, น. 60) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเป็นกระบวนการถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการหาประสิทธิภาพ เพราะจะทำให้ผู้สอนรู้ว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นมามีความเหมาะสมและกระบวนการอันเป็น ไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 493-500) ได้กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือว่าเมื่อผลิตสื่อขึ้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น ชุด การสอน บทเรียนสำเร็จรูป หรือหนังสือเรียน ควรได้รับการประเมินประสิทธิภาพของสื่อว่าเหมาะที่จะนำไปใช้ต่อหรือไม่ หรือสื่อนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อจะได้หาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อการเรียน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตสื่อการเรียนพึงพอใจว่า เมื่อสื่อนั้นมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดไว้แล้ว ก็มีคุณค่าที่จะนำไปใช้ในการสอนนักเรียน และคุ้มค่าแก่การผลิตออกมาเป็นจำนวนมากซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรม 2 ประเภท คือพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ พฤติกรรมชั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1/E_2 (E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือ การประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่มและบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้ประเมินพฤติกรรมชั้นสุดท้าย คือการประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากหลังการทดสอบหลังเรียน และการสอบไล่ประสิทธิภาพของสื่อ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ย ของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษา อาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งไว้ต่ำเพราะเมื่อตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดแล้ว ก็มักได้ผลเท่านั้น เช่น ในระบบการสอนของไทยในปัจจุบันได้กำหนดเกณฑ์ไม่ตั้งใจไว้ 0/50 นั่นคือ กระบวนการมีค่า 0 เพราะครูมักไม่มีเกณฑ์เวลาให้งานหรือแบบฝึกหัดแก่นักเรียน ส่วนคะแนนผ่าน คือ 50 % ผลปรากฏว่า คะแนนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยแต่ละปีเพียง 51 % เท่านั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เนื่องจากภาษาอังกฤษ เน้นทักษะการปฏิบัติในการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงหมาะสมกับธรรมชาติกับรายวิชา และสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อหาคะแนนร้อยละของกระบวนการเรียน (แบบฝึกทักษะ) และแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน และมีผลตามเกณฑ์ที่คาดหวัง 80/80 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยมาเป็นร้อยละ ซึ่งคะแนนของกระบวนการได้มาจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (แบบฝึกทักษะ) ของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย ที่ได้ประเมินจากผู้เรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของผู้เรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ

2.7 ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Miller (1990, pp. 4-7, อ้างถึงใน แสงนภา ใจเย็น, 2562, น. 27) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสรุปได้ 4 ข้อ ดังนี้

1. ความเข้าใจตามตัวอักษรข้อเท็จจริง (Literal or factual comprehension) ผู้อ่านสามารถบอกใจความสำคัญ รายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญและไม่สำคัญ เรียงลำดับเหตุการณ์และปฏิบัติตามคำแนะนำได้

2. ความสามารถตีความหรือสรุปลงความเห็น (Interpretation or Inferential Comprehension) คือ สามารถตอบคำถามโดยการใช้การตีความ อ้างอิงหรือสรุปความเข้าใจ อารมณ์และจุดประสงค์ของผู้เขียน ย่อความจากสิ่งที่อ่าน เข้าใจสิ่งที่เป็นเหตุเป็นผล และสามารถสรุปใจความสำคัญได้

3. ความสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) เป็นความสามารถประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ที่ผู้อ่านกำหนดขึ้น ได้แก่ ความสามารถแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับการแสดงความคิดเห็น ประเมินสิ่งที่อ่าน เปรียบเทียบสิ่งที่อ่าน แปลความภาษาบอกถึงความโน้มเอียงของผู้เขียนได้

4. ความสามารถอ่านอย่างสร้างสรรค์หรือการนำไปใช้ (Creative Reading) เป็นความสามารถนำสิ่งที่ได้จากอ่านไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

Ruddell (2006, อ้างถึงใน สิปปนนท์ ละครขวา, 2563, น. 30) ได้กล่าวว่า เป็นทักษะความเข้าใจไว้ว่าประกอบด้วย 7 ประการ

1. ทักษะการระบุ บ่งชี้รายละเอียด (Identify Details) คือ ความสามารถในการระลึกข้อมูลจากสิ่งที่อ่าน ทักษะนี้เกี่ยวเนื่องกับทักษะในการจำ หรือใช้สายตาเพ่งข้อมูลเพื่อตอบคำถาม

2. ความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ (Establishing Sequence of Event) คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจ และตีความ ในขั้นนี้เพื่อตอบคำถาม What do you think?

3. ความสามารถในการเชื่อมโยง เหตุและผล (Association Cause and Effect) คือ ความสามารถในระดับนี้คือการอธิบายถึงเหตุและผลของเหตุการณ์ ถ้าผู้อ่านมีทักษะในขั้นนี้ จะพัฒนาไปสู่ทักษะการคิดขั้นสูงขึ้นไป

4. การระบุใจความสำคัญ หรือแนวความคิดหลัก (Determining Main Idea) โดยอาศัยการสังเคราะห์และการตีความ คำถามถามเพื่อหาแนวความคิดหลักอาจพัฒนาไปสู่คำถามเพื่อตีความและการประยุกต์ใช้ได้ เช่น Why do you think this chapter is called...?

5. ทักษะในการคาดคะเนผลลัพธ์ (Predicting Outcomes) การคาดคะเนอาศัยการคิดผนวกกับรายละเอียดของเรื่อง ลักษณะเฉพาะ และอารมณ์ของเรื่องเพื่อพิจารณา และคาดคะเนผลที่

จะเกิดขึ้น ทักษะที่ใช้เพื่อพัฒนาทักษะ การตีความ การประยุกต์ และการเชื่อมโยงความคิด เพื่อตอบคำถาม เช่น What would you have done if you...?

6. การประเมินคุณค่า (Valuing) ทักษะการประเมินคุณค่าต้องอาศัยเจตคติของแต่ละบุคคล และการกระตุ้นโดยใช้ลักษณะเฉพาะต่าง ๆ และการตีความจากผู้เขียน

7. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นทักษะที่เกี่ยวกับการจัดการและการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาเป็นทักษะที่ผสมผสานกับทักษะความเข้าใจ การจำสังเคราะห์ และการประเมินค่า การแก้ปัญหานักเรียนต้องสามารถแยกแยะปัญหา และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตั้งสมมุติฐาน ทดสอบสมมุติฐานเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา และพัฒนาความสามารถในการขยายความและสรุป

พนิตนาฎ ชูฤกษ์ (2551, น. 51, อ้างถึงใน กมลวรรณ เกตุภูงา, 2563, น. 28-29) ได้กล่าวว่า เป็นความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น แบ่งเป็นส่วนย่อยออกเป็น 3 อย่าง คือ

1. การแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจง่ายขึ้น

2. การตีความ (Interpretation) หมายถึงความสามารถในการสรุปแปลความมองภาพรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ

3. การขยายความ (Explanation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแบบโน้มที่มีมาแล้ว

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2547, อ้างถึงใน วราภรณ์ พูลสวัสดิ์, 2564, น. 39) ได้กล่าวว่า การอ่านนั้น อ่านเพื่อพฤติกรรม 3 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหาประกอบด้วย

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ๆ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่นย่อเรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ การอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น ๆ การแปลความเป็นพื้นฐานให้คนเกิดความเข้าใจเมื่อแปลความแล้วจึงสามารถตีความได้ การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ

อารีย์ วชิรวราการ (2542, อ้างถึงใน วราภรณ์ พูลสวัสดิ์, 2564, น. 50-51) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำ ภาษาอย่างใหม่และได้ใจความถูกต้อง จำแนกการแสดงออกถึงความเข้าใจได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏโดยใช้ถ้อยคำ ภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง การแปลความแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 แปลความหมายจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่ง เช่น การแปลคำศัพท์ แปลข้อความยาวๆ ให้กลายเป็นคำหรือข้อความสั้นๆ หรือแปลศัพท์เทคนิคให้เป็นคำสามัญ

1.2 การแปลสัญลักษณ์ ได้แก่ การแปลความหมายจากรูปภาพ เครื่องหมาย ตารางและสัญลักษณ์ต่าง ๆ

1.3 การถอดความ เป็นการถามให้แปลความหมายของคติพจน์ คำคม บทกวี คำพังเพย สุภาษิต ให้เป็นคำสามัญ หรือแปลภาษาสามัญให้เป็นบทกวี

2. การตีความ เป็นความสามารถค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญ ความสัมพันธ์ของส่วนย่อยภายใน เป็นเรื่องหรือความสามารถในการจับความหมายสำคัญของเรื่องได้หรือไม่ เช่น

2.1 ให้ค้นหาความหมายหรือคตินิยามของผู้แต่ง

2.2 ให้ค้นหาข้อความนั้นพาดพิงสัมพันธ์กันอย่างไร

2.3 ให้ตีความจากกราฟ สถิติ

2.4 ให้ค้นหาความหมายที่ซ่อนอยู่

3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมาโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผลข้อสอบที่สร้างจะถามถึงการพยากรณ์เหตุการณ์ต่อไปได้หรือไม่ การสร้างคำถามอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ

3.1 ให้ข้อมูลเป็นระยะเวลา แล้วให้ทำการอนุมานเหตุการณ์ในช่วงระยะเวลานั้น ๆ

3.2 ให้ข้อมูลเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว และขยายไปสู่เรื่องอื่นๆ

3.3 ให้ข้อมูลเป็นกลุ่มหรือขนาดแล้วขยายไปสู่ขนาดอื่น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาด้วยการสื่อสารด้วยถ้อยคำภาษาเพื่อสรุปและขยายความหมายในสิ่งที่ได้อ่านด้วยเหตุผลและถ้อยคำภาษาใหม่ที่สื่อความคิดความเข้าใจ ซึ่งได้ผ่านกระบวนการอ่านของผู้อ่านที่ได้แปลความ ตีความ ขยายความ และความคิดสร้างสรรค์

2.8 การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ณฐมน วงศ์ทาทอง (2560, น. 62) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ นั้นพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะหลังจากที่สามารถเข้าใจคำศัพท์และหน้าที่ชนิดของคำแล้ว จะต้องสามารถที่จะเรียงลำดับข้อความ เพื่อที่จะสามารถเชื่อมโยงเข้ากับความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน บอกชื่อเรื่อง และสามารถที่ จะวิเคราะห์วิจารณ์ในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอนที่ ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางภาษาที่ครูได้จัดให้นักเรียนในขณะที่เรียนในห้องเรียน ซึ่งในแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายก่อนว่าจะต้องการให้เกิดอะไรหลังจากที่นักเรียนได้รับ ความรู้ไปแล้ว และตัดสินผลการจัดกิจกรรมว่าบรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างไร ซึ่งการประเมินผล ความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องประเมินอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการประเมิน ต้องมีการประเมินทั้งก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นวิธีการพัฒนาระดับความเข้าใจในการอ่านซึ่งผู้ประเมินจะต้องใช้วิธีการประเมินให้เหมาะสม

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น. 82-84, อ้างถึงใน ภัทราภรณ์ จำลองเพ็ง, 2562, น. 28) ได้กล่าวว่า เกณฑ์ประเมินความเข้าใจในการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจศัพท์และสำนวน

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้สันธาน คำบุพบท ที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรืออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์รวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และเรียบเรียงลำดับข้อความใหม่

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียดสนับสนุนเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียด

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับลีลาการใช้ภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ประเมินและสรุปบทอ่านได้ว่าเป็นสารประเภทใด ใช้เป็นทางการ หรือไม่เข้าใจเจตนาทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นได้อย่างไม่อ้อมค้อมและใช้ภาษาได้กระชับไม่เยิ่นเย่อ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูง ซึ่งต้องสามารถอาศัยความรู้ในระดับต้นเป็นพื้นฐาน

Valette (1977, อ้างถึงใน สิปปนนท์ ละครขวา, 2563, น. 60) ได้กล่าวว่า วิธีการทดสอบการอ่านมีดังนี้

1. ทดสอบการอ่านออกเสียง ซึ่งจะทำได้เมื่อนักเรียนสามารถ พูดภาษานั้นได้แล้วถ้านักเรียนเข้าใจความสอดคล้องระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ก็จะสามารถอ่านออกเสียงได้ดีแม้จะไม่ เข้าใจในบทอ่านก็ตาม

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

2.1 อ่านคำถามในภาษาที่เรียน แต่อาจตอบเป็นภาษาแม่ได้

2.2 อ่านข้อความแล้วบอกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

2.3 อ่านโดยการกวาดสายตา แล้วหาข้อมูลในบทอ่าน

2.4 อ่านคร่าวๆ แล้วแยกเป็นกลุ่มตามความคิดเห็น

3. ทดสอบการรับข้อมูลโดยให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่อ่าน

4. การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นระดับต้นมักจะเป็นแบบเลือกตอบระดับกลางอาจใช้แบบทดสอบแบบถูก-ผิด ถ้าเป็นระดับสูงอาจเป็นการตอบคำถามแบบเขียนตอบ ซึ่งขั้นนี้ จะมีการประเมินทักษะการเขียนร่วมด้วย หรือถ้าหากตอบปากเปล่าก็ควรประเมินทักษะการพูดร่วมด้วย

ในด้านกิจกรรมการทดสอบทักษะการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่เน้นตัวกระตุ้นและกิจกรรมที่ตอบสนองซึ่งแสดงทักษะด้านนี้ของผู้เข้าสอบ

1. กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้น

1.1 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อสอบที่มีความยาวเหมาะสมกับระดับ จากงานเขียนประเภทต่าง ๆ

1.2. ให้ผู้เข้าสอบอ่านภาพชุดที่มีคำบรรยาย หรือภาพเหตุการณ์พร้อมคำบรรยาย

1.3. ให้ผู้เข้าสอบอ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรม ที่มีตัวเลข ประกอบคำบรรยาย หรือคำอธิบาย

1.4 ให้ผู้เข้าสอบอ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่พร้อมบทอ่าน

1.5 ให้ผู้เข้าสอบอ่านบทอ่านตังที่กล่าวมาข้างต้น แต่เป็นบทอ่านที่มีข้อความไม่สมบูรณ์ แล้วผู้เข้าสอบเดิมเนื้อหาให้สมบูรณ์

1.6 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อความหรือภาพขุดที่มีคำเรียงลำดับสลับกันแล้วเรียงลำดับ ใหม่ให้ถูกต้อง

1.7 ให้ผู้เข้าสอบอ่านข้อความสั้น ๆ ที่ไม่สมบูรณ์ในสดมภ์ A ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นและสดมภ์ B ซึ่งเป็นตัวตอบสนอง โดยข้อความตอบสนองมีมากกว่าข้อความที่เป็นตัวกระตุ้นแล้วให้จับคู่

2. กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบ

2.1 อ่านแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือก

2.2 อ่านแล้วเรียงลำดับข้อความใหม่

2.3 อ่านแล้วเลือกคำในข้อความมาเติมในแผนภูมิ แผนที่ ไดอะแกรม ตาราง

2.4 อ่านแล้วทำกิจกรรมโยงลูกศร ลากเส้น วาดภาพ หรือขีดเส้นใต้

พิมชนก หอมหวน (2565, น. 31-33) ได้กล่าวว่า วิธีวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 2 แบบใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การใช้แบบทดสอบ คือ การเขียนข้อคำถามเพื่อทดสอบความสามารถของผู้เรียน โดยลักษณะของข้อคำถามมีหลายประเภทดังนี้

1.1 ข้อคำถามแบบตัวเลือก (Multiple Choice) ซึ่งปกติจะมี 4 ตัวเลือก ข้อคำถามแบบตัวเลือกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1.1.1 ตัวเลือกทั้งหมดอยู่ในรูปโครงสร้างไวยากรณ์เดียวกัน

1.1.2 ไม่ควรถามในสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

1.1.3 ถามในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว

1.1.4 หลีกเลี่ยงคำถามที่เป็นปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ

1.1.5 ตัวเลือกต้องมีความเป็นไปได้

1.1.6 ตัวเลือกที่ถูกไม่ควรยาวหรือสั้นจนผิดสังเกต

1.1.7 มีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว

1.2 ข้อคำถามแบบถูก-ผิด (True - false) มีความคล้ายคลึงกับข้อคำถามแบบตัวเลือก โดยข้อคำถามแบบถูกผิดผู้เรียนมีโอกาสตอบถูกร้อยละ 50 โดยประโยคที่ให้ผู้เรียนเลือก ควรเป็นประโยคที่ง่าย ๆ

1.3 ข้อคำถามแบบจับคู่ (Matching) คำถามประเภทนี้ใช้ได้ดีกับการทดสอบเนื้อเรื่องที่เน้นเหตุการณ์สำคัญ บุคคล เวลา สถานที่ในประวัติศาสตร์ หรือเรื่องเล่า

1.4 ข้อคำถามประเภทเขียนตอบอย่างสั้นๆ (Short Answer) คำถามประเภทนี้ผู้เรียนจะเขียนตอบสั้น ๆ หรือเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์

1.5 ข้อคำถามประเภทโคลซ (Cloze) ครูอาจนำบทอ่านมาย่อแล้วลบคำบางคำในเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนอ่านแล้วเติมคำที่เหมาะสม ซึ่งข้อคำถามประเภทโคลซมักจะลบให้เติมอย่างสม่ำเสมอ เช่น เว้นทุกคำที่เจ็ด แปด หรือเก้า เป็นต้น

1.6 ข้อคำถามที่ให้นักเรียนแปลงรูปข้อมูล (Information Transfer) หลังจากอ่านบทอ่านและได้ข้อมูลแล้วนักเรียนจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบใหม่ เช่น ในรูปตาราง แผนภูมิ รูปภาพการ์ตูน เป็นต้น

1.7 ข้อคำถามแบบตอบยาว (Essay Question) เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบ บรรยายเป็นข้อความหนึ่งย่อหน้า

2. การวัดและการประเมินการอ่านตามสภาพจริง มีลักษณะสำคัญคือ การประเมินนักเรียนขณะทำกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานจริง (Real world Tasks) วิธีวัดและประเมินแบบนี้สามารถประเมินนักเรียนได้ทั้งกระบวนการอ่าน เจตคติ ความสนใจ และความวิตกกังวล วิธีวัดและประเมินตามสภาพจริง สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

2.1 การสังเกต (Observation) คือ การเฝ้าดูสภาพจริงแล้วบันทึกไว้ ซึ่งครูควรจะสร้างเกณฑ์การสังเกตและเกณฑ์การให้คะแนน โดยระบุรายละเอียดพฤติกรรมที่คาดหวัง เช่น ระดับ ความเข้าใจในการอ่าน การเลือกสรรข้อมูลในการนำเสนอและความถูกต้องตรงประเด็นใน การนำเสนอ

2.2 เครื่องมือวัดแบบต่าง ๆ เช่น แบบวัดเจตคติ แบบสอบถามความสนใจ ในการอ่าน แบบบันทึกการใช้ห้องสมุด ซึ่งอาจนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอาจมาใช้ประกอบข้อมูล จากเครื่องมือวัดเพื่อประเมินด้านจิตพิสัย

2.3 การสัมภาษณ์ (Teacher Student Conference) คือ การสื่อสารระหว่างครูกับ ผู้เรียน หรือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องพูดคุยกัน ทำให้ทราบความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีต่อ กระบวนการเรียนการสอนอ่านและความต้องการของผู้เรียน ข้อมูลที่ได้นอกจากจะสามารถใช้ ประกอบการวัดและประเมินการอ่านแล้วยังช่วยให้ครูปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ยิ่งขึ้น

2.4 การบันทึกเกี่ยวกับการอ่าน (Reading Journal) คือ การที่นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับการอ่าน หรือแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน การบันทึกเกี่ยวกับการอ่านจะช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนประเมินตรวจสอบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการคิดได้อย่างดี

2.5 แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) แฟ้มสะสมงานจะเป็นแหล่งรวบรวมผลงานของนักเรียน และแสดงถึงความก้าวหน้า ตลอดจนชิ้นงานที่แสดงถึงความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนเป็นการประเมินที่เน้นการประเมินตนเองของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ทั้งก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน โดยการใช้เกณฑ์การประเมินและวิธีการประเมินให้เหมาะสม เพื่อวัดระดับ

ความเข้าใจในการอ่าน เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาและปรับปรุง วิธีกาการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะใช้เครื่องมือวัดต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถามความพึงพอใจในการอ่าน เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชนิดตอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ไว้ใช้จริง จำนวน 20 ข้อ

2.9 ความพึงพอใจ

2.9.1 ความหมายของความพึงพอใจ

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ (2563, น. 65) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หรือในการปฏิบัติงานซึ่งเป็นปัจจัยประการสำคัญที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จ

พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี (2562, น. 57) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความสุขที่เกิดจาก การปฏิบัติเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้นๆ ดังนั้น ความพึงพอใจต่อการเรียน จึงพอสรุปได้ว่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้เรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอน ว่ามีความรู้สึกพอใจหรือไม่ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน

ธีรวัฒน์ แสงศรี (2560, น. 43) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวก เมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่ไม่สามารถมองเห็น ได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก

Morse (1955, อ้างถึงใน นิญา ภูวิโคตรธนกุลชช, 2564, น. 53) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลดความตึงเครียดของผู้ทำงานให้น้อยลง ถ้ามีความตึงเครียดมากก็จะเกิดความไม่พอใจในการทำงาน ความตึงเครียดเป็นผลรวมจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อคราวใดความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้ความเครียดน้อยลง ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจ จากคำนิยามของ Morse ทำให้มีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความหมายไปในทิศทางที่คล้ายกัน โดยเน้นว่ามีความพึงพอใจเกิดจากการได้รับการตอบสนองเช่น Hoy and Miskel กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่องาน ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับคุณค่าและความต้องการของบุคคลด้วย Dessler อธิบายความพึงพอใจเป็น ระดับความรู้สึกต่องานเพื่อความต้องการที่สำคัญของคนเรา เช่น ความมีสุขภาพดี มีความมั่นคง มีความสมบูรณ์พูนสุข มีพวกพ้อง มีคนยกย่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการตอบสนองแล้วทำให้มีผลต่องาน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวก ความชอบ ความสุขของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก ความพอใจเป็นความรู้สึกภายในที่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลได้ปฏิบัติกิจกรรมและได้ผลตอบแทน ส่งผลให้พฤติกรรมกลายเป็นแรงบวกให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.9.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา (2563, น. 164-165) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow) ซึ่งเกี่ยวกับความต้องการตามลำดับของพัฒนาการมนุษย์ แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ การได้เคลื่อนไหวฐานะกายเพื่อให้ระบบกล้ามเนื้อและระบบประสาทกระตุ้นวงจรการมีชีวิต ความต้องการชีวิตนี้จะขาดเสียไม่ได้

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เมื่อเป็นความต้องการให้ร่างกายและอารมณ์ดีความมั่นคงปลอดภัย เป็นอิสระจากความกลัว เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกันต้องการที่จะทำงานเป็นหลักแหล่งเพื่อเป็นหลักประกันชีวิต

3. ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม (Belongings and Love Need) เป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน ซึ่งมีความปรารถนาดีที่ใช้ให้ตนเองเป็นที่รักของคนอื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น แม้ว่าจะอยู่ในกลุ่มได้เมล็ดปรับขนาดได้รับความรักความเอาใจใส่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตัวเองมีค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน ที่ต้องการให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของตัวเอง ยกย่องให้เกียรติตนปรารถนาให้ผู้อื่นคิดถึงตนในแง่ดี ในการดำเนินชีวิตของทุกคนจึงต้องการประสบความสำเร็จต้องการเป็นมีความสามารถเมื่อประสบความสำเร็จตามที่ต้องการจะเกิดความมั่นใจในตนเองรู้สึกว่าตนเองหิวข้าแต่ถ้าไม่ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการอาจจะมองโลกในแง่ร้าย เพราะรู้สึกว่าตนมีปมด้อยไร้ความสามารถ

5. ความต้องการที่จะรู้จักตัวเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพ (Self – Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่ต้องการจะรู้จักตนเองตามสภาพแท้จริง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตัวเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ทั้งทางสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก พร้อมที่จะยอมรับตัวเองทั้งส่วนดีและไม่ดี

สุรางค์ โค้วตระกูล (2564, น. 156) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ เป็นความต้องการพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้มนุษย์เราแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (goal) ความต้องการของเมอร์เรย์ที่ยังคงใช้ในปัจจุบันนี้มีดังต่อไปนี้

1. ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement)

2. ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Affiliation)

3. ความต้องการ ความก้าวร้าว (Aggression)

4. ความรู้การที่จะเป็นตนของตนเอง (Autonomy)

5. ความต้องการที่จะมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance)

6. ความต้องการที่แสดงออกเป็นเป้าแห่งสายตาคน (Exhibition)

7. ความต้องการที่จะปกป้องคุ้มครองรักษาผู้อื่น (Nurturance)

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2541, อ้างถึงใน รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ, 2563, น. 67-68) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นขององค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลว องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน ความพึงพอใจบางอย่างจะประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น ความพึงพอใจที่มีต่องานที่ได้ทำ ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้านทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการ ประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ความพึงพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือของหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมาก น้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับความพึงพอใจ อยู่ แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีความพึงพอใจอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามความพึงพอใจที่มีอยู่ก็มี

2.9.3 การวัดความพึงพอใจ

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ (2563, น. 69) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการกิจกรรม วิธีการ สื่ออุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน จนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยให้ผู้เรียนได้รับผลตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้งโดยเฉพาะผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในที่เป็นความรู้สึกของผู้เรียน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จของตนเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

ความมั่นใจโดยครูอาจให้ผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชย หรือการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, 224-226, อ้างถึงใน พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี, 2562, น. 59) ได้กล่าวว่า รูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's scale) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีพอพึงใจน้อยที่สุด

ในการวัดมาตราส่วนประเมินค่า ใช้เกณฑ์ซึ่งเป็นระบบเดียวกัน กับการตรวจให้คะแนนจะ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00.....มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50.....มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50.....มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50.....มีความพึงใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50.....มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โยธิน ศันสนยุทธ (2530, น. 6, อ้างถึงใน ธีรวัฒน์ แสงศรี, 2560, น. 45) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจของบุคคลนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี แต่เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจที่ง่ายที่สุดและรวดเร็วที่สุด คือการใช้แบบสอบถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งประกอบด้วยชุดคำถาม และมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และสามารถนำคะแนนมาวิเคราะห์ได้ว่ามีความพึงพอใจด้านใดสูง และด้านใดต่ำโดยใช้วิธีทางสถิต

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ หมายถึง การวัดความรู้สึกภายในของผู้เรียนที่มีการแสดงพฤติกรรมตอบสนองความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง หลังบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยมีเครื่องมือและรูปแบบมาตรการวัดความพึงพอใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's scale)

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ามีผู้ทำการวิจัยที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

จากงานวิจัยการใช้เทคนิค SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ ดังต่อไปนี้

กฤษณ์ ศิริวรินทร์, ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ และทิพาพร สุจารี (2566, น. 260) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.35/80.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 1) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R อยู่ในระดับมาก

สรารัตน์ บุญญะกา, อิสรภาพ สมหารวงค์ และถิรวิท ไพรมหานิยม (2566, น. 777) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.28 (E1)/76.11(E2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียนเท่ากับ 8.50 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 20.83 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สรเดช บุญประดิษฐ์, ธนีนาฎ ณ สุนทร และชุติมา วัฒนะคีรี (2564, น. 54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและสอนทักษะการอ่านแบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายกับใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายและที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5) การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบแผนภูมิความหมายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรนันท์ นราศิริกุลพิชัย, ไพศาล หวังพานิช, และสงวนพงศ์ ชวนชม (2561, น. 137) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมาก

แสงเทียน เฉลิมวัฒน์, อัญชลี จันทร์เสม และเสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2560, น. 152) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R คือ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติการวิเคราะห์แบ t-test for dependent sample ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ4R สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ4R สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยการใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ ดังต่อไปนี้

อรทัย เครือบุตรดา (2555) ได้ใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายในการเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ผู้เรียนมีความามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากงานวิจัยการใช้เทคนิค SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

Basar, Murat; Gürbüz, Mehmet (2017, pp. 131-144) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของเทคนิค SQ4R ต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษา การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลของเทคนิค SQ4R (แบบสำรวจ คำถาม อ่าน สะท้อน ท่องและทบทวน) ของความสามารถในการเข้าใจการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การสุ่มตัวอย่างนี้ จัดทำโดยนักเรียน 57 คนจากสองสาขาที่แตกต่างกันของโรงเรียนประถมศึกษา Ataturk ในใจกลางภูมิภาค Usak ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2013-2014 คำถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นและนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คำถามเหล่านี้ถูกนำมาใช้กับทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลอง ใช้วิธีการทดสอบ Independent sample t-test และ Kruskal Wallis-test สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการศึกษา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในนักเรียนที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยเทคนิค SQ4R

Khusniyah, Nurul Lailatul; Lustyantie, Ninuk (2017, pp. 202-211) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงความสามารถในการเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษผ่านการสำรวจ คำถาม อ่าน บันทึก ทบทวน กลยุทธ์การทบทวน (SQ4R) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลของกลยุทธ์การสำรวจ คำถาม อ่าน บันทึก ท่อง ทบทวน (SQ4R) ของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาคการศึกษาที่ 2 การศึกษาวิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบปฏิบัติ สุ่มตัวอย่างโดยนักเรียน 34 คน ความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ความน่าเชื่อถือ ความสามารถในการถ่ายโอน ความน่าเชื่อถือ และความสอดคล้อง คำถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจที่จัดทำโดยผู้วิจัย ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คำถามเหล่านี้ถูกนำมาใช้กับทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลอง ใช้การทดสอบทีตัวอย่างอิสระสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าผลการทดสอบทีคือ t-stat (11.3) > t-table (1.997) หมายความว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่พบในความสามารถในการเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนเพื่อความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการใช้กลยุทธ์ SQ4R

Lus Firdaus Zakiya (2023, pp. 2235-2240) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยวิธี SQ4R การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยวิธี SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของ MI Miftahus Sholah Mojokerto วิชาวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565/2566 การวิจัยนี้ดำเนินการโดยใช้ Kemmis และ Mc แบบจำลองแทกการ์ตซึ่งดำเนินการโดยมีขั้นตอนการวางแผน การนำไปใช้ การสังเกต และการไตร่ตรอง ผลการวิจัยด้วยวิธี SQ4R พบว่าข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้

คะแนน ≥ 75 ในรอบที่ 1 เท่ากับ 55.55% และในรอบที่ 2 ได้ 83.33% ในขณะที่ติดตามกิจกรรมของครูและนักเรียนในรอบที่ 1 การทดลองครั้งแรกคือ 55% และการทดลองครั้งที่สองคือ 70% ในขณะที่รอบที่ 2 การทดลองครั้งแรกคือ 85% และการทดลองครั้งที่สองคือ 90% ดังนั้นการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยวิธี SQ4R จึงสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของ MI Miftahus Sholah Mojokerto

จากงานวิจัยการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

Yesim Dilek, Nurcihan Yuruk (2012) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิค Semantic Mapping เมื่อเปรียบเทียบกับเทคนิคดั้งเดิมในการเรียนรู้คำศัพท์ และค้นหาว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของนักเรียนเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ (VLS) และกลยุทธ์ใดที่พวกเขาชอบใช้ นักเรียน 32 คน ในระดับเตรียมกลางภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัย Selcuk ในภาควิชาโรงเรียนภาษาต่างประเทศเข้าร่วมในการศึกษานี้ ข้อมูลเชิงปริมาณรวบรวมผ่านแบบสอบถามสองส่วน ผลการวิจัยพบว่าความเชื่อและความชอบของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน การวิจัยเชิงทดลองได้สอนคำศัพท์เป้าหมายด้วยเทคนิค Semantic Mapping ให้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยเทคนิคแบบดั้งเดิม เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเทคนิคแผนที่ความหมายและเทคนิคแบบดั้งเดิม การคำนวณที่ทดสอบจะถูกนำมาใช้กับผลลัพธ์ของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบ จากผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการทำแผนที่ความหมายมีประสิทธิผลมากกว่าเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์แบบดั้งเดิม

จากแนวทางการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พบว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้สูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้แทรกการใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายร่วมในขั้นตอนของเทคนิค SQ4R ด้วย

2.11 กรอบแนวคิดการวิจัย

เทคนิค SQ4R (Walter Pauk, 1984) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับ 6 ขั้นตอน คือ 1) Survey ขั้นอ่านสำรวจหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 2) Question ขั้นการตั้งคำถาม 3) Read ขั้นอ่านเพื่อหาคำตอบโดยละเอียด 4) Record ขั้นการจดบันทึกข้อมูล 5) Recite ขั้นทบทวนเรื่องที่อ่านจากข้อมูลที่ได้จดบันทึก และ 6) Reflect ขั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนได้อ่าน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้การอ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ เป็นรูปธรรม และยังส่งเสริมความคงทนในการจดจำคำศัพท์ ซึ่งผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเสมือนเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนจะใช้ความรู้เดิมทางภาษาและทางเนื้อหาที่เคยได้เรียนมาก่อนมาเป็นส่วนประกอบต่อยอดกับบทอ่านนั้น การจัดเรียงความคิด ความเข้าใจในแต่ละส่วนของบทอ่านอย่างเป็นระบบ แล้วแจกแจงออกมาในรูปแบบของผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญหลัก ใจความรอง และรายละเอียดสนับสนุนของบทอ่านนั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนเทคนิค SQ4R ตามวิธีการของ Walter Pauk (1984) ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping) มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

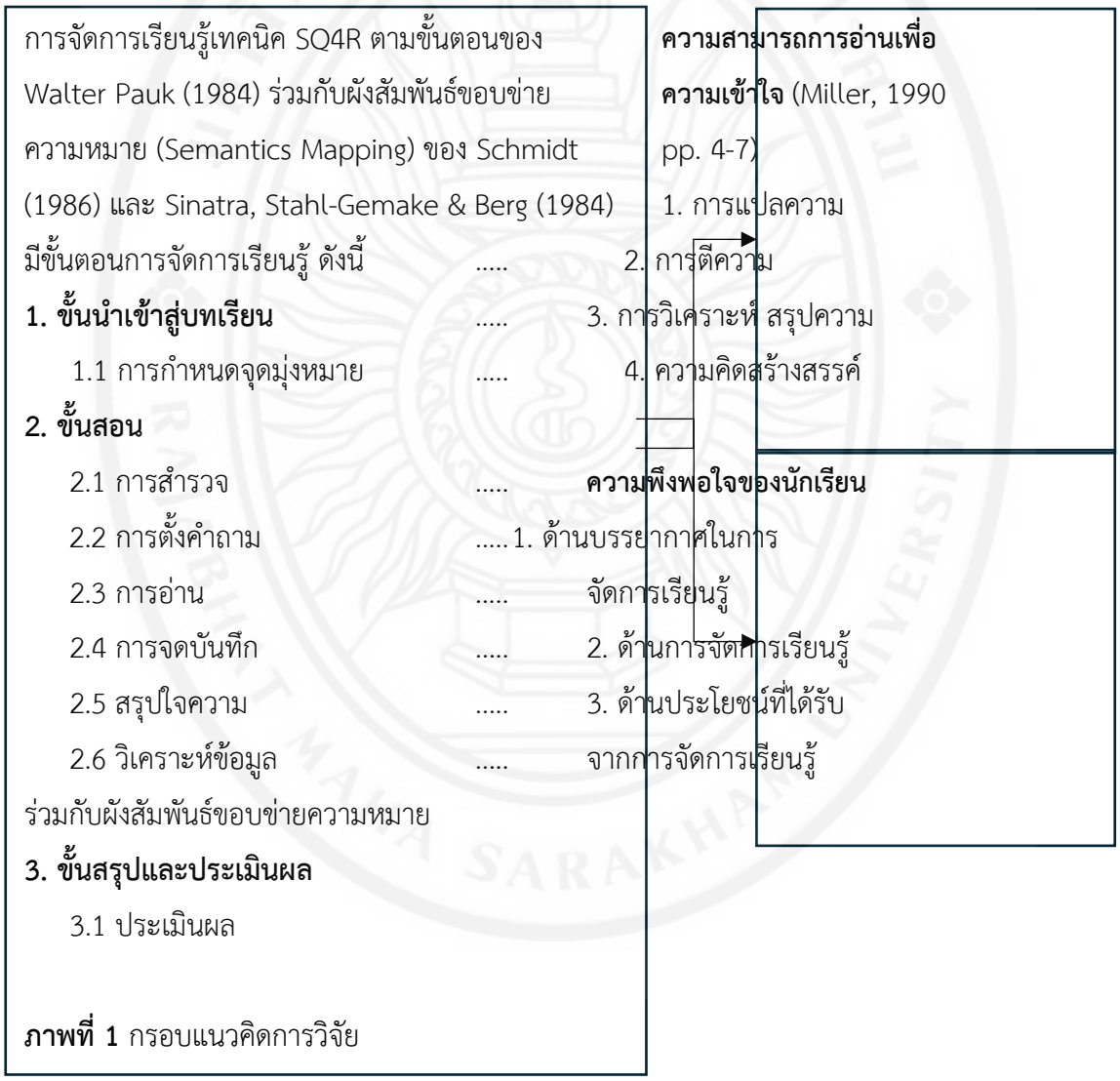
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนการสร้างความพร้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดบรรยากาศให้รู้สึกสบาย อีกทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่เริ่มความรู้ใหม่ด้วยการนำเสนอเนื้อหาสำหรับการอ่านเพื่อเย้ายวนผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ขั้นตอนนี้ครูแจ้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ทราบ

ขั้นสอน ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการสอนอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ในขั้นนี้มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นสำรวจ (Survey) ครูให้นักเรียนอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อเป็นการสำรวจเนื้อหาที่ได้อ่านว่า หัวข้อคืออะไร เนื้อหาเกี่ยวกับอะไร บรรทัดใดคือ จุดสำคัญของเรื่อง (2) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ครูให้นักเรียนตั้งคำถามจากสิ่งที่อ่าน โดยคำถามต้องเชื่อมโยงกับบทอ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้เรียนทราบคำตอบล่วงหน้าได้และเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว (3) ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read) ครูให้นักเรียนอ่านอย่างละเอียดเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง ระหว่างการอ่านให้หาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ (4) ขั้นจดบันทึก (Record) ครูให้นักเรียนบันทึกประเด็นที่สำคัญจากเรื่องที่ได้อ่านตามความเข้าใจด้วยสำนวนของตนเอง ผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้ให้นักเรียนจดบันทึก (5) ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite) ครูให้นักเรียนทบทวนสรุปสิ่งที่ได้อ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน (6) ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) ครูให้นักเรียน

แสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านด้วยภาษาที่ถูกต้องและสอดคล้องกับประเด็นที่ได้อ่าน และผู้วิจัยได้นำผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายมาใช้ร่วมกับเทคนิค SQ4R เพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นด้วย

ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนประเมินผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินจุดด้อย จุดแข็ง อุปสรรคของกิจกรรมการเรียนการสอนและความสามารถผู้เรียนเพื่อนำผลมาสรุปและพัฒนาปรับปรุง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายควรมหมายเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 ห้องเรียน รวมเป็นนักเรียน 720 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 โรงเรียนผดุงนารี ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมเป็นนักเรียน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 60-61) ดังตารางที่แสดง

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่มทดลอง	Pretest	Treatment	Posttest
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13	O_1	X	O_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X หมายถึง การทดลองสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

O_1 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน

O_2 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

3.4 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาหลักสูตร ข้อมูลรายละเอียดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมทั้งศึกษาหลักการทฤษฎี และแนวคิดในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย อีกทั้งศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสอน

จากหนังสือเรียนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 และมีโครงสร้างของบทอ่านเหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำหนดรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย จำนวน 6 แผนดำเนินการสอนแผน 2 ชั่วโมง

แผนที่ 1 Under the stars in the Sahara

แผนที่ 2 Comparison

แผนที่ 3 World Record Holders

แผนที่ 4 Family and Relationship

แผนที่ 5 Problems and advice

แผนที่ 6 Education

3.4.1.2 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง และนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	ชั่วโมง	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
1	2	Under the stars in the Sahara	1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่องใจความสำคัญ และตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญของบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (P) 3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีวินัยในการเรียน (A)	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน (ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) 1. ขั้นการสำรวจ (Survey) 2. ขั้นการตั้งคำถาม (Question)	- หนังสือเรียน New World 3 - ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	ชั่วโมง	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
				3. ขั้นการอ่านอย่างละเอียด (Read) 4. ขั้นการจดบันทึก (Record) 5. ขั้นการสรุป (Recite) 6. ขั้นการวิเคราะห์ (Reflect) ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ประเมินผล 2. ครูทบทวนบทเรียนให้อีกครั้ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ	
2	2	Comparison	1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่อง ใจความสำคัญ และตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญขอบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีวินัยในการเรียน (A)	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน (ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) 1. ขั้นการสำรวจ (Survey) 2. ขั้นการตั้งคำถาม (Question) 3. ขั้นการอ่านอย่างละเอียด (Read) 4. ขั้นการจดบันทึก (Record) 5. ขั้นการสรุป (Recite) 6. ขั้นการวิเคราะห์ (Reflect)	- หนังสือเรียน New World 3 - ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	ชั่วโมง	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
				ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ประเมินผล 2. ครูทบทวนบทเรียนให้อีกครั้ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ	
3	2	World Record Holders	1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่อง ใจความสำคัญ และตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญขอบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีวินัยในการเรียน (A)	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน (ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) 1. ขั้นการสำรวจ (Survey) 2. ขั้นการตั้งคำถาม (Question) 3. ขั้นการอ่านอย่างละเอียด (Read) 4. ขั้นการจดบันทึก (Record) 5. ขั้นการสรุป (Recite) 6. ขั้นการวิเคราะห์ (Reflect) ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ประเมินผล 2. ครูทบทวนบทเรียนให้อีกครั้ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ	- หนังสือเรียน New World 3 - ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	ชั่วโมง	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
4	2	Family and Relationship	1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่อง ใจความสำคัญ และตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญขอบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีวินัยในการเรียน (A)	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน (ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) 1. ขั้นการสำรวจ (Survey) 2. ขั้นการตั้งคำถาม (Question) 3. ขั้นการอ่านอย่างละเอียด (Read) 4. ขั้นการจดบันทึก (Record) 5. ขั้นการสรุป (Recite) 6. ขั้นการวิเคราะห์ (Reflect) ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ประเมินผล 2. ครูทบทวนบทเรียนให้อีกครั้ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ	- หนังสือเรียน New World 3 - ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย
5	2	Problems and advice	1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่อง ใจความสำคัญ และตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญขอ	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	- หนังสือเรียน New World 3 - ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	ชั่วโมง	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
			บทอ่านได้อย่างถูกต้อง (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีวินัยในการเรียน (A)	ขั้นสอน (ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) 1. ขั้นการสำรวจ (Survey) 2. ขั้นการตั้งคำถาม (Question) 3. ขั้นการอ่านอย่างละเอียด (Read) 4. ขั้นการจดบันทึก (Record) 5. ขั้นการสรุป (Recite) 6. ขั้นการวิเคราะห์ (Reflect) ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ประเมินผล 2. ครูทบทวนบทเรียนให้อีกครั้ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยต่างๆ	
6	2	Education	1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่องใจความสำคัญ และตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญขอบทอ่านได้อย่างถูกต้อง (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และมีวินัยในการเรียน (A)	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน 2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน (ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย) 1. ขั้นการสำรวจ (Survey) 2. ขั้นการตั้งคำถาม (Question)	- หนังสือเรียน New World 3 - ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	ชั่วโมง	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการเรียนรู้
				3. ขั้นการอ่านอย่างละเอียด (Read) 4. ขั้นการจดบันทึก (Record) 5. ขั้นการสรุป (Recite) 6. ขั้นการวิเคราะห์ (Reflect) ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ประเมินผล 2. ครูทบทวนบทเรียนให้อีกครั้ง แล้วเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัยต่างๆ	

3.4.1.3 นำเครื่องมือการวิจัยที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

1) นายสุเมธ เทียงดาห์ วุฒิการศึกษา (กศ.ม) ภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิชาเอก

2) นางสาวจันทมรี ไปหนี้ วุฒิการศึกษา (ศษ.ม) วิจัยและการประเมินผลทางการศึกษา ตำแหน่ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3) นายเทพเทวัญ ดวงดี วุฒิการศึกษา (ศศ.ม) ภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง ชำนาญการ โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

4) นางเอื้อมพร ทัศน์เจริญ วุฒิการศึกษา (กศ.ม) ภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมและสื่อ

5) นายศุภฤกษ์ ทัศน์เจริญ วุฒิการศึกษา (ค.ม.) หลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.4.1.4 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิถีของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

4.51 – 5.00 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.44 คะแนน

3.4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวนนักเรียน 38 คน

3.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 48 ข้อ ที่คัดไว้ใช้จริง 30 ข้อ ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539, น. 74-208 และกิ่งแก้ว อารีรักษ์, 2546, น. 1-60)

3.4.2.2 ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ด้านการอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการแปลความ การตีความ การวิเคราะห์ความและการสรุปความเรื่องที่อ่าน

3.4.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ให้ครอบคลุมรายละเอียดของเนื้อหาที่ได้คัดเลือกตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านการแปลความ ตีความ วิเคราะห์ สรุปความ และความคิดสร้างสรรค์ แบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 48 ข้อ

ตารางที่ 3.3 การกำหนดจำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	จำนวนข้อสอบที่สร้าง	จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง
1. การแปลความ	10	5
2. การตีความ	15	10
3. การวิเคราะห์ สรุปความ	15	10
4. ความคิดสร้างสรรค์	8	5
รวม	48	30

3.4.2.4 นำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมระหว่างข้อคำถามจุดประสงค์

3.4.2.5 แก้ไขและปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบการใช้คำถาม ตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และพิจารณาให้คะแนน ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 117)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้

3.4.2.6 นำแบบทดสอบ ที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องแล้ว ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนผดุงนารี จำนวน 40 คน

3.4.2.7 นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบรายข้อ เพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (Reliability) ของแบบทดสอบและคัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ ผลการวิเคราะห์ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.50-0.72 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) เท่ากับ 0.9

3.4.2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจฉบับสมบูรณ์ ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.4.3.1 ศึกษาวิธีการสร้าง และวิเคราะห์เครื่องมือประเภทแบบสอบถามความพึงพอใจของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, น. 1-115) และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย กำหนดเป็นมาตรประเมินค่าตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 12 ข้อ ซึ่งเป็นข้อความที่แสดงความคิดเห็นที่นักเรียนคิดว่าตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุดต่อกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยมีตัวเลือก 5 ระดับความคิดเห็น

ระดับ 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีพอพึงใจน้อยที่สุด

ในการวัดมาตราส่วนประเมินค่า ใช้เกณฑ์ซึ่งเป็นระบบเดียวกัน กับการตรวจให้คะแนนจะใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	มีความพึงใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและแก้ไข

3.4.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยหลังจากได้รับการสอนโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่จัดทำขึ้น ใช้เวลา 60 นาที บันทึกผลคะแนนการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3.5.2 ดำเนินการทดลองสอนตามแผน จำนวน 6 แผน ใช้ชั่วโมงเรียนปกติ รวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน

3.5.3 หลังจากการทดลองสอนจนครบทั้ง 6 แผนแล้ว นำแบบทดสอบชุดเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนมาทดสอบหลังเรียน ใช้เวลา 60 นาที

3.5.4 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

3.5.5 บันทึกผลคะแนนการทดสอบหลังเรียน และผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จากนั้นนำคะแนนผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบ วิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ทางสถิติ และสรุปผลการวิจัย

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 รวบรวมผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

3.6.2 หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

3.6.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test dependent

3.6.4 วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคะแนนความพึงพอใจ แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในการศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำมาเสนอข้อมูล ดังนี้

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) โดยคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3\text{-}1)$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.2 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) โดยคำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}} \quad (3\text{-}2)$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
x แทน คะแนนแต่ละตัว
$\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนน

3.7.1.3 ค่าร้อยละ

$$\frac{n}{N} \times 100 \quad (3\text{-}3)$$

เมื่อ n แทน จำนวนที่สนใจ

N แทน จำนวนทั้งหมด

3.7.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.7.2.1 ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 105)

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d\sqrt{n}} \quad \text{เมื่อ df = n – 1, } S_d \quad (3\text{-}4)$$

$$= \sqrt{\frac{n\sum_d 2-(\sum d)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที

d แทน ผลต่างของคู่คะแนน

d^2 แทน ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน

S_d แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

3.7.3.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย นั้น วิเคราะห์โดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างบทแต่ละบทในบทเรียนการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย และจากการทดสอบหลังเรียน มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ แล้วนำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ ($\mathbf{E_1}$) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($\mathbf{E_2}$) ของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ใช้สูตร $\mathbf{E_1/E_2}$ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2550, น. 139)

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ 80 หรือสูงกว่า

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วได้ 80 หรือสูงกว่า การหาประสิทธิภาพของกระบวนการใช้สูตรดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2550, น. 139)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \quad (3\text{-}5)$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \quad (3\text{-}6)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

x แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบระหว่างเรียน

F แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3.7.3.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 269)

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3\text{-}7)$$

เมื่อ IOC แทน เป็นดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน เป็นคะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

n แทน เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

3.7.2.3 ค่าอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตรของเบรนแนน (Brennan's Index: B-Index) (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 306)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \tag{3-8}$$

เมื่อ B แทน ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนแนน

f_p แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (pass)

f_F แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (fail)

n_p แทน จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์

n_F แทน จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.2.4 ความยากง่ายของแบบทดสอบ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 298)

$$p = \frac{f}{n} \tag{3-9}$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยาก

f แทน จำนวนผู้ตอบถูก

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าความยากเป็นดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 303)

0.80 – 1.00 ง่ายมาก

0.60 – 0.79 ค่อนข้างง่าย

0.40 – 0.59 ปานกลาง

0.20 – 0.39 ค่อนข้างยาก

0.00 – 0.19 ยากมาก

3.7.2.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (ไพศาล วรคำ, 2564, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2} \quad (3\text{-}10)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์

k แทน จำนวนข้อทดสอบ

c แทน คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

x แทน คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงนารี ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ ในการวิจัย ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	คะแนนรวม
df	แทน	ค่าชั้นแห่งความอิสระ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจง t (t-distribution)

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้ดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนโดยการพิจารณาวัดและประเมินผลจากชิ้นงานแต่ละชั่วโมง ซึ่งรวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง คะแนนเต็มชั่วโมงละ 20 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 6 ชั่วโมงเป็น 120 คะแนน จากนั้นนำผลรวมของคะแนนนักเรียนทั้งหมดที่ได้คิดเป็นร้อยละ ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของนักเรียนทุกคนมารวมกัน จากคะแนนเต็ม 30 เมื่อเฉลี่ยต้องได้ไม่ต่ำกว่า 24 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ผลปรากฏดังตาราง 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลของประสิทธิภาพความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ผลการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	38	120	3,877	102.03	3.37	85.02
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	38	30	25.42	25.42	1.10	84.74

การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีค่าเท่ากับ 85.02/84.74

จากตาราง 4.1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ประกอบด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 85.02 และประสิทธิภาพ

ของผลลัพธ์ (E_2) ของแผน มีค่าเท่ากับ 84.74 ดังนั้น การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีค่าเท่ากับ 85.02/84.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนกับหลังเรียน และนำคะแนนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาแปลผล โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\overline{X}$	$S.D.$	t	df	P
ก่อนเรียน	30	472	12.42	1.82	35.74*	37	.0000
หลังเรียน	30	966	25.42	1.10			

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.2 พบว่า คะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 12.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.82 และค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 25.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ผลปรากฏดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ข้อที่	รายการประเมินความพึงพอใจ	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
1	นักเรียนชอบที่ได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและทบทวนความรู้เดิมของตนเอง	4.82	0.39	มากที่สุด
2	นักเรียนประทับใจที่ได้มีโอกาสนำความรู้เดิมของตนเองเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่	4.74	0.45	มากที่สุด
3	นักเรียนมีความสุขที่ได้คิดปฏิบัติและทำงานร่วมกันแบบเป็นทีม	4.76	0.43	มากที่สุด
4	นักเรียนประทับใจที่ได้มีโอกาสในการตั้งคำถามประเด็นที่ตัวเองสนใจจากหัวข้อบทอ่าน	4.74	0.45	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบที่นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน	4.53	0.51	มากที่สุด
6	นักเรียนมีความสนุกในการค้นหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้	4.71	0.46	มากที่สุด
7	นักเรียนเกิดความประทับใจที่ได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ๆ จากบทอ่าน	4.68	0.47	มากที่สุด
8	นักเรียนพึงพอใจที่ได้บันทึกข้อความจากบทอ่านที่อ่านในรูปแบบผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping)	4.79	0.41	มากที่สุด
9	นักเรียนชอบที่เกิดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้นจากการเขียนบรรยายสรุปประเด็นจากบทอ่าน	4.74	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนมีความประทับใจที่นักเรียนสามารถเข้าใจบทอ่านที่นักเรียนอ่านได้ดีขึ้น	4.74	0.45	มากที่สุด
11	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.92	0.27	มากที่สุด
12	นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านมากขึ้น	3.95	0.23	มาก
รวม		4.76	0.41	มากที่สุด

จากตาราง 4.3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, $S.D.$ = 0.41) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\overline{X}$ = 4.92, $S.D.$= 0.27) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนชอบที่ได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและทบทวนความรู้เดิมของตนเอง ($\overline{X}$ = 4.82, $S.D.$ = 0.39) และนักเรียนพึงพอใจที่ได้บันทึกข้อความจากบทอ่านที่อ่าน ในรูปแบบผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping) ($\overline{X}$ = 4.79, $S.D.$ = 0.41) และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่อยู่ในระดับต่ำที่สุดคือ นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านมากขึ้น ($\overline{X}$ =3.95, $S.D.$ = 0.23)

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มหาสารคาม เขต 26 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) คะแนนร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

5.1 สรุป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้สรุปจากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.02/84.74 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

5.1.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, $S.D.$ = 0.41)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้แยกอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังนี้

5.2.1 การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.02/84.74 แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมากขึ้น และสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนานและเกิดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ สามารถจัดระบบความคิดในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ดีขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนสนใจกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ การได้ทำกิจกรรมกระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้ผลคะแนนที่ได้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายครั้งนี้ สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ดังที่ กฤษณ์ ศิริวรินทร์ (2566, น. 260) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.35/80.19 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรารัตน์ บุญญะกา (2566, น. 777) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.28/76.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

5.2.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะประการแรก การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย สามารถช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนเทคนิค SQ4R 6 ขั้นตอน ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายนั้น นักเรียนต้องเริ่มจากการอ่านทำความเข้าใจกับบทอ่านที่กำหนด และปฏิบัติตามหลักการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยนักเรียนต้องค้นหาใจความสำคัญของบทอ่าน หลังจากนักเรียนหาใจความหลักได้แล้ว

ก็ให้นักเรียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของใจความหลักกับหัวข้อสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถการหาความสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของบทอ่านได้อย่างต่อเนื่องตามลำดับ เกิดความเข้าใจในการอ่านและยังสามารถหาประโยคเพื่อมาเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับบทอ่านที่ได้อ่าน ประการที่สอง ในการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีกระบวนการ ขั้นตอนและเป้าหมายอย่างชัดเจน จะเห็นว่านักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญใจความหัวข้อหลัก หัวข้อรองและหัวข้อย่อยได้ และอภิปรายเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในขั้นหลังการอ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ซึ่งพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายแล้วนักเรียนมีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สรเดช บุญประดิษฐ์ (2564, น. 54) ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรนันท์ นราศิริกุลพิชัย (2561, น.137) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.3นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ เพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายนั้นมีขั้นตอนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง นักเรียนต้องใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และลงมือปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วยความรับผิดชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งนักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปด้วยความสนุกสนาน อีกทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง จึงส่งผลให้ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของนักเรียนดีขึ้น ด้วยเหตุผลนี้ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงเทียน เฉลิมวัฒน์ (2560, น. 152) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสนใจในการเรียน

ภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ4R สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จากผลการอภิปรายข้างต้น การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.02/84.74 นักเรียนมีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, $S.D.$ = 0.41)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย มีผลต่อความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจ โดยการเชื่อมโยงความคิดหลัก และรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ของเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น และทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งสามารถนำการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ไปปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนได้ทุกระดับชั้น และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ไปทดลองใช้กับการสอนในระดับชั้นอื่น ๆ

5.3.2.2 ควรศึกษาจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย นำไปเปรียบเทียบกับการสอนวิธีอื่น เพื่อวิเคราะห์หาผลลัพธ์และประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

5.3.2.3 ควรศึกษาผลลัพธ์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย เพื่อวิเคราะห์ถึงตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ความรับผิดชอบของนักเรียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลวรรณ เกตุภูงา. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

กฤษณ์ ศิริวรินทร์. (2566). การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 17(3), 260-270.

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา. (2563). *จิตวิทยาสำหรับครู.* มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

จิราภรณ์ เกตุแก้ว. (2549). *การใช้แผนภาพลำดับความคิดในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน (Reading Techniques).* กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.

ชลธิชา ถานกางสุ่ย. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ฐิติวรดา พิมพานนท์. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ญฐมน วงศ์ทาทอง. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้ข้อมูลอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เดชา เซซ่ง. (2546). *การใช้กิจกรรมผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธีรวัฒน์ แสงศรี. (2560). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของโพลยา ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

ธูปทอง กว้างสวาสดิ์. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิญา ภูวิโคตรธนกุลช. (2564). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ฐานการเรียนรู้ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู* (ปริญญานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผจงกาญจน์ ภู่วิภาดาวรรณ์. (2540). *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา (เอกสารประกอบการสอน).* เชียงใหม่: ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ฝ่ายวิชาการโรงเรียนผดุงนารี. (2564). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2564.* มหาสารคาม: โรงเรียนผดุงนารี.

พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี. (2562). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชรนันท์ นราศิริกุลพิชัย. (2561). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 9(2), 137-152.

พิมชนก หอมหวน. (2565). การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ DR-TA ร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ไพศาล วรคำ. (2564). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

ภัทราภรณ์ จำลองเพ็ง. (2562). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนผังกราฟฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ภูวภัทร อ่ำองอาจ. (2561). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการคิดคำนวณ เรื่องการบวกและการลบ ของนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 12 แบบคละชั้นเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค IGT* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มยุรฉัตร ฉัตรพุฒิชัย. (2559). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังกราฟิกต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม สังวรเจษฎ์ประภาคมอุปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม* (การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากรมหาวิทยาลัย.

แม้นมาส ชวลิต. (2544). *แนวทางการส่งเสริมการอ่าน. (ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม).* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991 จำกัด.

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์. (2564). *การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5 โรงเรียนสาธิต พิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยชลบุรี

วัลลภ ใหญ่เลิศ. (2556). การพัฒนาสื่อประสมทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยาลัยนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์,.

วิเศษ ชิณวงศ์. (2544). การศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการ* 4, 3(มีนาคม), 8-9.

ศราวุฒิ เวียงอินทร์. (2560). *การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเนื้อหาตามบริบทท้องถิ่นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ศิริอร เมี้ยนมิตร. (2561). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรเดช บุญประดิษฐ์. (2564). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 38(103), 54-69.

สรารัตน์ บุญญะกา. (2566). ผลของการใช้วิธีการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สายรุ้ง กิมยงค์. (2561). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การอ่านภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สิปปนนท์ ละครขวา. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนประสบการณ์การอ่าน* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2564). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.

สุไรยา ศรีอาหมัด. (2566). การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2533). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.* กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.

แสงนภา ใจเย็น. (2562). *การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบคิว เอ อาร์ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

แสงเทียน เฉลิมวัฒน์. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 1(2), 152-162.

อนิวรรต พิภพวงศ์ไพศาล. (2559). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จากสื่อเอกสารจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาฝรั่งเศษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร

อรทัย เครือบุตรดา (2555). *ผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายในการเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.*

อรพรรณ สุวรรณโณ. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อาภาพร บุญเติม. (2561). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Alvermann, D. E. (1986). *Graphic organizers: Cuing devices for comprehending and remembering main ideas. In J. F. Baumann (ed), Teaching main idea comprehension.* Newark, DE: International Reading Association.

Antonacci, P. A. (1991). Students search for meaning in the text through semantic mapping. *Social Education*, 55(3), 176-177.

Barba, W. R. (1999). *Graphic organizers. In Graphic organizers.,* Retrieved from http://ocmail.sjsu.edu/edit272/go/sld002.html.

Bartlett, F. C. (1932). *Remembering: A study in experimental and sociai psychology.* Cambridge: Cambridge University Press.

Basar, Murat; Gürbüz, Mehmet (2017), Effect of the SQ4R Technique on the Reading Comprehension of Elementary School 4th Grade Elementary School Students, *International Journal of Instruction,* 10(2), 131-144.

Bond, G. L.. & Tinker, M. A. (1979). *Reading -Difficultles. Englewood Cliffs,* NJ: Prentice-Hall.

Brown, T. S., & Perry, F. L. (1991). *A comparison of three learning strategies for ESL vocabulary acquisition*. TESOL Quarterly, 25(4), 655-669.

Burmister, L. E. (1974). *Reading strategies for secondary school teachers.* Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company.

Callahan, J. F., & Clark, L. H. (1982). *Teaching in the middle and secondary schools.* New York: Macmillan.

Canale, M., & Swain, M. (1980). *Approach to communicative competence.* Singapore: Semeo Language Center.

Carrell, P. L, Bookey,G. P., & Joseph, C.L. (1989). Metacognitive strategy training for ESL reading, *in TESOL Quarterly*, 23(4), 647-678,

Carrell, P.L., & Eisterhold, J. C. (1987). Schema theory and ESL reading pedagogy: Methodology. *TESOL Quarterly*, 17, 218-232.

Carrell, P. L. (1987). *Content and schema in ESL reading.* TESOL Quarterly, 21(3), 461-481.

Coady, J., & Huckin, T. (Eds.). (1997). *Second language vocabulary acquisition.* Cambridge: Cambridge University Press.

Dallman, M., Rough, R. L., Chang, L. Y. C., & De Boer, J. J. (1974). The teaching of reading. Z4th ed). New York: Holt Rinehart & Winston.

Davidson, J. L. (1982). The group mapping activity for instruction in reading and thinking. *Journal of Reading,* 26,53-56.

Davis, Z. T., & McPherson, M. D. (1989). Story map instruction: A reading map for reading comprehension. *The Reading Teacher*, 43, 232-240.

Estes, H.T.(1999). *Graphic organizers. In Strategies for readingto lea Organizers.* Retrieved from http://curry.eduschool.verginea. Edu/go/readquest/edis771/grphc_org.html.

Flavell, G. H. (1979). Metacognitive and cognitive monitoring: A new area of psychological inquiry. *American Psychologist*, 34,906-911.

Flood, J. (1986). The Text, the student and the teacher: Learning form exposition in middle school. *The Reading Teacher*, 39(April 1986), 784-791.

Flood,J.,& Lapp, D.(1988). Conceptual mapping strategies for understanding information, *The Reading Teacher*, 41(April 1988), 780-783.

Graney, J. M. (1992). A framework for using text graphing system: An International *Journai of Education Technology and Applied Linguistics*, 20(2), 161-67.

Hafner, L. E., & Hayden, B. J. (1972). *Patter of teaching reading in the elementary school.* New York: The Macmillan Company.

Harold, S. M. (1983). *Techniques In testing*. New York: Oxford University Press.

Harris, A. J. (1990). *How to increase reading*. New York: David.

Haris, A. J., & Sipay, E. R. (1979). *How to teach reading*. New York: Longman.

Harris, D. P. (1974). *Testing English as second language.* New Dethi: Tata McGraw-Hill Publishing.

Heilman, A. W.. Blair, T. R., & Rupley, W. H. (1990). *Principle and practice of teaching reading comprehension*. (8thed). New York: Merrill Publishing.

Heimlich, J. E., & Pitteman, S. D. (1986). *Semantic mapping: Classroom application. Newark,* DE: Intemational Reading Association.

Johnson, D. D.. & Pearson, P. D. (1984). *Teaching reading vocabulary.* (2nd ed). New York, N.Y.: Holt, Rinchartland & Winston.

Khusniyah, Nurul Lailatul; Lustyantie, Ninuk (2017), Improving English Reading Comprehension Ability through Survey, Questions, Read, Record, Recite, Review Strategy (SQ4R), *English Language Teaching*, 10(12), 202-211 2017.

Lus Firdaus Zakiya (2023), Improving English Reading Comprehension Skills Through SQ4R Method, *Universitas Mayjen Sungkono*, 4(2) (2023): EDUKASIA: JURNAL PENDIDIKAN DAN PEMBELAJARAN.

Mcneil, J. D. (1984). *Metacognition in reading comprehension.* Reading comprehension: New direction for classroom practice.

Morris, A., & Stewart-Dore, N. (1984). *Learning to learn from text.* Singapore: Addison-Wesley Publishing Company.

Raygor, A. L., & Raygor, R. D. (1985). Effective reading, U.S.A.: Mc Graw-Hill. Ryder, R. J.,. & Graves, M. F. (1994). *Reading and learning in content areas.* New York, NY: Macmillan College Publishing Company.

Schmidt, B. M. (1986). The shape of content: Four semantic map structures for expository paragraphs. *The Reading Teacher.* 40,113-117.

Searfoss, L. W., & Readence, J. E. (1994). *Helping children learn to read.* (3rded). Boston: Allyn & Bacon.

Scott, R. (1981). Speaking in Kelth' Johnson and Kelth Marrow. *In communication in the classroom.* London: Longman Group.

Sinatra, R. C., Stahl-Gemake. J., & Berg. D. N. (1984). *Improving reading comprehension of disabled readers through semantic mapping.* The Reading Teacher, 38(October), 22-29.

Sinatra, R. C., Stahl-Gemake, J., & Morgan, N. W. (1986). Using semantic mapping after reading to organize and write original discourse. *Journal of Reading,* 3, 4-13.

Spring, H. T. (1985), Teacher decision making: A metacognitive approach. *The Reading Teacher,* 38, 290 - 295.

Widdowson, H. G. (1979). *Explorations in applied linguistics.* London: Macmillan.

Williams, E. (1986). *Reading in the language classroom*. London: MacMillan Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 23101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Have You Ever? เวลาจำนวน 2 ชั่วโมง
เรื่อง Under the stars in the Sahara สอนโดย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์
ใช้สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. ผลการเรียนรู้

นักเรียนระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามและสรุปสาระสำคัญได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญพื้นฐานในการค้นคว้าหาความรู้ และเป็นทักษะสำคัญในการฝึกทักษะขั้นต่อๆไป ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้คำศัพท์และฝึกทักษะการอ่านอันจะนำไปสู่ความเข้าใจผ่านบทอ่านเรื่อง Under the stars in the Sahara เพื่อผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์และหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ (KPA)

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดและใจความสำคัญในบทอ่านเรื่อง Under the stars in the Sahara ได้อย่างถูกต้อง

2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทอ่านเรื่อง Under the stars in the Sahara ได้อย่างถูกต้อง

ด้านทักษะกระบวนการ (Process)

3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญจากบทอ่านเรื่อง Under the stars in the Sahara ได้อย่างถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียนและมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

5. นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรและมีวินัยในการเรียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่พึงเกิดขึ้น

1. ความสามารถในการสื่อสาร

2. ความสามารถในการคิด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย

2. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. เนื้อหา/สาระการเรียนรู้

7.1 คำศัพท์ (Vocabulary)

คำศัพท์กิจกรรม Reading ได้แก่ cliff, desert, countryside, board, dune, shooting star

8. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ชั่วโมงที่ 1

เตรียมความพร้อมและชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “Good morning/afternoon everyone! How are you today?”

2. ครูชี้แจงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R 6 ขั้นตอน ร่วมกับผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

3. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนจะได้อ่านบทอ่านและเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในทะเลทรายซาฮาร่า เมื่อจบบทเรียนนี้นักเรียนจะต้องสามารถสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านผ่านผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping) และเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิค SQ4R และตอบคำถามจากบทอ่านได้

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading Activity)

1. ตรวจสอบความรู้เดิมและสร้างความรู้ใหม่

1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพทะเลทรายและการเดินทางในทะเลทรายในหนังสือเรียน หน้า 55 ให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับภาพ โดยใช้ความรู้เดิมของนักเรียนว่าทะเลทรายเป็นอย่างไร คำตอบของนักเรียนอาจจะไม่ตรงกับของครู เช่น

1.2 A desert is a dry region with little rain.

1.3 Some deserts are hot with a lot of sand.

ขั้นที่ 1 Survey (S) ครูให้นักเรียนทุกคนอ่านชื่อเรื่อง Under the Stars in the Sahara ในกิจกรรม Reading และให้จินตนาการเกี่ยวกับบทอ่านที่กำลังได้อ่าน

1.4 ครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านด้วยตนเอง และขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย

1.5 ครูอาจเสริมความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้ เช่น cliff, dune, shooting star, etc. (ดูข้อมูลด้านคำศัพท์)

2. ตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน

ขั้นที่ 2 Question (Q) ครูให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อเป็นจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งนักเรียนอาจดูคำถามในแบบฝึกหัดเป็นตัวอย่าง และทำความเข้าใจคำถามแต่ละข้อก่อนอ่านบทอ่าน

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activity)

1. พัฒนาคำศัพท์

ขั้นที่ 3 Read (R) ครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านเรื่อง Under the Stars in the Sahara โดยมีจุดประสงค์เพื่อจับใจความสำคัญของบทอ่าน จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประเด็นหรือใจความสำคัญที่ตนเองเข้าใจ

ขั้นที่ 4 Record (R) ครูให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ลงในใบงานผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping)

ขั้นตอนที่ 5 Recite (R) ครูให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญเป็นภาษาของตนเองลงในผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย และตอบคำถามในกิจกรรม About the Reading ทีละข้อ

1. ครูให้นักเรียนทบทวนคำตอบและเขียนคำตอบให้เป็นประโยคสมบูรณ์ลงในสมุด

ขั้นตอนที่ 6 Reflect (R) ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน จากนั้นให้นักเรียนวิเคราะห์และสังเคราะห์จากการเขียนสรุปใจความสำคัญ และให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาวิเคราะห์หน้าชั้นเรียน โดยเขียนสรุปบนกระดานที่ครูได้เขียนผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายไว้ให้อีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2

เตรียมความพร้อมและชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้

1. คุณครูกล่าวทักทายนักเรียน “Good morning/afternoon everyone! How are you today?

2. ชี้แจงขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ปฏิบัติตัวในชั่วโมงที่ 2 ซึ่งเป็นการทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนในชั่วโมงที่แล้ว

3. ครูทบทวนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปจากชั่วโมงที่ 1 โดยใช้คำถามชี้นำ What did you learn from “Under the Stars in the Sahara”

4. นักเรียนศึกษาผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping) ที่ตนเองได้ทำในชั่วโมงที่ 1 พร้อมอ่านทบทวนบทอ่านอีกครั้ง

กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activity)

1. ตรวจสอบความเข้าใจ

- 1.1 ครูตรวจคำตอบโดยให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ (ดูเฉลยท้ายเล่ม)

2. ประเมินผล

2.1 ครูประเมินการอ่านจากการเขียนสรุปใจความสำคัญของนักเรียน และจากจำนวนคำตอบที่ถูกต้องในการทำกิจกรรม About the Reading และใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80

9. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน New World 3 หน้า 55
2. ใบงานผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (ข้อเขียนเชิงบรรยาย)

10. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล	วิธีการวัดผล	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (Knowledge) 1. นักเรียนอธิบายระบุรายละเอียดหัวเรื่องและใจความสำคัญในบทอ่านเรื่อง Under the Stars in the Sahara ได้อย่างถูกต้อง	แบบฝึกทักษะ (แบบฝึกหัด About the Reading)	แบบประเมินแบบฝึกทักษะ	สามารถเขียนระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง โดยใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80

สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล	วิธีการวัดผล	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมินผล
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทอ่านเรื่อง Under the Stars in the Sahara ได้อย่างถูกต้อง	แบบฝึกทักษะ (แบบฝึกหัด About the Reading)	แบบประเมินแบบฝึกทักษะ	สามารถเขียนคำตอบได้อย่างถูกต้องโดยใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80
ด้านทักษะกระบวนการ (Process) 3. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความสาระสำคัญของบทอ่านเรื่อง Under the Stars in the Sahara ได้อย่างถูกต้อง	ใบงานผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย	แบบประเมินการทำใบงานผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย	สามารถเขียนคำตอบได้อย่างถูกต้องโดยใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์/สมรรถนะผู้เรียน (Attitude) 4. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียน 5. นักเรียนมีวินัยในการเรียน	สังเกตและประเมินพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือทำกิจกรรมระหว่างเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป 20 – 15 : ดีมาก 14 – 10 : ดี 9 – 6 : พอใช้ ต่ำกว่า 5 : ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินแบบฝึกทักษะ

ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง (2)		ความสมบูรณ์ของงาน (2)		ความคิดริเริ่มและเรียบร้อย (2)		ปฏิบัติตามเวลาที่กำหนด (2)		ปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่าน SQ4R (2)		รวมคะแนน (10)
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 8-10 คะแนน หมายถึง ดีมาก

4-7 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

5-7 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน ได้คะแนน 8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

1. ความถูกต้อง

2 คะแนน หมายถึง การใช้คำศัพท์และสำนวนในการเขียนประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้าง

1 คะแนน หมายถึง การใช้คำศัพท์และสำนวนในการเขียนประโยค มีความถูกต้องบางส่วน มีผิดพลาดเล็กน้อยตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้าง

2. ความสมบูรณ์ของงาน

2 คะแนน หมายถึง งานมีความสมบูรณ์ ตอบโจทย์ตามหัวข้อคำถามและตรงตามคำสั่ง

1 คะแนน หมายถึง งานที่มีข้อผิดพลาดหรือขาดความสมบูรณ์ ไม่ตอบโจทย์หรือตรงตามคำสั่ง

3. ความเป็นระเบียบและเรียบร้อย

2 คะแนน หมายถึง มีการจัดเตรียมและวางแผนอย่างดีและปฏิบัติงานตามกฎเกณฑ์ มีความเป็นระเบียบ

1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานตามกฎเกณฑ์และมีความเป็นระเบียบ แต่อาจมีบางเรื่องที่ยังต้องปรับปรุงหรือแก้ไข

4. ปฏิบัติตามเวลาที่กำหนด

2 คะแนน หมายถึง ส่งงานตามเวลาที่กำหนดไม่เกินเวลา 5 นาที

1 คะแนน หมายถึง ส่งงานเกินเวลาที่กำหนด เกิน 5 นาที

5. ปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่าน SQ4R

2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่าน SQ4R ทุกขั้นตอน

1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติตามขั้นตอนการอ่าน SQ4R ไม่ครบทุกขั้นตอน

เกณฑ์การประเมินการทำใบงานผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความสามารถทางการเขียน (Writing Ability)	สามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง ให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน คะแนน 10	เขียนเนื้อหาได้และเข้าใจได้ คะแนน 7-9	เขียนเนื้อหาได้แต่มีการสะกดคำที่ผิดอยู่มาก คะแนน 4-6	เขียนได้ แต่ก็ยากแก่การทำความเข้าใจ คะแนนต่ำกว่า 4
2. คำศัพท์ (Vocabulary)	มีความสามารถใน การใช้	มีความสามารถในการใช้	มีความสามารถในการใช้	มีความสามารถในการใช้คำศัพท์

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
	คำศัพท์ในการเขียนเรื่องราวได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งรู้จักใช้สำนวนในการเขียนด้วย คะแนน 10	คำศัพท์อยู่ในระดับที่ใช้ได้ คะแนน 7-9	คำศัพท์ที่ง่ายในวงจำกัด คะแนน 4-6	ค่อนข้างจำกัด คะแนนต่ำกว่า 4
3. โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structure)	มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่ไม่ได้ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป คะแนน 10	ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดอยู่บ้าง แต่ผู้อ่านก็สามารถอ่านเข้าใจได้ คะแนน 7-9	สามารถใช้ไวยากรณ์ในวงจำกัด สามารถเขียนได้โดยการใช้ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ คะแนน 4-6	มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์อยู่มาก แม้แต่ในประโยคพื้นฐานง่าย ๆ คะแนนต่ำกว่า 4
4. ความต่อเนื่องในการใช้ภาษาเรียบเรียง (Continuity)	สามารถเขียนเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีบางช่วงบางตอนที่ขาดความสละสลวยของภาษา คะแนน 10	มีการเขียนที่ไม่ต่อเนื่องในบางช่วง แต่ผู้อ่านก็สามารถเข้าใจสิ่งที่เขียนได้ คะแนน 7-9	สามารถเขียนเนื้อความต่อเนื่องได้พอใช้ แต่ยังมีบางตอนกระโดดบ้าง คะแนน 4-6	เนื้อความที่เขียนไม่มีความต่อเนื่องกันเลย คะแนนต่ำกว่า 4

นักเรียนได้คะแนนมากกว่า 10 คะแนนขึ้นไปและอยู่ในระดับ ดีมาก ถือว่า **“ผ่านการประเมิน”**

การประเมิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ระดับ 4 ดีมาก
7-9	ระดับ 3 ดี
4-6	ระดับ 2 พอใช้
ต่ำกว่า 4	ระดับ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
มีวินัยและมีความรับผิดชอบ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้	ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ในการเรียนรู้	ไม่ตั้งใจเรียน
มุ่งมั่นในการทำงานขยันหมั่นเพียร	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	ไม่ตั้งใจหรือไม่รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

คะแนนตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับ 4 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับคุณภาพดี

ระดับ 2 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ระดับคุณภาพปรับปรุง

หมายเหตุ : ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับ ดี ขึ้นไป

การประเมิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

บันทึกผลหลังการสอน

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 23101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 What Should I Do? เวลาจำนวน 1 ชั่วโมง
เรื่อง Problems and Advice สอนโดย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์

---

1. ผลการสอน

1.1 ผู้เรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1.2 ผู้เรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

1. .....สาเหตุ.....

2. .....สาเหตุ.....

1.3.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์)

นักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Under the Stars in the Sahara

One of the greatest experiences I've ever had was in Morocco. It was a trip to the desert. A group of us set off from Marrakesh in a minibus and headed to Merzuga, a tiny town on the edge of the Sahara Desert. The countryside on the way was very unusual. There were dry gray cliffs, and below them were lots of green palm trees.

After traveling for two days, we finally got to Merzuga. Before sunset, we boarded our camels and rode into the desert over the dunes. After two hours, we reached the camp. It was dark, cold, and I was starving. The guide brought a lamb dish, and the five of us shared from a plate eating with our hands.

After dinner, everyone went to sleep in tents, except me. I've always wanted to have the experience of sleeping in the desert, under the stars. But I didn't realize it could get so cold at night. During the day, the temperatures can reach 50° Celsius, but at night, they fall to 4° Celsius. So I took the same blanket that I used to ride the camel and wrapped myself in it to keep warm. The sky at night is amazingly clear. Suddenly, I saw a shooting star, and I made a wish: I want to come back and spend a night in the desert, but next time, in a nice warm sleeping bag.

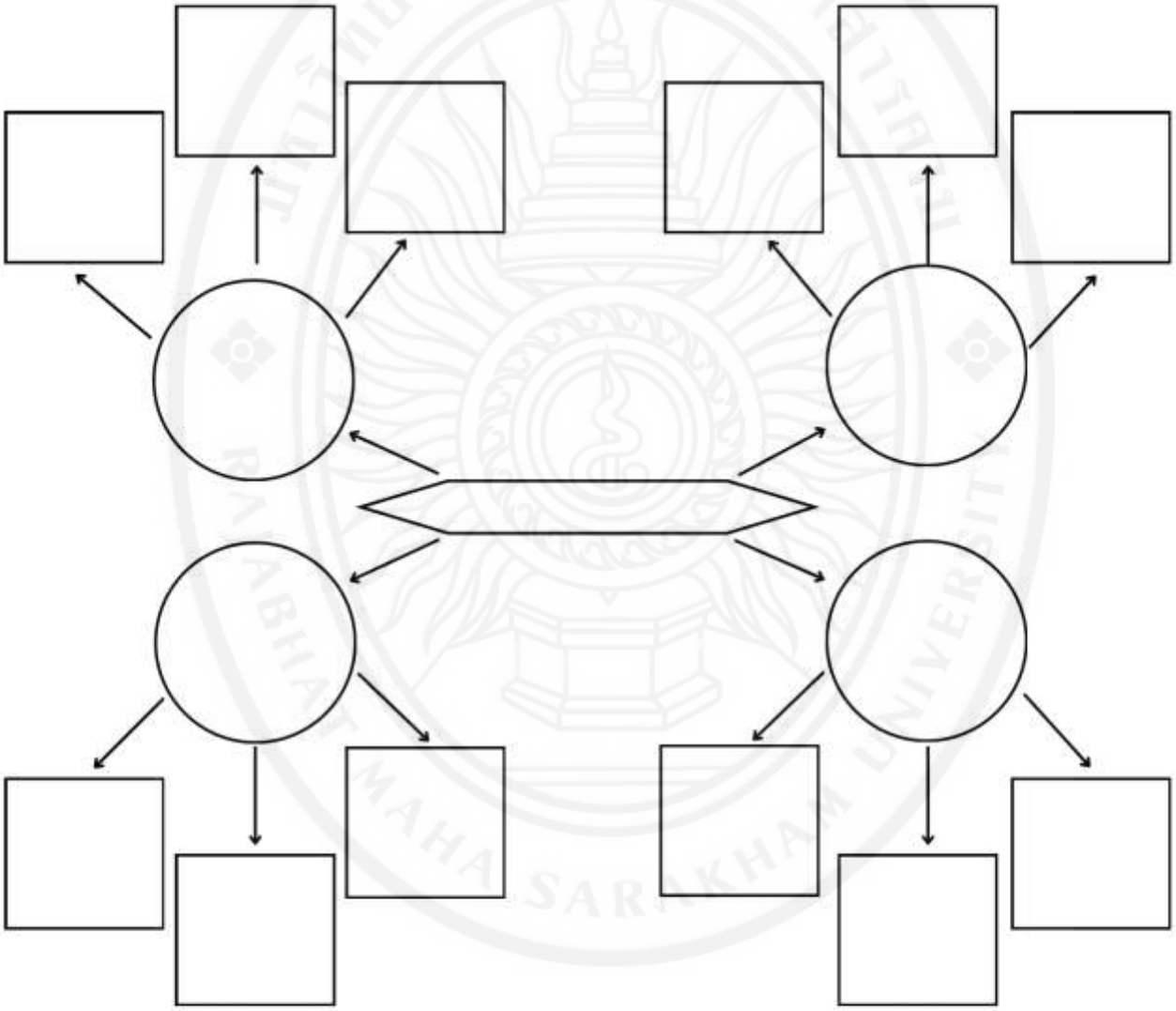
About the Reading

1. Where did one of the writer's greatest experiences take place?
2. What was unusual about the scenery on the way?
3. How long did the camel ride last?
4. Where did the writer sleep?

Work Sheet 1 เรื่อง Under the Stars in the Sahara
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Have You Ever?
รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 23101 ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Under the Stars in the Sahara

Directions: Read and find the main points from the reading passage and write at summary on the semantics mapping.

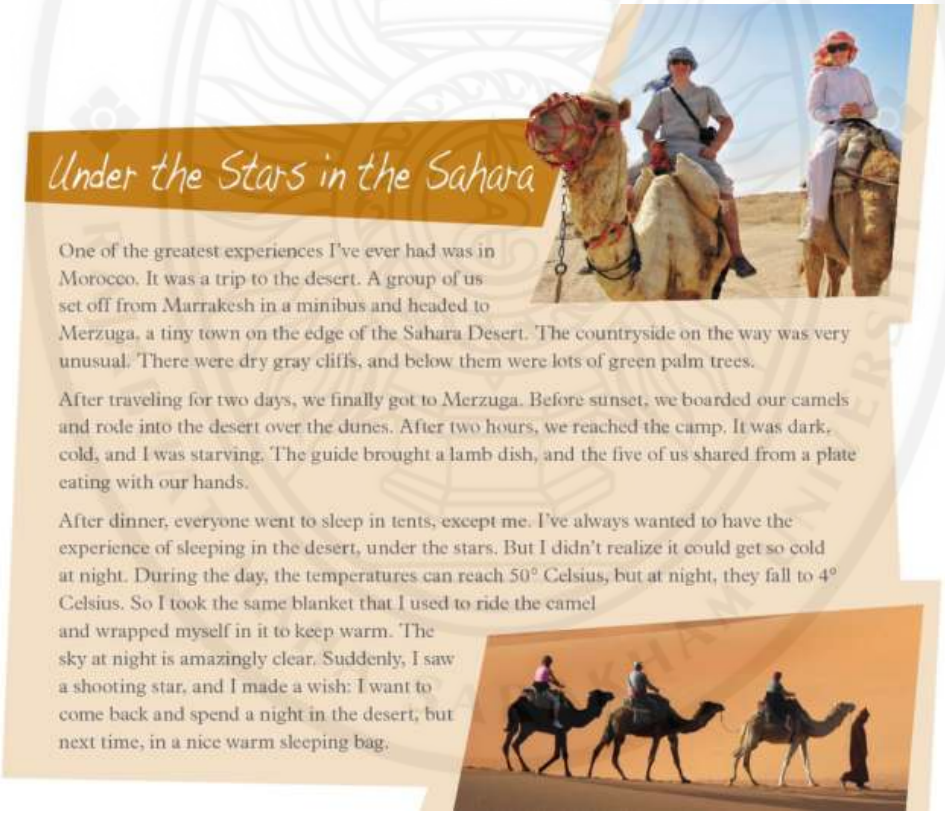
Name:	Class:	Number:

โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
ข้อสอบก่อนเรียน (Pre-test examination) ภาคเรียนที่ 2/2566
วิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ32102 Unit 7-12 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ข้อสอบปรนัย 30 ข้อ เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง

ข้อสอบปรนัย 30 ข้อ

ต 1.1 ม.3/4 เลือกระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ

Direction: Read the following information and choose the correct answer.

Under the Stars in the Sahara

One of the greatest experiences I've ever had was in Morocco. It was a trip to the desert. A group of us set off from Marrakesh in a minibus and headed to Merzuga, a tiny town on the edge of the Sahara Desert. The countryside on the way was very unusual. There were dry gray cliffs, and below them were lots of green palm trees.

After traveling for two days, we finally got to Merzuga. Before sunset, we boarded our camels and rode into the desert over the dunes. After two hours, we reached the camp. It was dark, cold, and I was starving. The guide brought a lamb dish, and the five of us shared from a plate eating with our hands.

After dinner, everyone went to sleep in tents, except me. I've always wanted to have the experience of sleeping in the desert, under the stars. But I didn't realize it could get so cold at night. During the day, the temperatures can reach 50° Celsius, but at night, they fall to 4° Celsius. So I took the same blanket that I used to ride the camel and wrapped myself in it to keep warm. The sky at night is amazingly clear. Suddenly, I saw a shooting star, and I made a wish: I want to come back and spend a night in the desert, but next time, in a nice warm sleeping bag.

Direction 1: Choose the correct answer. (No. 1-5)

1. What was the destination of their trip to the desert?

   a. Sahara Desert b. Morocco

   c. Merzuga d. Marrakesh

2. What does travelers eat after they reached at the camp?

   a. Chickpeas b. Tajine

   c. Lamb dish d. Couscous

3. How did the travelers eat their meal at the camp?

   a. With their hands b. From individual plates

   c. With forks and knives d. With chopsticks

4. What did the person use to keep warm during the cold desert night?

   a. A sleeping bag b. A blanket

   c. A camel d. A tent

5. What did the person wish for when seeing the shooting star?

   a. To come back on holiday again.

   b. To come back and sleep in the desert with a warm sleeping bag.

   c. To come back to find new experiences.

   d. To come back to travel for education.

Historical Rivals

The cities of London and Paris are historical rivals. But today, the two are closer than ever. This is because the high-speed *Eurostar* train connects London to Paris in only two and a quarter hours. It takes less time to cross the Channel than to go from London to Newcastle in the north of England.

Nowadays, London is a bigger city and has a larger population than Paris. In fact, the population of Paris is getting smaller. Both cities work to ensure a better quality of life: they discourage the use of cars, and they try to make the city greener. Compared to Paris, London has more skyscrapers, and it seems more modern and dynamic. The City of Light is more conservative and maintains the traditional French way of life. The capital's many tiny bakeries still sell freshly-baked baguettes and croissants, and people still fill the famous sidewalk cafés.

Paris boasts of its cuisine and fashion. Paris is still considered more glamorous than London, and it is the center of the top designer brands. London has a more informal food culture with lots of ethnic restaurants and bars. Paris has nine three-star Michelin restaurants, the height of excellence. London has only one.

As for entertainment, young people say that London is livelier and has more options than Paris. The British writer Samuel Johnson said: "When a man is tired of London, he is tired of life." The Parisians say: "When a man is tired of London, he comes to Paris for a good meal."

Direction 2: Choose the correct answer. (No. 6-10)

6. How long does it take to travel by high-speed "Eurostar train" from London to Paris?

a. Three hours b. Only two and quarter hours

c. Only one hour d. Two days

7. Which statement is correct regarding both cities ensure better quality of life?

a. They use a lots of car

b. They try to make the city greener

c. They want to reduce the population

d. They want to plant trees around the city

8. Which statement correctly describe London?

a. The city of light is more conservative and maintains the traditional French way of life.

b. London has less skyscrapers

c. The countryside has many tiny bakeries

d. The bakeries sell only baked bread

9. What is Paris famous for?

a. Cuisine and fashion b. Baguettes and croissants

c. Modern and dynamic d. Sidewalk cafes

10. What is food culture of London like?

a. Informal food culture b. A lots of western restaurants

c. A lots of drinks bar d. Various of local food

King of the Seas

The blue whale is the biggest living animal in the world. It grows up to 30 meters long, and the largest can weigh more than 180 metric tons. The tongue of a blue whale alone can weigh as much as an elephant, and its heart can be the size of a small car. A baby blue whale weighs up to 2.7 metric tons when it is born, and gains 91 kilograms every day for its first year. But these enormous animals can swim at a fast speed of 32 kilometers an hour.

During certain times of the year, an adult whale eats about 3.6 metric tons of krill a day. The whale swims slowly through the water with its mouth open, and thousands of tiny fish and plankton swim into it. But the whale can't swallow anything larger than a shrimp.

Whales are mammals, and so they cannot stay under water for too long. They need to come to the surface to breathe after 10 to 20 minutes. Blue whales usually dive around 100 meters, but can reach a depth of 500 meters. When they come to the surface, they blow a wet stream 12 to 15 meters up in the air.

Blue whales are the loudest animals on Earth. Their call is louder than a jet, and it can travel for hundreds of kilometers in the ocean. They use their calls and songs to communicate with other blue whales. Fortunately blue whales are no longer an endangered species.

Direction 3: Choose the correct answer. (No. 11-15)

11. What is the length of the blue whale when it grows up?

a. Thirty meters long b. Thirty-five meters long

c. Forty meters long d. Fifty meters long

12. What is the largest weight of the blue whale?

a. 110 metric tons b. 120 metric tons

c. 180 metric tons d. 190 metric tons

13. What animal weighs as much as the blue whale tongue?

a. Elephant b. Bull

c. Giraffe d. Tiger

14. What is the fast speed that the blue whale can swim?

a. 32 kilometers an hour b. 36 kilometers an hour

c. 40 kilometers an hour d. 44 kilometers an hour

15. What kind of animal is the blue whale?

a. Mammals b. Amphibian

c. Cold-blooded animals d. Terrestrial animals

Getting Along

One of the basic rules for sharing the same space is respect for other people's things. We cannot use what is not ours without the owner's approval. Read what Ethan says about it.

I have a five-year-old sister. Her name is Emily, and she always touches my things. I went to return a video game that was overdue from the library, and I couldn't find it anywhere. Then, I found my sister playing it on my game console. She turned it off and ran to my mom. I screamed at her. So my mom told me to calm down and in the future to put my things away in the closet.

Emily comes into my room while I'm at school. I bought a guitar a few weeks ago—it's my favorite possession. When I got back from school I saw her playing with it. She was hitting the strings really hard and screaming at the top of her voice. I shouted, "It's not yours!" So she ran off to my mom crying. Mom told me not to shout at Emily.

Once I hit her because she broke one of my toy models. She ran and called 911 and said I was abusing her. When the cops came, my mom explained it was a mistake, and she didn't let me say a word of the truth. When I was talking to my mom about it, she said that Emily was just trying to fix the toy.

If I ever have kids, the first thing I'm going to teach them is not to touch what isn't theirs.

Direction 4: Choose the correct answer. (No. 16-20)

16. What does Emily always do?

a. She always touches her brother's things

b. She always play the doll with her friend

c. She always sing a song in her bedroom

d. She always tell fairy tale to her friend

17. What did her brother do after he seeing his sister play a video game?

a. He cried b. He tell his mother

c. He screamed at her d. He was angry

18. What advice would his mother give him?

    a. He should make Emily listen to him more

    b. He should be calm and take the lead

    c. He should put his things away in the closet

    d. He should stay in his room

19. What happened that Emily to call the cops?

    a. He hits her because she broke one of his toy models

    b. His brother couldn't find video games anywhere

    c. Emily plays video games on her brother's console

    d. She was hitting his guitar really hard

20. What did their mother tell the cops?

    a. She doesn't tell nothing b. She explained the cops it was a mistake

    c. She say sorry to the cops d. She tell that Ethan just misunderstand

You and Your Health

Teenagers are not usually worried about their health. They think that health problems only affect older people. However, that is not true. Scientists have found that the risk of heart disease starts very early in life. If you start exercising when you are young, you can reduce the risk of illness throughout your life. Here are some tips:

Keeping in Shape

Frequency (how often)	Intensity (how hard)	Time (how long)
You should exercise at least three times a week. A person who exercises only once a week will	You should try to increase the number of times you repeat	You should exercise at least 15-30 minutes at one time. You should do

Stress

Stress is another problem that affects teenagers. Young people nowadays face fast changes and difficult situations constantly. They often need to deal with problems in school and at home and with starting or ending personal relationships.

Here are some suggestions on how to deal with stress.

1. Work it off: You should have a regular exercise program. It provides both physical and mental benefits.
2. Play: Recreation helps to relieve stress. You should spend 20 minutes every day walking, reading a magazine, or just hanging out. Just enjoy yourself!
3. Eat well and sleep well: Poor nutrition and lack of sleep can lead to feelings of exhaustion and stress.

Direction 5: Choose the correct answer. (No. 21-25)

21. What age do they usually not worry about their health?

    a. Childhood b. Teenagers

    c. Middle of age d. Elderly

22. What do teenagers think about health problems?

    a. They think they are still strong

    b. They think that health problems only affect older people

    c. They think it's not a problem for them

    d. They don't think about it at all

23. What do scientists think about heart disease?

    a. Scientist have found that the risk of heart disease starts very early in life

    b. Heart disease is caused by eating high fat

    c. Drinking a lot of alcohol and smoking are causes heart disease

    d. Not exercising causes the body to lack immunity

24. What would happen when you start exercising when you're young?

    a. Be healthy and happy

    b. Health is more weak

    c. You can reduce the risk of illness throughout your life

    d. You are in a better mood

25. Which is **NOT** suggestion to deal with stress?

    a. You should have a regular exercise program

    b. Eat will and sleep well

    c. Recreation helps to relieve stress

    d. Taking an overdose of sleeping pills

Studying Abroad

Hi, Mom and Dad,

How are you all? I miss you all a lot. It's the longest I've ever been away from home!

Life here is very different from Monterrey. But studying here will be a great experience for me, and so far I'm enjoying it very much. The food in the university dining hall is OK, but it doesn't have much flavor. I miss mom's cooking. On the weekend, I'm going to London, so I'll have lunch in a Mexican restaurant. There's lots of spicy Indian food here, but it's not the same.

Oxford University is very impressive, and it is one of the oldest in Europe. It started in 1254. I'm having a little trouble, not with the classes, but with understanding what the professors are saying. I studied American English in Mexico, and I'm not used to the British accent yet. The town of Oxford is charming and has a pleasant atmosphere. The countryside is really beautiful and green—so different from Monterrey. The trouble is the weather—it's so changeable: it'll be cloudy in the morning, the sun will come out around midday, and maybe it'll rain in the afternoon.

My room is small but it's comfortable and warm. My roommate, Igor, is from Russia, so we speak English all the time. We're planning to travel together during the holidays. We'll probably go to Wales or maybe to Scotland. I'm looking forward to that.

Love, Fernando

Direction 6: Choose the correct answer. (No. 26-30)

26. Where is Fernando come from?

a. Monterrey b. New Delhi

c. Jakarta d. Hanoi

27. What is the food like on the university?

a. The food is buffet style

b. The food tastes bland

c. It has various of food

d. It doesn't have much flavor

28. What does he do on the weekend?

a. He is going to working part time job

b. He is going to have lunch in Mexican restaurant

c. He is going to watch movie with his friend

d. He just sleep at his room

29. What is the atmosphere like on the university?

a. Warm atmosphere b. Cloudy and rainy atmosphere

c. Pleasant atmosphere d. Clear atmosphere

30. What is Fernando's room like?

a. Small and narrow b. Comfortable and warm

c. Wide and livable d. Convenient and safe

แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน
โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย
สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง : โปรดพิจารณารายการคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องข้อความ “ระดับความพึงพอใจ” ทั้งหมด 5 ระดับ ตามความคิดเห็นของนักเรียน

5 เมื่อเห็นด้วยกับรายการคำถามนั้น มากที่สุด
4 เมื่อเห็นด้วยกับรายการคำถามนั้น มาก
3 เมื่อเห็นด้วยกับรายการคำถามนั้น ปานกลาง
2 เมื่อเห็นด้วยกับรายการคำถามนั้น น้อย
1 เมื่อเห็นด้วยกับรายการคำถามนั้น น้อยที่สุด

รายการคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนชอบที่ได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และทบทวนความรู้เดิมของตนเอง					
2. นักเรียนประทับใจที่ได้มีโอกาสนำความรู้เดิมของตนเองเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่					
3. นักเรียนมีความสุขที่ได้คิดปฏิบัติและทำงานร่วมกันแบบเป็นทีม					
4. นักเรียนประทับใจที่ได้มีโอกาสในการตั้งคำถามประเด็นที่ตัวเองสนใจจากหัวข้อบทอ่าน					
5. นักเรียนชอบที่นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน					
6. นักเรียนมีความสนุกในการค้นหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้					
7. นักเรียนเกิดความประทับใจที่ได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ จากบทอ่าน					
8. นักเรียนพึงพอใจที่ได้บันทึกข้อความจากบทอ่านที่อ่านในรูปแบบผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย (Semantics Mapping)					

รายการคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
9. นักเรียนชอบที่เกิดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้นจากการเขียนบรรยายสรุปประเด็นจากบทอ่าน					
10. นักเรียนมีความประทับใจที่นักเรียนสามารถเข้าใจบทอ่านที่นักเรียนอ่านได้ดีขึ้น					
11. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
12. นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านมากขึ้น					

ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Under the Stars in the Sahara)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	4	3	5	21	4.2	0.84	มาก
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.2	0.45	มาก
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	3	3	19	3.8	0.84	มาก
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	4	4	5	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	5	5	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.71	มาก
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
รวม						21.96	4.39	0.55	มาก

ตารางที่ ข.2 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Historical Rivals)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	4	4	3	21	4.2	0.84	มาก
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	3	21	4.2	0.84	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	5	4	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	4	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	4	5	5	22	4.4	0.45	มาก
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.55	มาก
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
รวม						21.92	4.4	0.53	มาก

ตารางที่ ข.3 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง King of the Seas)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	4	4	4	21	4.2	0.84	มาก
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	3	4	21	4.2	0.84	มาก
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	5	4	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	5	4	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	4	5	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
รวม						21.77	4.35	0.52	มาก

ตารางที่ ข.4 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Getting Along)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	3	4	5	21	4.2	0.84	มาก
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	3	4	4	21	4.2	0.84	มาก
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	5	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด มาก
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	5	5	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	4	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
รวม						21.81	4.36	0.54	มาก

ตารางที่ ข.5 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง You and Your health)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
1.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	5	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	3	3	21	4.2	0.55	มาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	5	4	3	4	21	4.2	0.45	มาก
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	4	24	4.8	0.45	มากที่สุด
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	5	4	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
รวม						21.96	4.39	0.54	มาก

ตารางที่ ข.6 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Studying Abroad)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	4	24	4.8	0.45	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	4	4	4	5	22	4.4	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	5	5	5	24	4.8	0.45	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	4	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	4	4	4	22	4.4	0.55	มาก
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	5	5	4	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.6	0.55	มากที่สุด
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	4	5	4	4	22	4.4	0.55	มาก
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	4	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	4	4	4	4	21	4.2	0.45	มาก
รวม						22.19	4.44	0.52	มาก

ตารางที่ ข.7 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.7

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ข.8 ผลการวิเคราะห์แสดงค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ข้อที่	ความยาก (P)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.63	0.53
2	0.58	0.42
3	0.47	0.42
4	0.63	0.53
5	0.66	0.47
6	0.63	0.53
7	0.66	0.58
8	0.47	0.42
9	0.47	0.42
10	0.58	0.42
11	0.47	0.42
12	0.63	0.53
13	0.61	0.37
14	0.47	0.42
15	0.47	0.42
16	0.58	0.42
17	0.63	0.53
18	0.58	0.21
19	0.66	0.37
20	0.63	0.53
21	0.66	0.47

(ต่อ)

ตารางที่ ข.8 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก (P)	อำนาจจำแนก (r)
22	0.63	0.21
23	0.63	0.42
24	0.66	0.47
25	0.63	0.21
26	0.58	0.42
27	0.63	0.21
28	0.66	0.26
29	0.63	0.32
30	0.68	0.21

ค่าความยากง่าย (P) มีค่าระหว่าง 0.47-0.68

ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.21-0.58

ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.9

ตารางที่ ข.9 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับค่าความสอดคล้อง (IOC) ของความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ความสอดคล้อง
2	1	1	1	1	0	4	0.80	ความสอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ความสอดคล้อง
4	1	1	0	1	1	4	0.80	ความสอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ความสอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ความสอดคล้อง
7	1	1	1	0	1	4	0.80	ความสอดคล้อง
8	1	1	1	1	0	4	0.80	ความสอดคล้อง
9	1	0	1	1	1	4	0.80	ความสอดคล้อง
10	1	0	1	1	1	4	0.80	ความสอดคล้อง
11	1	1	1	0	1	4	0.80	ความสอดคล้อง
12	1	1	1	1	0	4	0.80	ความสอดคล้อง

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ค.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน						รวม	คะแนนหลังเรียน
		กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6		
	30	20	20	20	20	20	20	120	30
1	11	17	18	17	18	18	17	105	24
2	13	17	16	18	17	17	18	103	26
3	12	18	18	18	18	16	16	104	24
4	11	17	18	19	16	16	16	102	25
5	10	17	17	16	17	17	15	99	26
6	14	18	18	18	18	17	18	107	27
7	11	17	19	16	18	16	18	104	24
8	12	17	19	18	15	16	17	102	25
9	12	17	18	18	15	14	16	98	25
10	14	18	18	17	14	15	18	100	25
11	13	18	17	17	18	18	15	103	26
12	13	18	17	18	18	15	14	100	25
13	16	17	18	18	18	15	14	100	25
14	16	17	19	15	17	14	17	99	26
15	11	17	18	15	18	14	16	98	27
16	13	17	17	16	19	15	17	101	27

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน						รวม	คะแนนหลังเรียน
		กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6		
	30	20	20	20	20	20	20	120	30
17	11	18	17	18	16	19	14	102	25
18	12	18	17	15	18	15	18	101	26
19	12	18	17	18	19	18	19	109	24
20	15	18	19	18	18	18	17	108	24
21	17	17	19	18	18	18	17	107	24
22	11	17	18	17	18	18	18	106	24
23	10	18	18	18	19	18	18	109	26
24	10	18	18	18	17	16	19	106	26
25	11	17	14	18	18	14	17	98	27
26	14	17	18	19	16	14	17	101	25
27	12	17	17	18	18	15	15	100	28
28	12	18	15	17	18	15	15	98	27
29	11	18	15	17	15	16	16	97	26
30	12	17	16	18	18	16	14	99	26
31	11	19	17	19	15	15	15	100	25
32	12	17	18	18	18	14	17	102	25
33	11	18	18	15	18	18	18	105	26

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน						รวม	คะแนนหลังเรียน
		กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	กิจกรรมที่ 5	กิจกรรมที่ 6		
	30	20	20	20	20	20	20	120	30
34	15	17	16	17	17	17	18	102	27
35	16	18	17	14	19	19	18	105	24
36	12	17	17	14	18	17	16	99	25
37	12	18	18	16	15	15	16	98	25
38	11	18	19	14	16	16	17	100	24

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการ

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายสุเมธ เทียงดาห์

ด้วย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์ รหัสประจำตัว ๖๕๘๐๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☑ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๑๒ ๖๒๒

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางสาวจันทมารี ไปหนี้

ด้วย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์ รหัสประจำตัว ๖๕๘๐๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☑ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๑๒ ๖๒๒

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายเทพเทวัญ ดวงดี

ด้วย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์ รหัสประจำตัว ๖๕๘๐๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☑ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๑๒ ๖๒๒

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางเอื้อมพร ทัศน์เจริญ

ด้วย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์ รหัสประจำตัว ๖๕๘๐๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☑ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๑๒ ๖๒๒

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายศุภฤกษ์ ทัศน์เจริญ

ด้วย นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์ รหัสประจำตัว ๖๕๘๐๑๐๑๘๐๑๐๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิค SQ4R และผังสัมพันธ์ขอบข่ายความหมาย" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☑ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓ ๗๑๒ ๖๒๒

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวพาณิภัค มะลาไวย์
วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543
E-mail panipak1166@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2564 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2567 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม